

εργατική αλληλεγγύη

Βδομαδιατική Εφημερίδα
της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

22 Ιούνη 2011

www.sekonline.gr

No 973

- **ΟΛΟΙ ΣΤΟ ΠΛΕΥΡΟ
ΤΩΝ ΑΠΕΡΓΩΝ ΤΗΣ ΔΕΗ** σελ. 6
- **ΟΛΟΙ ΣΤΗΝ 48ωρη
ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ** σελ. 8, 9

ΔΕΝ ΘΑ ΠΕΡΑΣΕΙ

**Η “ΝΕΚΡΑΝΑΣΤΑΣΗ” ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΜΕ
ΤΟΝ ΑΝΑΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟ ΔΕΝ ΜΑΣ ΣΤΑΜΑΤΑ!**

Απεργοί της ΔΕΗ στην πορεία της Πανεργατικής 15/6

Η έκρηξη της εργατικής αντίστασης με την Πανεργατική απεργία της Τετάρτης 15 Ιούνη και τη θυελλώδη κατάληψη της Πλατείας Συντάγματος κόντρα στις επιθέσεις των ΜΑΤ έφερε την κυβέρνηση του Γιώργου Παπανδρέου στο χείλος του γκρεμού.

Για λίγες ώρες τα επιτελεία της άρχουσας τάξης στην Αθήνα αλλά και σε όλη την Ευρώπη είδαν τον κίνδυνο να χάσουν τον έλεγχο να παίρνει σάρκα και οστά μπροστά στα μάτια τους. Η απειλή μιας ανεξέλεγκτης οικονομικά και πολιτικά χρεοκοπίας στην Ελλάδα με άμεσες επιπτώσεις σε όλο το οικοδόμημα του Ευρώ έσπειρε τον πανικό στις γραμμές τους.

Και έτρεξαν να τα μπαλώσουν όπως - όπως.

Ενώ όλες τις προηγούμενες βδομάδες πίεζαν με κάθε τρόπο για «συναίνεσις», ουσιαστικά για συγκυβέρνηση ΠΑΣΟΚ-ΝΔ, και γκρίνιαζαν ότι η κυβέρνηση του ΓΑΠ πάσχει από «μεταρρυθμιστική κόπωση» γιατί έχει μέσα της υπουργούς από το λεγόμενο «βαθύ ΠΑΣΟΚ», στην κρίσιμη ώρα βρήκαν σανίδα σωτηρίας ακριβώς στη συγκυβέρνηση με το «όλο ΠΑΣΟΚ».

Η απόφαση του Βενιζέλου να γίνει «Παπακωνσταντίνου με μεγαλύτερο βάρος» (όπως τον βάφτισε πετυχημένα ένας τίτλος), είναι μια ξεφτισμένη προσπάθεια να περάσουν το Μνημόνιο2 παριστάνοντας ότι τάχα τώρα θα αποκτήσει «ανθρώπινο πρόσωπο». Κανένας δεν πρέπει να έχει την παραμικρή αυταπάτη για το πραγματικό περιεχόμενο αυτής της επιχείρησης.

συνέχεια στη σελίδα 3

**Να σαρώσουμε
τα μνημόνια
της χρεοκοπίας**

Συγκέντρωση Συζήτηση
Τετάρτη 22 Ιούνη 7.30μμ
Δημαρχείο Πειραιά
αίθουσα Δημοτικού Συμβουλίου

Ομιλήτες: Γιάννης Τσακίρηλου, Δ.Σ. Ένωση Αμετακίνητων ΔΑΠ
Κώστας Σαρρής, συνδικαλιστής ΜΜΕ, Financial Crisis
Αριστοτέλης Ανδρονόπουλος, εργαζόμενος ΕΒΕΑ
Αλέκος Νταβέλης, πρόεδρος Συμβουλίου Εργαζομένων Δήμου Πειραιά
Μαρία Στάλου, τερματικό Σοσιαλισμός από το Κόσο

Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα

“Βιέννη - Συν”: Το δίλημμα του φυλακισμένου

Σε μια “ήπια αναδιάρθρωση” με την εθελοντική συμμετοχή των πιστωτών στα πρότυπα της “Πρωτοβουλίας της Βιέννης” φαίνεται ότι θα καταλήξουν οι ηγέτες της Ευρώπης για την αντιμετώπιση του ελληνικού χρέους.

Οι λεπτομέρειες δεν έχουν ξεκαθαρίσει ακόμα. Ούτε έχουν ξεπεραστεί όλες οι δυσκολίες. Στην Γερμανία, ιδιαίτερα, η κυβέρνηση της Μέρκελ συνεχίζει να έχει μεγάλες δυσκολίες να “πουλήσει” το νέο σχέδιο ακόμα και στους εταίρους της στην κυβέρνηση συνασπισμού Χριστιανοδημοκρατών - Ελευθεροδημοκρατών.

Η Πρωτοβουλία της Βιέννης ήταν μια συμφωνία ανάμεσα σε μερικές από τις μεγαλύτερες τράπεζες της Ευρώπης που είχαν “χωθεί” τα προηγούμενα χρόνια χοντρά στις “χρηματοπιστωτικές αγορές” -δηλαδή την κερδοσκοπική λεηλασία- των χωρών του πρώην ανατολικού μπλοκ, να μην “το βάλουν στα πόδια” από τις αγορές των χωρών αυτών την επαύριον της κατάρρευσης της Λίμαν Μπράδερς. Με την μεσολάβηση της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Ανασυγκρότησης και Ανάπτυξης (ΕΤΑΑ, μια ευρωπαϊκή εκδοχή της Παγκόσμιας Τράπεζας) και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου η Πρωτοβουλία της Βιέννης κατάφερε να “πείσει” τους τραπεζίτες να διατηρήσουν τον δανεισμό τους προς τις χώρες αυτές (την Ρουμανία, την Ουγγαρία, την Λετονία, την Σερβία και τη Βοσνία) στα επίπεδα του 2008.

Η Γερμανία απέρριπτε μέχρι τώρα κάθετα κάθε ιδέα “εθελοντικής επιμήκυνσης” του ελληνικού χρέους. Την περασμένη βδομάδα, όμως, η Μέρκελ έκανε στροφή 180 μοιρών: “η Πρωτοβουλία της Βιέννης... είναι ένα καλό θεμέλιο” δήλωσε την περασμένη Παρασκευή στους δημοσιογράφους. “Πιστεύω ότι μπορούμε να προχωρήσουμε πάνω σε αυτή τη βάση...”

Αυτός που πίεζε για την “εθελοντική συμμετοχή” ήταν οι τραπεζίτες. Γιατί “εθελοντική” σημαίνει απλά ότι μπορούν άλλα να υποσχεθούν και άλλα να κάνουν. Η Πρωτοβουλία της Βιέννης,

γράφει στην επίσημή της σελίδα η ΕΤΑΑ προσπαθεί να απαντήσει στο “Δίλημμα του Φυλακισμένου” που βαρύνει αυτή τη στιγμή πάνω στους επενδυτές: ενώ ο καλύτερος τρόπος για να αντιμετωπίσουν οι τραπεζίτες τον κίνδυνο της χρεοκοπίας (που θα αφανίσει τα δάνειά τους) είναι να μείνουν ενωμένοι και να προσπαθήσουν να αποτρέψουν την χρεοκοπία, το ένστικτο σπρώχνει τον καθένα από αυτούς να πάρει τα λεφτά του και να “φύγει” πρώτος.

Φυγή

Στην περίπτωση των τραπεζιών της Πρωτοβουλίας της Βιέννης η φυγή αυτή ήταν σχετικά δύσκολη -οι τράπεζες είχαν εμπλακεί στην Ρουμανία, την Ουγγαρία κλπ μέσα από τοπικές θυγατρικές, εξαγορές των μεγαλύτερων παλιών τοπικών τραπεζών και συγχωνεύσεις. Κανένας επενδυτής δεν μπορεί να “ξεφορτωθεί” ένα ολόκληρο δίκτυο από τράπεζες, υποκαταστήματα, υπαλλήλους, πελάτες, καταθέσεις και δάνεια σε μια νύχτα. Δεν ισχύει, όμως, το ίδιο και για τους ομολογιούχους.

Πέρσι τον Μάη, όταν υπογράφηκε το πρώτο Μνημόνιο οι Γάλλοι και οι Γερμανοί τραπεζίτες είχαν υποσχεθεί το ίδιο: ότι θα μείνουν στην Ελλάδα, θα ανακυκλώσουν οικειοθελώς τα ομόλογά τους και θα στηρίξουν με όλες τους τις δυνάμεις την ελληνική προσπάθεια.

“Οι εκπροσωπούμενες εταιρίες”, έλεγε, σύμφωνα με το Bloomberg, η ανακοίνωση των γερμανικών τραπεζών, “καλούν όλα τα γερμανικά χρηματοπιστωτικά ιδρύματα και τους ασφαλιστές να συνεισφέρουν και να βοηθήσουν ενεργά την Ελληνική διαδικασία προσαρμογής”. Οι τράπεζες, συμπλήρωνε το δημοσίευμα του Bloomberg, θα κρατήσουν τα κυβερνητικά ομόλογα και δεν πρόκειται ούτε να μειώσουν, ούτε να διακόψουν τις γραμμές χρηματοδότησης προς την Ελλάδα...”

Τι έκαναν στην πραγματικότητα; Πριν καν στεγνώσει το μελάνι κάτω από την ανακοίνωση έτρεξαν να που-

λήσουν. Πέρσι τον Μάη οι Γερμανικές τράπεζες είχαν στα χέρια τους, και πάλι σύμφωνα με το Bloomberg, ελληνικά ομόλογα αξίας 34,4 δισεκατομμυρίων Ευρώ, ενώ ομόλογα 9 ακόμα δισεκατομμυρίων Ευρώ βρίσκονταν στα χέρια των Γερμανικών ασφαλιστικών εταιριών. Φέτος η “έκθεση” των Γερμανικών χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων στην Ελλάδα είναι, σύμφωνα με την Guardian μόλις 7,9 δισεκατομμύρια Ευρώ. Από τα 90 περίπου δις που είχε στα χέρια της η Γαλλία έχουν μείνει τώρα κάτω από 10.

Το βράδυ της Κυριακής μια ομάδα συμβούλων έστειλε μια επιστολή στην Κομισιόν προειδοποιώντας για τους κινδύνους που θα έχει μια συμφωνία τύπου Πρωτοβουλίας Βιέννης. Ο αριθμός των πιστωτών, γράφουν, είναι στην περίπτωση της Ελλάδας πολύ μεγαλύτερος από ότι στην περίπτωση της Ανατολικής Ευρώπης τον Γενάρη του 2009. Μια συμφωνία θα είναι πολύ πιο δύσκολη θέτοντας ερωτηματικά για το αν αυτοί των οποίων τα χρέη λήγουν πρώτα -και άρα έχουν μεγάλες ελπίδες να τα εισπράξουν- θα πιστέψουν τις διαβεβαιώσεις των άλλων επενδυτών ότι θα τηρήσουν τις δεσμεύσεις τους και θα περιμένουν να εισπράξουν τα δικά τους με την σειρά τους.

Δεν χρειάζεται να έχει κανείς διδακτορικό στα οικονομικά για να καταλάβει ότι οι τραπεζίτες είναι ύαινες. Και οι ύαινες, ως γνωστόν, πέφτουν στο θύμα τους όλες μαζί, σαν κοπάδι. Δεν περιμένουν ευγενικά τη σειρά τους.

Η “Βιέννη Συν”, όπως ονομάζουν ήδη τώρα τη νέα πρωτοβουλία τους, είναι κομμένη και ραμμένη στα μέτρα των μεγάλων τραπεζιών. Κανένας δεν θα πρέπει να έχει την παραμικρή αυταπάτη ότι θα δώσει κάποια λύση -ή έστω κάποια ανάσα- στο πρόβλημα του χρέους.

Για εμάς μόνο μια λύση υπάρχει. Η άρνηση πληρωμής, η πλήρης διαγραφή του δημόσιου χρέους. Εμείς δεν φάγαμε τίποτα. Και δεν θα πληρώσουμε τίποτα.

Σωτήρης Κοντογιάννης

Παραλυτικές διαιρέσεις στην κορυφή νέες δυνάμεις αντίστασης από τα κάτω

Υπάρχουν κάποιες στιγμές όπου η θεμελιώδης αντίθεση που ορίζει την καπιταλιστική κοινωνία γίνεται ορατή στους πάντες. Η Αθήνα της περασμένης Τετάρτης ήταν μια τέτοια στιγμή.

Στη σκιά μιας γενικής απεργίας το πλήθος που είχε καταλάβει την Πλατεία Συντάγματος στο κέντρο της πόλης εδώ και τρεις βδομάδες πολιορκήσε την πολιτική ελίτ. Αντιμέτωποι με την αμείλικτη πραγματικότητα της λαϊκής αντίστασης, οι χρηματοπιστωτικές αγορές που είχαν υπαγορεύσει την επιβολή μιας συνεχόμενης -και ολοένα και πιο βάρβαρης- σειράς από μέτρα λιτότητας, καταλήφθηκαν από πανικό.

Γράφει ο Άλξ Καθλίνικος

Παρά την αποκάλυψη, όμως, μέσα στην φωτεινή αυτή λάμψη, του θεμελιώδη ταξικού ανταγωνισμού, οι αμείλικτες προσπάθειες των κυρίαρχων τάξεων του πλανήτη να κάνουν τον ελληνικό λαό να πληρώσει για μια κρίση για την οποία σε τίποτα δεν ευθύνονται, συνεχίζονται.

Όλοι αναγνωρίζουν ότι το ξένο χρέος της Ελλάδας παραμένει μεγάλο για να αποπληρωθεί. Τα μέτρα λιτότητας κάνουν στην πραγματικότητα την κατάσταση χειρότερη, αφού προκαλούν συρρίκνωση της οικονομίας. Αυτή η συρρίκνωση κάνει το βάρος του χρέους ως προς το εθνικό εισόδημα ακόμα μεγαλύτερο.

Κανένα σοβαρό τμήμα των βασικών καπιταλιστικών τάξεων δεν θέλει να αντιστρέψει αυτή την παρανοϊκή πολιτική. Αντίθετα, αυτό που θέλουν είναι ακόμα περισσότερο αίμα. Οι Financial Times έγραφαν το περασμένο Σάββατο ότι το τμήμα που πρέπει να πληρώσει η Ελλάδα για να πάρει πρόσθετα δάνεια είναι να παραχωρήσει τον έλεγχο της συλλογής των φόρων και του προγράμματος ιδιωτικοποίησης των 50 δις Ευρώ στην Τρόικα της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ), της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου (ΔΝΤ).

Αυτό θυμίζει τα μισό-αποικιακά καθεστώτα που είχαν επιβληθεί σε κράτη σαν την Κίνα, την Αίγυπτο και την Οθωμανική Αυτοκρατορία στα τέλη του 19ου και τις αρχές του 20ου αιώνα, όπου οι χώρες αυτές είχαν αναγκαστεί να παραδώσουν τον έλεγχο του οικονομικού τους συστήματος στους Δυτικούς πιστωτές.

Οι κυρίαρχοι κύκλοι της άρχουσας τάξης, όμως, είναι διαιρεμένοι για το πως θα αποφύγουν μια Ελληνική χρεοκοπία. Μια ελληνική παύση πληρωμών του χρέους θα ήταν για αυτούς καταστροφική -για δύο λόγους. Από τη μια, θα μπορούσε να γκρεμίσει το ήδη ετοιμόρροπο Ευρωπαϊκό τραπεζικό σύστημα -οι Γαλλικές και οι Γερμανικές τράπεζες ήταν οι βασικοί δανειστές της Ελλάδας.

Και από την άλλη υπάρχει ο κίνδυνος της επιδημίας. Οι χρηματοπιστωτικές αγορές έχουν ήδη αναγκάσει την Ιρλανδία και την Πορτογαλία να ακολουθήσουν την Ελλάδα στην αγκαλιά της Τρόικας. Στον απόηχο μιας Ελληνικής χρεοκοπίας ενδέ-

χεται να αρχίσουν να βάζουν στο στόχαστρο άλλα κράτη-μέλη της Ευρωζώνης -την Ισπανία, την Ιταλία, ακόμα και τη Γαλλία. Μια ταυτόχρονη χρεοκοπία της Ελλάδας, της Πορτογαλίας και της Ισπανίας θα εξάλειφε τα μισά κεφάλαια της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας η οποία αγοράζε τους προηγούμενους μήνες τα ομόλογά τους.

Έτσι, λοιπόν, υπάρχει κοινή συμφωνία ότι, για να αποφευχθεί μια οικονομική καταστροφή, η Ελλάδα θα πρέπει να πάρει ένα δάνειο ακόμα. Η διαφωνία αφορά στους όρους. Στην Γερμανία οι δεξιοί πολιτικοί και οι δεξιές φυλλάδες βγάζουν αφρούς ενάντια στην επιδότηση των τεμπέληδων Ελλήνων από τους σκληρά εργαζόμενους Γερμανούς πολίτες (παρόλο που οι Έλληνες δουλεύουν περισσότερες ώρες από τον Ευρωπαϊκό μέσο όρο).

Η Γερμανίδα Καγκελάριας Ανγκελα Μέρκελ και ο υπουργός Οικονομικών της Βόλφγκανγκ Σόϊμπλε πίεζαν έτσι ώστε το νέο δάνειο να περιλαμβάνει κάποιες μορφής “κούρεμα” για τους κατόχους των Ελληνικών ομολόγων. Με απλά λόγια, οι τράπεζες που έδωσαν τα αρχικά δάνεια στην Ελλάδα θα πρέπει να μοιραστούν τη ζημία παίρνοντας λιγότερα από το 100% των χρημάτων τους πίσω.

Καταστροφή

Αυτή, όμως, η πρόταση βρήκε άγρια αντίσταση, κύρια από τον πρόεδρο της ΕΚΤ, τον Ζαν Κλοντ Τρισέ. Ο Τρισέ υποστηρίζει ότι κάθε παρόμοια ενέργεια θα προκαλέσει τις αγορές να κηρύξουν την Ελλάδα χρεοκοπημένη -πυροδοτώντας με αυτόν τον τρόπο μια καταστροφή σαν αυτή που περιγράφηκε παραπάνω. Και έχει μάλλον δίκιο: τον Νοέμβρη, όταν έθεσε για πρώτη φορά η Μέρκελ αυτή την ιδέα, προκάλεσε την αντίδραση των αγορών που “βοήθησε” την Ιρλανδία να ζητήσει την βοήθεια της Τρόικας.

Αυτό που έγινε την περασμένη Παρασκευή ήταν ότι η Μέρκελ, που ήθελε να μεταθέσει την απόφαση για τον Σεπτέμβρη, αναγκάστηκε να συμβιβαστεί. Οι ιδιώτες ομολογιούχοι θα κληθούν να ανανεώσουν τα δάνειά τους προς την Ελλάδα -αλλά θα είναι δική τους η απόφαση αν θα το κάνουν αυτό ή όχι.

Το αποτέλεσμα αυτό έχει ενδιαφέρον γιατί σε όλη τη διάρκεια της κρίσης της Ευρωζώνης η Γερμανία κατάφερε να επιβάλλει επιθετικά την θέλησή της πάνω στα άλλα κράτη-μέλη. Αυτή τη φορά, όμως, η Μέρκελ μοιάζει να έχει υποταχθεί στις συνδυασμένες πιέσεις των ΗΠΑ, του ΔΝΤ, της ΕΚΤ και της Γαλλίας.

Αυτή η συμφωνία μπορεί να τους εξασφαλίσει κάποια μικρή πίστωση χρόνου, αλλά η κρίση απέχει πολύ από το να έχει περάσει. Η κρίση αποκάλυψε βαθιές, εν δυνάμει παραλυτικές διαιρέσεις στην κορυφή της κοινωνίας. Ταυτόχρονα, όμως, αποκάλυψε και νέες δυνάμεις αντίστασης από τα κάτω. Σε αυτές πρέπει να αποθέσουμε τις ελπίδες μας.

Πανό της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στην Πανεργατική

Μέχρι τη νίκη!

συνέχεια από σελίδα 1

Θέλουν να νεκραναστήσουν την κυβέρνηση του Μνημόνιου που ο κόσμος γκρέμισε μέσα σε 20 μήνες με τους αγώνες του. Θέλουν να επιβάλουν όλα τα βάρβαρα μέτρα που περιέχει ο δεύτερος γύρος του Μνημόνιου, το ξεπούλημα της ΔΕΗ, του ΤΤ, των λιμανιών, του νερού αλλά και το νέο πετσόκομα μισθών, συντάξεων και θέσεων εργασίας, με μόνο αντάλλαγμα ότι τώρα συμμετέχουν στην κυβέρνηση υπουργοί που μέχρι χτες παρίσταναν τους αντιπολιτευόμενους και τάχα θα δείξουν μεγαλύτερη «κοινωνική ευαισθησία».

Το μόνο που θέλουν να κάνουν αυτοί οι υπουργοί είναι να σταματήσουν τις ανταρσίες που συγκλονίζουν την ΠΑΣΚΕ έτσι ώστε να προσπαθήσουν να φρενάρουν τις απεργίες. Τώρα είναι η ώρα για να εισπράξουν ακόμη μεγαλύτερες ανταρσίες, τώρα είναι η ώρα για κάθε συνδικαλιστή να σκίσει την κομματική ταυτότητα του ΠΑΣΟΚ και να ενωθεί με την εργατική αντίσταση.

Αυτό που καθόρισε τις εξελίξεις είναι η εργατική αντίσταση. Είναι παραμύθι ότι τάχα ο Σαμαράς διαφωνεί με το Μνημόνιο και γι' αυτό δεν φτιάχτηκε η συγκυβέρνηση ΠΑΣΟΚ-ΝΔ. Ήδη από πέρσι ο Σαμαράς είχε δηλώσει, απολογούμενος στη Γενική Συνέλευση του ΣΕΒ, ότι καταψήφισε το Μνημόνιο1 γιατί «δεν μπορούμε να αφήσουμε σαν μόνη αντιπολίτευση το πεζοδρόμιο». Ο φόβος του «πεζοδρόμιου» αναγκάζει τη ΝΔ να το παίζει αντιπολίτευση.

Από τότε, το περιεχόμενο της πολιτικής πρότασης της ΝΔ έχει πάει ακόμα πιο δεξιά. Το λεγόμενο «Ζάππειο2» είναι ένα πρόγραμμα πιο άγρια νεοφιλελεύθερο ακόμα και από τον ΓΑΠ και την Τρόικα, γιατί έχει στο κέντρο του μεγαλύτερες φοροαπαλλαγές για τους καπιταλιστές εδώ και τώρα, οι οποίες θα καλυφθούν με πιο γρήγορες αποκρατικοποιήσεις και περικοπές κοινωνικών δαπανών. Αυτό που εμποδίζει τη συναίνεση ΠΑΣΟΚ-ΝΔ γύρω από ένα τέτοιο πρόγραμμα που θα το ήθελαν και οι δυο και βέβαια η Τρόικα, είναι ο φόβος ότι μια τέτοια κλιμάκωση των επιθέσεων δεν μπορεί να σταθεί απέναντι στην οργή του κόσμου.

Μπορούμε και πρέπει να επιβεβαιώσουμε αυτούς τους φόβους συνεχίζοντας και κλιμακώνον-

τας την αντίσταση εδώ και τώρα. Είτε πάρει ψήφο εμπιστοσύνης η συγκυβέρνηση Παπανδρέου – Βενιζέλου, είτε όχι, μπορούμε και πρέπει να κλιμακώσουμε τους αγώνες για να μην περάσει το Μνημόνιο2.

Η μεγαλειώδης συμμετοχή του κόσμου την περασμένη Τετάρτη έστειλε ξεκάθαρο μήνυμα αποφασιστικότητας και στροφής προς τα αριστερά. Τα παπαγαλάκια των ΜΜΕ, οι κάθε λογής Πρετεντέρηδες που προσπαθούσαν να εμφανίσουν το Σύνταγμα σε αντιπαράθεση με την αριστερά, τα συνδικάτα και τις απεργίες αποστομώθηκαν. Ο κόσμος της πλατείας ενώθηκε πανηγυρικά με το τεράστιο συλλαλητήριο της Πανεργατικής που ερχόταν από το Μουσείο και μαζί έδωσαν τη μάχη ενάντια στις αστυνομικές προβοκάτσιες και επιθέσεις. Οι διαδηλωτές (που τάχα είναι απολίτικοι) ζητωκραύγαζαν με ενθουσιασμό όταν τα οργανωμένα μπλοκ με τα πανό τους βοήθησαν να ξαναπάρουμε την πλατεία βαδίζοντας κόντρα στα δακρυγόνα.

Βήματα

Αυτή η πίεση από τα κάτω φέρνει ήδη τα πρώτα βήματα κλιμάκωσης. Η ΓΕΝΟΠ ΔΕΗ ξεκίνησε τις επαναλαμβανόμενες 48ωρες απεργίες από το πρωί της Δευτέρας. Και η Ολομέλεια της ΓΣΕΕ υιοθέτησε την πρόταση για 48ωρη Γενική Απεργία πάνω στην ψήφισή του Μνημόνιο2 από τη Βουλή, μια πρόταση που έμπαινε όλο το προηγούμενο διάστημα επίμονα από τους συνδικαλιστές της βάσης και από την αντικαπιταλιστική αριστερά.

Πάνω σε αυτές τις αποφάσεις μπορούμε να χτίσουμε την κλιμάκωση. Σε κάθε χώρο δουλειάς μπορούμε και πρέπει να προχωρήσουμε στη δημιουργία εργασιακών επιτροπών που θα πάρουν στις πλάτες τους τα άμεσα καθήκοντα: Συμπράσταση στους απεργούς της ΔΕΗ μέχρι τη νίκη. Άπλωμα αυτής της απεργίας και στις άλλες ΔΕΚΟ, τώρα είναι η στιγμή για συντονισμό στο ΤΤ, στον ΟΛΠ, στον ΟΤΕ. Ξεκίνημα των καταλήψεων στα Δημαρχεία που έχει ήδη αποφασίσει η ΠΟΕ-ΟΤΑ. Και προετοιμασία της νέας Πανεργατικής ώστε να βουλιάξει όχι μόνο το Σύνταγμα και το κτίριο της Βουλής, αλλά όλες οι πρωτεύουσες των νομών σε όλη την Ελλάδα. Τέτοιες επιτροπές πρέπει να βοηθήσουν και οι καταλήψεις των πλα-

τειών να δημιουργηθούν παντού.

Και ταυτόχρονα, προβάλλει επιτακτική η ανάγκη για να σηκώσουμε τα αντικαπιταλιστικά αιτήματα δίπλα στο αίτημα να μην περάσει το Μνημόνιο. Κόντρα στην κινδυνολογία ότι το μπλοκάρισμα του Μνημόνιου θα φέρει τη χρεοκοπία και θα μας αφήσει όλους άνεργους και απλήρωτους, πρέπει να αναδείξουμε την εργατική εναλλακτική λύση: στάση πληρωμών και διαγραφή του χρέους εδώ και τώρα, κρατικοποίηση των τραπεζών με εργατικό έλεγχο, αντικαπιταλιστική ρήξη με το Ευρώ, το ΔΝΤ και την ΕΕ, με όλους τους εκβιαστές που απαιτούν να πληρώνουμε τους τόκους και τα πανωτόκια τους μέχρι το τελευταίο σεντ.

Κάθε βδομάδα οι τραπεζίτες εισπράττουν 1 δισεκατομμύριο ευρώ σε τοκοχρεολύσια από το ελληνικό δημόσιο. Να πού υπάρχουν τα λεφτά ώστε να μην κοπεί κανένας μισθός, κανένα σχολείο ή νοσοκομείο και να γυρίσουν πίσω στις δουλειές τους όλοι οι απολυμένοι. Γι' αυτό διεκδικούμε στάση πληρωμών και διαγραφή του χρέους, γι' αυτό λέμε ότι κάθε απεργιακή επιτροπή είναι ένα βήμα για να επιβάλουμε τον εργατικό έλεγχο και τη γνήσια λύση των εργατών. Στρατευτείτε στην αντικαπιταλιστική αριστερά, ελάτε να δυναμώσουμε την ΑΝΤΑΡΣΥΑ και το ΣΕΚ. Κόντρα στα ζόμπι των μνημονίων έχουμε έναν ολόκληρο κόσμο να κερδίσουμε!

Ανοιχτές εκδηλώσεις

ΑΘΗΝΑ-ΚΕΝΤΡΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 22 Ιούνη, 7μμ Δημοτική Αγορά Κυψέλης, Ομιλητές: Πέτρος Κωνσταντίνου, δημοτικός σύμβουλος Αντώνης Καβαδίας, συνδικαλιστής από Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο Χρήστος Ευθυμίου, ΠΟΕ-ΟΤΑ, γραμματέας ΔΣ σωματείου Αγ. Δημητρίου Κυριάκος Λιμπέρης, συνδικαλιστής ΔΕΗ

ΠΕΙΡΑΙΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 22 Ιούνη, 7.30μμ αίθουσα Δημοτικού Συμβουλίου Δημαρχείου Πειραιά (πλ. Κοραή) Ομιλητές: Γιάννης Τσαλήμογλου, Δ.Σ. Ένωσης Λιμενεργατών ΟΛΠ Μαρία Στύλλου, περιοδικό Σοσιαλισμός από τα Κάτω Κώστας Σαρρής, συνδικαλιστής ΜΜΕ, Financial Crimes Αριστοτέλης Ανδριανόπουλος, εργαζόμενος ΕΘΕΛ Αλέκος Νταβέλης, πρόεδρος Σωματείου Εργατοτεχνιτών Δήμου Πειραιά

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 22 Ιούνη, 7.30μμ Εργατικό Κέντρο Ομιλητές: Πάνος Γκαργκάνας, υπεύθυνος εφημερίδας Εργατική Αλληλεγγύη Γιάννης Κούτρας, Δ.Σ. ΕΝΙΘ, περιφερειακός σύμβουλος κεντρικής Μακεδονίας, συνδικαλιστές από ΟΛΘ και ΕΥΑΘ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ

ΣΑΒΒΑΤΟ 25 Ιούνη, 7.30μμ Εργατικό Κέντρο Ομιλητές: Κώστας Πίπτας, υπεύθυνος Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου Λεωνίδας Χέλης, συνδικαλιστής νοσοκομειακός γιατρός

ΞΑΝΘΗ

ΚΥΡΙΑΚΗ 26 Ιούνη, 7.30μμ Εργατικό Κέντρο Ομιλητές: Κώστας Πίπτας, υπεύθυνος Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ

ΔΕΥΤΕΡΑ 27 Ιούνη, 7.30μμ σταθμός ΗΣΑΠ Ν. Ηρακλείου (θεατράκι), Ομιλητές: Πάνος Γκαργκάνας, υπεύθυνος εφημερίδας Εργατική Αλληλεγγύη, Βασίλης Συλαϊδής, ΔΣ Σωματείο Ιντρακόμ, Γιάννα Σακελλαρίου, εργασιακή επιτροπή ΔΟΛ και συνδικαλιστής από τον Σύλλογο Δασκάλων «Σεφέρης»

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 29 Ιούνη, 7.30μμ Πολιτιστικό Κέντρο Πετρούπολης (Εθνικής Αντίστασης 61) Ομιλητές: Τάσος Αναστασιάδης, ΕΠΑΣΣ Βαγγέλης Παπαδόγιαννης, συνδικαλιστής Ιντρακόμ Νίκος Πιρνέας, γιατρός, Ερυθρός Σταυρός

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 29 Ιούνη, 7.30μμ ΚΥΒΕ (Εθνάρχου Μακαρίου 1) Ομιλητές: Δημήτρης Καλέργης, πρόεδρος Συλλόγου εκτάκτων ΤΕΙ Πειραιά, Μαρία Στύλλου, περιοδικό Σοσιαλισμός από τα Κάτω Κώστας Διαμάντης, ΔΣ Εργαζομένων Δήμου Περιστερίου

ΧΑΛΑΝΔΡΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 29 Ιούνη, πλατεία Χαλανδρίου, 7.30μμ Ομιλητές: Γιάννης Αγγελόπουλος, ΕΠΑΣΣ, Κώστας Μεγαγιάννης, πρόεδρος Σωματείου Δήμου Αγ. Παρασκευής, Αναστασία Μουστάκα, συνδικαλίστρια ΟΤΕ-Μέγαρο Γιώργος Τσιρώνης, συνδικαλιστής νοσοκομείο Θριάσιο, Νυστέρι

ΧΑΝΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 29 Ιούνη, Αίθουσα Σαβιονάρα 7.30μμ Ομιλητές: Πέτρος Κωνσταντίνου, δημοτικός σύμβουλος Αθήνας

ΡΕΘΥΜΝΟ

ΠΕΜΠΤΗ 30 Ιούνη, Εργατικό κέντρο 6.30μμ Ομιλητές: Σεραφείμ Ρίζος, Περιφερειακός σύμβουλος Κρήτης

ΖΑΚΥΝΘΟΣ

ΣΑΒΒΑΤΟ 16 Ιούλη, 8μμ

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΡΙΣΗ

Όσο "βαραίνουν" οι αντιπρόεδροι, τόσο βουλιάζει η κυβέρνηση

Κυβέρνηση - Ζόμπι με αιμοδότη το "βαθύ ΠΑΣΟΚ"

Πριν το Πάσχα η εφημερίδα Financial Times απέδιδε τα προβλήματα στην εφαρμογή του Μνημονίου στην αντίσταση των «συνδικάτων του δημοσίου τομέα» και στην παραλυτική επίδραση που είχε στην κυβερνητική αποφασιστικότητα το λεγόμενο «παλιό» ή «βαθύ» ΠΑΣΟΚ. Το ίδιο επαναλάμβαναν με διάφορους τρόπους τα έντυπα που απηχούν τη «διεθνή κοινή γνώμη» -δηλαδή τους καπιταλιστές, και φυσικά η δεξιά στην Ελλάδα.

Επρόκειτο για μια μόνιμη «διαπίστωση»-κέντρισμα στην κυβέρνηση να προχωρήσει πιο γρήγορα. Αν γυρίσουμε ένα χρόνο πριν, τον Ιούλη του 2010, η ίδια εφημερίδα έγραφε ότι η «παλιά φρουρά» είναι δυσχερής στην κυβέρνηση να προχωρήσει πιο γρήγορα. Αν γυρίσουμε ένα χρόνο πριν, τον Ιούλη του 2010, η ίδια εφημερίδα έγραφε ότι η «παλιά φρουρά» είναι δυσχερής στην κυβέρνηση να προχωρήσει πιο γρήγορα. Αν γυρίσουμε ένα χρόνο πριν, τον Ιούλη του 2010, η ίδια εφημερίδα έγραφε ότι η «παλιά φρουρά» είναι δυσχερής στην κυβέρνηση να προχωρήσει πιο γρήγορα.

Ένας χρόνος πέρασε και εκείνη η ανανεωμένη υποτίθεται κυβέρνηση τινάχτηκε στον αέρα. Την περασμένη Τετάρτη για κάμποσες ώρες οι υπουργοί της δεν γνώριζαν ποιανής κυβέρνησης είναι μέλη και αν υπάρχει κυβέρνηση. Ότι κι αν έκανε η κυβέρνηση την προηγούμενη περίοδο ούτε οικονομικές επιτυχίες μπόρεσε να παρουσιάσει ούτε, κι αυτό είναι το σημαντικότερο, να βάλει φρένο στην κλιμάκωση της εργατικής αντίστασης που έχει πάρει διαστάσεις πλημμύρας.

Την Τετάρτη και την Πέμπτη ο Παπανδρέου βρέθηκε μπροστά σε μια επιλογή.

Είτε να κάνει εκλογές, κάτι που ούτε οι «ευρωπαίοι εταίροι» ούτε η άρχουσα τάξη το ήθελαν για προφανείς λόγους. Είτε να σχηματίσει μια νέα κυβέρνηση που θα ροσπαθήσει να εφαρμόσει τα Μνημόνια, όσο αντέξει και θερμοπαρακαλώντας το θεό των αγορών και των τραπεζιών η πτώση της στο μέλλον να είναι όσο πιο ομαλή γίνεται.

Σε αυτή την καθόλου ένδοξη προσπάθεια επιστρατεύτηκε σύσσωμο το «βαθύ ΠΑΣΟΚ». Όταν ήρθε η κρίσιμη στιγμή ξέχασε τις γκρίνιες και στήριξε το Μνημόνιο.

Στήριγμα

Ο Βενιζέλος που πέρσι ζητούσε «ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα» για τους «ασθενέστερους» αναβαθμίστηκε σε «τσάρο της οικονομίας» στη θέση του Παπακωνσταντίνου. Ως υφυπουργούς τους θα έχει από τη μια τον Σαχινίδη έναν από τους συγγραφείς του Μνημονίου αλλά και τον Παντελή Οικονόμου, επικεφαλής του ρεύματος των «ελλήνων σοσιαλιστών» που διεκδικούσε την έκφραση της αριστεράς πτέρυγας στο κόμμα. Ο Παπαϊωάννου βγαίνει από την βαθιά αποστράτευση και επιστρέφει στο υπουργείο Δικαιοσύνης κ.ο.κ.

Υποτίθεται ότι αυτός ο «σαρωτικός ανασχηματισμός» γίνεται με στόχο να κατευθυνθούν οι αντιδράσεις. Σε τέτοια κατεύθυνση κινήθηκε κι ο Βενιζέλος με τις δηλώσεις του μόλις ανέλαβε το υπουργείο: θα «αφουγκράζεται κάθε εργαζόμενο και συνταξιούχο», θα εφαρμόσει το Μνημόνιο και το Μεσοπρόθεσμο μεν αλλά θα βρει ένα «πολιτικό μείγμα» για «δικαιότερη κατανομή των βαρών» και πάει λέγοντας. Το πώς θα γίνει αυτό, με ποια συγκεκριμένα μέτρα, όλα αυτά μένουν βέβαια ασαφή.

Ο λόγος είναι πολύ απλός: πρόκειται

για αέρα κοπανιστό. Κι η γνώση αυτή δεν είναι κτήμα μόνο των «αδιόρθωτων» αριστερών, αλλά ενός όλο και μεγαλύτερου τμήματος της εργατικής βάσης του ΠΑΣΟΚ. Αυτό είναι το πρόβλημα των προβλημάτων για την κυβέρνηση και για την άρχουσα τάξη.

Ο κόσμος του ΠΑΣΟΚ που κάνει απεργίες, γεμίζει πλατείες, κυνηγάει τους Πεταλωτήδες από τις γετονιές και αναγκάζει συνδικαλιστικές ηγεσίες να δηλώνουν ότι ξεκόβουν από το ΠΑΣΟΚ, δεν έχει πέσει από τον ουρανό. Τα Μνημόνια τσακίζουν τη ζωή του όπως όλων μας, αλλά στην ταξική πάλη οι αντιδράσεις δεν είναι απλά αυτόματα αντανakλαστικά.

Οι ανταρσίες της βάσης ενάντια στη δεξιά κατρακύλα της ηγεσίας έχουν παρελθόν είκοσι και πάνω χρόνων στο ΠΑΣΟΚ. Μέσα σε αυτή τη διαδρομή έχουν δοκιμαστεί και αποτύχει μια σειρά ηγεσίες και «στελέχη» που διεκδίκησαν ότι είναι η «αριστερά». Ποιος θυμάται σήμερα τον «αριστερό» Τσοχατζόπουλο, ή τον «κενσιανό» Αρσένη; Που είναι ο Τσοβόλας; Πόσο αριστερός μπορεί να φαντάζει ο Βενιζέλος αγκαλιά με τον Πάγκαλο;

Αν κάτι κατάφερε αυτός ο ανασχηματισμός είναι να δώσει την χαριστική βολή στο μύθο ότι αυτό που εμποδίζει την «πετυχημένη» εφαρμογή του Μνημονίου είναι το «βαθύ ΠΑΣΟΚ» με τις αγκυλώσεις του. Στήριγμα αυτής της πολιτικής αποδείχτηκε. Το ζήτημα είναι αν είναι ισχυρό στήριγμα. Η απάντηση σε αυτό το ερώτημα είναι: όχι. Η νέα κυβέρνηση είναι ακόμα πιο αδύναμη από την παλιά. Το επόμενο διάστημα οι ανταρσίες της βάσης του ΠΑΣΟΚ θα πολλαπλασιαστούν και θα την συγκλονίσουν ακόμα περισσότερο.

ΣΑΜΑΡΑΣ Ο Μίστερ “Φοροαπαλλαγές” που νομίζει ότι μπορεί να κοροϊδέψει το “πεζοδρόμιο”

Ο Σαμαράς μιλώντας στη Βουλή κατά τη διάρκεια της συζήτησης για τη ψήφο εμπιστοσύνης στην κυβέρνηση, άστραψε και βρόντηξε κατά της αποτυχημένης πολιτικής του Μνημονίου. Είναι η λάθος συνταγή, επανέλαβε πολλές φορές, ισχυριζόμενος ότι η συνταγή της ΝΔ είναι η σωστή. Είμαστε με τη συνεννόηση, συνέχισε, αλλά για να επαναδιαπραγματευθούμε το Μνημόνιο: «σκληρά», «περήφανα», «λαϊκά». Όπως ακριβώς συμβαίνει πλέον με τις εμφανίσεις του ΓΑΠ, βλέποντας τον Σαμαρά να κάνει αυτό το «νούμερο», δεν ξέρεις τι να πρωτοκάνεις: να γελάσεις ή να μουντζώσεις.

Εδώ κι ένα χρόνο η ΝΔ του Σαμαρά επιδίδεται σε μια πολιτική που μοιάζει όλο και περισσότερο με την προσπάθεια να τετραγωνιστεί ο κύκλος. Δηλώνει αντιμνημονιακή για να ψαρέψει στην αγανάκτηση του κόσμου ενώ την ίδια στιγμή υποστηρίζει μια πολιτική που είναι ακόμα πιο νεοφιλελεύθερη από της τρόικας.

Ένα χρόνο πριν, τον Μάη του 2010, όταν στη Βουλή συζητιόταν το Μνημόνιο, ο Σαμαράς είχε ομολογήσει ότι θα το καταψηφίσει γιατί διαφορετικά η «μόνη αντιπολίτευση θα είναι το πεζοδρόμιο, πρέπει να υπάρχει αντιπολίτευση στη Βουλή». Επίσης έχει δηλώσει επανειλημμένα ότι παρόλο που διαφωνεί «το Μνημόνιο είναι διεθνής υποχρέωση της χώρας» που θα την τιμήσει. Και προχτές, στη συζήτηση στη Βουλή, για να δείξει πόσο υπεύθυνος είναι, έθεσε το ρητορικό ερώτημα: «Κατεβάσαμε ποτέ κόσμο στο δρόμο; Ποτέ!». Και ξεσπάθωσε ενάντια στους απεργούς της ΔΕΗ που «κατεβάζουν τους διακόπτες» ζητώντας αυστηρά από τον Παπανδρέου να του πει «τι θα κάνετε μ' αυτούς;»

Σοκ

Αν ξεφυλλίσει έστω κάποιος το περίφημο «Ζάππειο 2» που μας κοπανάει κάθε τόσο και λιγάκι ο Σαμαράς, θα διαπιστώσει την ειλικρίνειά του. Ένα από τα πρώτα «δημιουργικά σοκ» που χρειάζονται για την «επανεκκίνηση της Ελλάδας» είναι η δραστική μείωση των φορολογικών συντελεστών. Για τις επιχειρήσεις θα μειωθούν στο 15% «όπως στην Ιρλανδία». Τέτοιο μέτρο ούτε η τρόικα δεν προτείνει, όχι γιατί την έπιασε η ευαισθησία αλλά γιατί ακόμα και ένας μαθητής Γυμνασίου μπορεί να καταλάβει ότι μια τέτοια απότομη μείωση θα φέρει κατάρρευση των δημοσίων εσόδων.

Αλλά η ΝΔ έχει τη λύση: το μεγαλύτερο πρόγραμμα περικοπών, ιδιωτικοποιήσεων. «Κοστολογημένα» όπως λέει ο Σαμαράς με αυτό το κωμικό αποφασιστικό ύφος που δεν πείθει κανέναν... «κοστολογημένα» στις τσέπες και τις πλάτες των εργαζόμενων και της νεολαίας. Μείωση εργοδοτικών εισφορών 25% -ας καταρρεύσουν τα ταμεία, στο κάτω-κάτω η ΝΔ έχει μακρά παράδοση σε τέτοιες επιθέσεις. «Θα περιορίσουμε το έλλειμμα 11% σε τρία χρόνια» λέει το Ζάππειο 2. Αν αυτό δεν είναι «Μνημόνιο» στον κύβο, τότε τι είναι;

Έχουμε λοιπόν μπροστά μας ένα κόμμα που συντρίφτηκε στις εκλογές του 2009 και που ο αρχηγός του επιμένει ακόμα να θυμίζει «τις μεταρρυθμίσεις Καραμανλή», ένα κόμμα που παριστάνει ότι είναι ενάντια στο Μνημόνιο αλλά προτείνει ακόμα πιο νεοφιλελεύθερη, αντεργατική πολιτική τυλιγμένη με τη γαλανόλευκη (και με μπόλικο ρατσισμό), ένα κόμμα που παριστάνει την αντιπολίτευση για να σώσει την κυβέρνηση από το «πεζοδρόμιο» και την αριστερά.

Ένα τέτοιο κόμμα που θυμίζει «τρενάκι του τρόμου» σε λούνα-παρκ, είναι ακόμα πιο αδύναμο να αντέξει και να χειριστεί το κύμα της εξέγερσης που φέρνει στα πρόθυρα της κατάρρευσης την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ -την κυβέρνηση που ενάμιση χρόνο πριν ισχυριζόταν ότι κρατά όλα τα φύλλα της τράπουλας. Αν το ΠΑΣΟΚ δεν κατάφερε να κρατήσει τους εργαζόμενους της ΔΕΗ να μην κατέβουν στην απεργία, κανείς δεν έχει την αυταπάτη ότι άμα τους έριχνε το βλοσυρό του βλέμμα ο Σαμαράς θα βάζανε τα κλάματα και θα γυρνούσαν στη δουλειά...

Γι' αυτό το λόγο, μόλις του έγινε η πρόταση για κοινή κυβέρνηση, το αντανakλαστικό του Σαμαρά ήταν στην πραγματικότητα να ζητήσει εκλογές. Δηλαδή πέταξε τη μπάλα στην εξέδρα: με τις σημερινές συνθήκες ακόμα και μια κυβέρνηση συνεργασίας να προέκυπτε από τα παζάρια, μάλλον κυβέρνηση εθνικής κωμωδίας θα θύμιζε παρά «εθνικής» σωτηρίας...

Λεάνδρος Μπόλαρης

Η Πλατεία κάνει άλματα

Σχεδόν ένα μήνα συμπληρώνει η κινητοποίηση των «αγανακτισμένων» στο Σύνταγμα και είναι τρομερά ενδιαφέρον να παρατηρήσει κανείς τις στροφές στην αντιμετώπιση της και την εξέλιξη της συζήτησης ανάμεσα στους χιλιάδες που συγκεντρώνονται κάθε βράδυ.

Τις πρώτες μέρες έγινε τιτάνια προσπάθεια από τα ΜΜΕ να το γλείψουν και να το εκθειάσουν ως «ανεξάρτητη» και «ακηδεμόνευτη» κινητοποίηση. Ήταν μια απολίτικη κίνηση, έλεγαν που μπορεί να είναι ενάντια στα μέτρα της κυβέρνησης, αλλά τάσσεται και ενάντια στα κόμματα, στα συνδικάτα, στις απεργίες.

Την γραμμή αυτή πρώτος από όλους την είχε ακολουθήσει ο Πρετεντέρης και το Mega. Ο Πρετεντέρης «βάπτισε» (ολόκληρο το μικρό του όνομα είναι Ιωάννης-Βαπτιστής) τις πλατείες εχθρούς της αριστεράς και των συνδικάτων αφού «απέδειξαν πως η κοινωνική δράση στην Ελλάδα, ακόμη κι η διαμαρτυρία ή η αμφισβήτηση, μπορεί να εκδηλωθεί χωρίς τους λόχους του ΠΑΜΕ, χωρίς τα κρατικοδίαιτα συνδικάτα, χωρίς την ξύλινη αργκό του Τσίπρα, χωρίς κουκουλοφόρους, επεισόδια και μολότοφ», όπως έγραφε στα ΝΕΑ. Στο ίδιο άρθρο τόνιζε ότι οι «αγανακτισμένοι» δεν δέχτηκαν στην πλατεία ούτε τους εργαζόμενους της ΓΕΝΟΠ-ΔΕΗ που έκαναν συλλαλητήριο την Τετάρτη 25 Μάη.

Από τότε όμως είναι σαν να έχουν περάσει δεκαετίες. Τα ΜΜΕ γενικά προσπαθούν να γράφουν λιγότερα για το Σύνταγμα, να μην του δίνουν τα πρωτοσέλιδα των πρώτων ημερών. Δεν μπορούν φυσικά να το «θάψουν» καθώς οι εκατοντάδες χιλιάδες που διαδηλώνουν δεν είναι και... αμελητέα ποσότητα.

Ο Πρετεντέρης και ο φίλος του ο Τσίμας όσο «λάτρεψαν» το Σύνταγμα εκείνη την Τετάρτη, τόσο μισούν τα προχωρήματα που έχει κάνει. «Περιστατικό που θυμίζει Ζιμπάμπουε το γιουχάισμα των βουλευτών», υποστηρίζει ο Πρετεντέρης, «πάρτυ γίνεται στην πλατεία» ο Τσίμας που περνιέται για πιο πονηρός.

Προχωρήματα

Γιατί το Σύνταγμα έχει κάνει προχωρήματα. Όποιος έχει περάσει τις πρώτες μέρες και βρεθεί και σήμερα, καταλαβαίνει τη διαφορά. Τα ζητήματα είχαν ανοίξει και πριν από την τελευταία Πανεργατική Απεργία. Το ζήτημα της διαγραφής του χρέους, το θέμα της Γενικής Απεργίας με διάρκεια, η ενότητα ντόπιων και μεταναστών, το άπλωμα της αντίστασης και στους εργατικούς χώρους.

Η 15η Ιούνη ήταν όμως κομβική. Όταν έφτασε η πορεία των συνδικάτων από το Μουσείο και το Πεδίο του Άρεως οι συγκεντρωμένοι του Συναγματοσ τους υποδέχτηκαν με ζητωκραυγές και υψωμένες γροθιές. Το μπλοκ των μεταναστών εργατών είναι αυτό που είχε τη μεγαλύτερη υποδοχή. Τόσο λόγω της ζωντανίας και της αισιοδοξίας που ανέδυε, όσο και γιατί οι γελοίες δηλώσεις του τύπου «οι μετανάστες δεν πάνε Σύνταγμα» θυμώνουν τον κόσμο που βρίσκεται εκεί κάθε μέρα.

Ο ενθουσιασμός και η οργή των «αγανακτισμένων» σφυρηλατήθηκε άρρηκτα με τη δύναμη και την οργάνωση των σωματείων και των συνδικάτων μέσα στην κοινή μάχη για την απόκρουση της βάρβαρης καταστολής από τα ΜΑΤ.

Αυτός ο συνδυασμός ανάγκασε τον Παπανδρέου να παραιτηθεί, να ψάξει για την κυβέρνηση εθνικής ενότητας, να είναι ένας πρωθυπουργός «εν κενώ» ή όπως αλλιώς τον ονόμασαν την επόμενη μέρα οι εφημερίδες.

Η νεκρανάσταση της κυβέρνησης με τον ανασχηματισμό ούτε πρόκειται να τη σώσει ούτε δημιουργήσει καμιά αυταπάτη σε κανένα. Στη συνέλευση που έγινε το βράδυ της Κυριακής 19 Ιούνη η πολιτική συζήτηση απλώθηκε σε όλα τα καυτά ζητήματα.

Πρώτο και βασικό, την Τρίτη το βράδυ θα γίνει κοινό συλλαλητήριο που έχει ξεκάθαρο τόνο. Καμιά ψήφος εμπιστοσύνης στην κυβέρνηση, ψήφο εμπιστοσύνης έχουμε μόνο για τους αγώνες μας.

Και οι αγώνες δεν έχουν όρια, ούτε στάδια. Όσοι ομιλητές υποστήριξαν την ανάγκη για να οργανωθεί από τα κάτω η 48ωρη απεργία των συνδικάτων και η κλιμάκωση των απεργιών έφαγαν το χειροκρότημα της ζωής τους.

Το ίδιο συνέβη με όσους εξήγησαν γιατί δεν έχουν θέση στις πλατείες οι φασίστες και ότι χρειάζεται να συνεχίσουμε ντόπιοι και μετανάστες εργάτες μαζί. Χαρακτηριστικό παράδειγμα, φοιτήτρια από την ΑΣΟΕΕ που αναφέρθηκε στη μάχη ενάντια στο ρατσισμό και τη φασιστική απειλή, η οποία διακόπηκε τρεις φορές από παρατεταμένα χειροκροτήματα.

Η οργή και η διάθεση του κόσμου που συμμετέχει στις πλατείες και τις απεργίες φαίνεται ότι μπορεί να κάνει κάθε εργατικό χώρο «Σύνταγμα». Με οργάνωση της βάσης σε εργασιακές και απεργιακές επιτροπές και με όπλο τη διαγραφή του χρέους και το υπόλοιπο αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα μπορούμε να προχωρήσουμε σε απεργίες διαρκείας μέχρι τη νίκη!

Νεκ. Δ.

Βαρκελώνη, πρωτεύουσα της αντίστασης

1 εκατομμύριο ξανά στους δρόμους στην Ισπανία

Στις 19 Ιούνη, περίπου ένα εκατομμύριο άνθρωποι πήραν μέρος σε 50 διαφορετικές διαδηλώσεις σε πόλεις της Ισπανίας ενάντια στη λιτότητα, τους τραπέζιτες και το πολιτικό σύστημα. 275 χιλιάδες συμμετείχαν στη Βαρκελώνη, 150 χιλιάδες στη Μαδρίτη, 80 χιλιάδες στη Βαλένθια, 50 χιλιάδες στη Σεβίλη. Ήταν την ίδια ώρα που εξελίσσονταν αντίστοιχες κινητοποιήσεις σε όλη την Ευρώπη, όπως στο Παρίσι όπου μάθαμε πως η διαδήλωση δέχτηκε την καταστολή των γαλλικών ΜΑΤ.

Η επιτυχία των κινητοποιήσεων στην Ισπανία ήταν πολύ δυνατό χτύπημα στα μεγάλα ΜΜΕ και την πλειοψηφία των πολιτικών που είχαν βιαστεί να ανακοινώσουν το τέλος του κινήματος μετά από τα υποτιθέμενα βίαια περιστατικά έξω από το Κοινοβούλιο της Καταλωνίας την περασμένη Τετάρτη.

Αυτό που είχε συμβεί είναι το εξής. Την Τρίτη 14 Ιούνη αργά το βράδυ τέσσερις χιλιάδες διαδηλωτές περικύκλωσαν το πάρκο όπου βρίσκεται το Κοινοβούλιο, προσπαθώντας να σταματήσουν την είσοδο των βουλευτών που σκόπευαν να ψηφίσουν την πιο μεγάλη επίθεση στις κοινωνικές δαπάνες από την πτώση του Φράνκο. Μια σειρά μικρά περιστατικά, που κυρίως είχαν να κάνουν με κόσμο που κινήθηκε εναντίον ορισμένων βουλευτών, μεγεθύνθηκαν απίστευτα από τα ΜΜΕ για να συκοφαντηθεί το κίνημα. Η περικύκλωση τελικά άντεξε και αυτό σήμανε πως ο Καταλανός

Πρόεδρος και άλλοι υπουργοί χρειάστηκε να μπουν στο κτίριο με ελικόπτερο.

Μπούμερανγκ

Ωστόσο, η μαζική υποστήριξη που έχει το κίνημα αλλά και το γεγονός ότι κυκλοφόρησαν βίντεο που δείχνουν ασφαλίτες που είχαν παρεισφρήσει στην περικύκλωση και προκαλούσαν οι ίδιοι επεισόδια έκαναν την εκστρατεία συκοφαντίας των ΜΜΕ και της Δεξιάς να γυρίσει μπούμερανγκ. Δεν είναι καθόλου σύμπτωση ότι η μεγαλύτερη διαδήλωση σε ολόκληρη τη χώρα, την Κυριακή που μας πέρασε, ήταν αυτή της Βαρκελώνης.

Οι διαδηλώσεις της Κυριακής είχαν έντονη αντικαπιταλιστική αιχμή. Τα αιτήματα έβαζαν στο στόχαστρο το σχέδιο για το ευρώ, τις περικοπές. Απαιτούσαν να πληρώσουν την κρίση οι τράπεζες και οι τραπέζιτες, και έβαζαν ζήτημα δημοκρατικής μεταρρύθμισης.

Ανάμεσα στα συνθήματα ήταν: «Κανείς δεν μας εκπροσωπεί», «Να πληρώσουν οι τράπεζες», «Όχι στις περικοπές – δημοψήφισμα!», «Όπως και στην Ελλάδα, Γενική Απεργία τώρα», «Κάτω τα χέρια από τη δημόσια υγεία και παιδεία», «Ψωμί δεν έχουμε, αλλά έχουμε πολύ τσορίθο» (τσορίθο είναι και είδος λουκάνικου, αλλά και ο κλέφτης). Το συνθησμένο σύνθημα «Ψηλά τα χέρια, είναι ληστεία (ατράκο)» άλλαξε σε «Ψηλά τα χέρια, είναι σύμβαση (κοντρά-

το)» αναφερόμενο στις συμβάσεις ορισμένου χρόνου. Επίσης «Λένε ότι είναι δημοκρατία αλλά δεν είναι», «Η επανάσταση αρχίζει εδώ» και «Α-α- αντικαπιταλιστά».

Οι περισσότερες κατασκηνώσεις έχουν σταματήσει (παρόλο που μια μειοψηφία συνεχίζει σε κάποιες πλατείες, όμως προέρχονται κυρίως από το κίνημα των καταλήψεων) και το κίνημα έχει κινηθεί προς τις γειτονιές. Η αλλαγή ήταν πολύ εμφανής στη Βαρκελώνη και τη Μαδρίτη όπου υπήρχαν μαζικές προσυγκεντρώσεις που κατέβηκαν στο κέντρο της πόλης από τα προάστια για να πάρουν μέρος στη διαδήλωση της Κυριακής.

Τώρα υπάρχουν εκατοντάδες τοπικές συνελεύσεις που συνεδριάζουν τακτικά σε πλατείες και πάρκα για να αποφασίσουν τη δράση τους. Για παράδειγμα, έχει δυναμώσει το κίνημα ενάντια στις εξώσεις που κάνουν οι τράπεζες όταν δεν κάποιος δεν μπορεί να πληρώσει τη δόση του δανείου του (στην Ισπανία είναι μικρό το ποσοστό που μένει με νοίκι). Τις επόμενες βδομάδες θα προσπαθήσουμε να κρατήσουμε το επίπεδο της κινητοποίησης σε αυτό το υψηλό επίπεδο και να στρέψουμε αυτή τη μαζική ξεσηκωμό σε συγκεκριμένα αιτήματα όπως σε δημοψήφισμα για το σχέδιο για το ευρώ και τις περικοπές, και για να προχωρήσουμε σε γενική απεργία.

Αντι Ντέργκαν,

Εν Λούτσα

Ανταπόκριση από τη Λίμνη Πλαστήρα

Αγανακτισμένοι όλης της Ελλάδας ενωθείτε!

Παραμονές Αγ. Πνεύματος τι κάνει ένας εκπαιδευτικός για να κερδίσει έξτρα μεροκάματο; Ψήνει ολονυχτίς ένα ολόκληρο κασσίκι για να το πουλήσει την επομένη στο πανηγύρι του γειτονικού χωριού Σάικα, της λίμνης Πλαστήρα. Από όπου μπορεί να βγάλει κάτι παραπάνω ο καθένας, γιατί έτσι όπως έχει καταντήσει η κατάσταση...

9.000 ευρώ δικαιούνταν για το 2011 το σχολείο που σήμερα είναι διευθυντής ο Δημήτρης Σούφλας και ως τώρα δεν έχει πάρει ούτε ένα ευρώ. Το ίδιο ισχύει και για τα γειτονικά σχολεία. «Ευτυχώς που έκανα οικονομία και έχω περισσεύμα από άλλες χρονιές», μας λέει. Αλλιώς τώρα το σχολείο δε θα είχε ρεύμα, πετρέλαιο θέρμανσης, τηλέφωνο και η καθαρίστρια θα έμενε απλήρωτη. «Όχι Πάγκαλε, δε τα φάγαμε παρέα! Εγώ σου έκανα οικονομία!», φωνάζει κατακόκκινος.

12 παιδάκια έχει το σχολείο του και το αντιμετωπίζουν ως εύκολη περίπτωση. Πόσες ανάγκες μπορεί να έχει ένα σχολείο με τόσο

λίγα παιδιά; 6 στην πρώτη, 1 στη δεύτερα, 2 στην τρίτη, 1 στην πέμπτη, 2 στην έκτη. Απόθεμα από βιβλία πάντως υπάρχει άφθονο. Για την ακρίβεια πολλά περισσότερα βιβλία από αυτά που πραγματικά χρειάζονται! Και αρκετά από αυτά, εντελώς ακατάλληλα, αφού βασίζονται στη μέθοδο συνεργασίας των συμμαθητών (π.χ.: βλέπε από το διπλανό σου). Μόνο που σε ένα σχολείο με τόσα λίγα παιδιά, σε μερικές περιπτώσεις απλά δεν υπάρχει «διπλάνος»! Όπως επίσης δεν υπάρχει πρόβλεψη για τέτοιου είδους περιπτώσεις.

Η επαρχία, αφημένη εντελώς στη μοίρα της. «Μας θέλουν να γίνουμε σα τα ζώα, να τρώμε μόνο χορτάρι και να μη μιλάμε». Όμως η πραγματικότητα είναι εντελώς διαφορετική. Οι άνθρωποι της επαρχίας όχι μόνο μιλάνε, αλλά έχουν πολλά μαζεμένα ενάντια στις κυβερνήσεις που τόσα χρόνια τώρα τους ξεζουμάνε. Και ενώ νουν τις φωνές τους με όλους εμάς που διαδηλώνουμε ενάντια στο μνημόνιο, ενάντια σε κάθε είδους καπιταλιστική πολιτική.

Ευτυχία Κίτσιου, , ανένταχτη

ΑΠΕΡΓΙΑ ΣΤΗ ΔΕΗ

Μπλακάουτ στο Μνημόνιο!

Με μια εντυπωσιακή συγκέντρωση το απόγευμα της Κυριακής 19/6 στην κεντρική πλατεία της Πτολεμαΐδας, ξεκίνησε η ΓΕΝΟΠ/ΔΕΗ τις επαναλαμβανόμενες 48ωρες απεργίες, αντιδρώντας με αυτό τον τρόπο στο Μεσοπρόθεσμο Πρόγραμμα και στο ξεπούλημα της ΔΕΗ.

Στη συγκέντρωση μετά τις ομιλίες των συνδικαλιστών της ΓΕΝΟΠ, του τοπικού σωματείου και των Δημάρχων των γύρω περιοχών, ακολούθησε συναυλία και στις 11 το βράδυ έγινε αποκλεισμός όλων των μονάδων παραγωγής, όπου και ξεκίνησε πρακτικά η απεργία διαρκείας. «Περίπου 1.500 εργαζόμενοι και κάτοικοι της Πτολεμαΐδας βρέθηκαν στην κεντρική πλατεία της πόλης στο «εναρκτήριο λάκτισμα» της απεργίας της ΔΕΗ», μας περιγράφει ο Πασχάλης Ταπεινόπουλος από το ΣΕΚ.

«Αξίζει να σημειωθεί η μαχητική διάθεση του κόσμου. Επίσης, το γεγονός ότι όταν οι τοπικοί φορείς προσπαθούσαν να ορίσουν ως «ταβάνι» κάθε διεκδίκησης τη διατήρηση του 51% της εταιρίας στον έλεγχο του Δημοσίου, σημειωνική μερίδα εργαζομένων απαντούσε: «Αποκλειστικά δημόσια ΔΕΗ και στα αρπακτικά ούτε μια μετοχή». Χαιρετισμό απήλυσαν και ο πρόεδρος της ΓΕΝΟΠ, Φωτόπουλος, ο οποίος σε κάποια σημεία της ομιλίας του χειροκροτήθηκε, ενώ σε κάποια άλλα διακόπηκε από το σύνθημα «Τέρμα πια στις αυταπάτες, ή με την κυβέρνηση ή με τους εργάτες».

Από τα μεσάνυχτα της Δευτέρας ξεκινούσαν περιφρουρήσεις σε κεντρικά εργοστάσια σε όλη τη χώρα με αποτέλεσμα να σταματήσει η λειτουργία μονάδων παραγωγής στην Πτολεμαΐδα, το Λαύριο, τον Άγιο Δημήτρη Κοζάνης.

Η Εργατική Αλληλεγγύη βρέθηκε το πρωί της Δευτέρας 20 Ιούνη, πρώτη μέρα της απεργίας διαρκείας στην πύλη του εργοστασίου στο Ρούφ. «Από τα ξημερώματα που ξεκίνησε η απεργία μαζεψτήκαμε μία ομάδα συναδέλφων από όλες τις παρατάξεις, κλείσαμε τις πύλες και κάναμε αυτό που θα έπρεπε να κάνει ο κάθε ένας που πιστεύει ότι μπορεί με τον αγώνα του να σωθεί η ΔΕΗ», μας είπε ο Κυριάκος Λυμπερίης, τεχνικός. «Κρεμάσαμε τα πανώ μας και στην πύλη και στην πρόσοψη του κτιρίου, κλείσαμε τις πύλες με τα αυτοκίνητα και με τις αλυσίδες. Μέχρι στιγμής η απεργία έχει μεγάλη συμμετοχή. Το παιχνίδι παίζεται στην παραγωγή. Εμείς βοηθάμε με το λιγότερο πράγμα που μπορούμε να κάνουμε, με το να κλείσουμε μία πύλη και να πείσουμε τους συναδέλφους ότι πρέπει να απεργήσουν. Όμως σήμερα κάποιοι συνδικαλιστές συνάδελφοι παίρνουν κορώνα γράμματα το κεφάλι τους, για να βγάλουν κάποιες μονάδες εκτός λειτουργίας. Οι πληροφορίες μας λένε ότι ήδη 8 μονάδες έχουν βγει εκτός λειτουργίας και συνεχίζεται ο αγώνας για να βγουν εκτός και άλλες

μονάδες.

Αυτός ο αγώνας μόνο από τους εργαζόμενους της ΔΕΗ είναι δύσκολο να κερδηθεί. Θα πρέπει να προσπαθήσει η Ομοσπονδία μας να κάνει άμεσα επαφές με τα συνδικάτα στους τομείς της ενέργειας που είναι το Φυσικό Αέριο και τα Πετρέλαια, και όσα δευτεροβάθμια συνδικάτα ακόμα μπορούμε, έτσι ώστε από κοινού να δημιουργήσουμε ένα μέτωπο ενάντια στις επιθέσεις της αστικής τάξης. Το προεδρείο μας έχει μπει σε μία διαδικασία να το κάνει πράξη αυτό. Για παράδειγμα στο πανελλαδικό συλλαλητήριο στις 25/5 τα Πετρέλαια μας στήριξαν και συμμετείχαν μαζί μας.

Φλόγα

Οι συνάδελφοι καταλαβαίνουν ότι δεν υπάρχουν αυταπάτες για αυτό το σύστημα γιατί έρχεται μία ολοκληρωτική καταστροφή που θα τα ισοπεδώσει όλα. Αυτό φάνηκε μέσα από την απεργία στις 15 Ιούνη. Ο κόσμος βγήκε στους δρόμους με πάθος και με φλόγα να διεκδικήσει να μην περάσει το Μνημόνιο και σε ένα βαθμό τα κατάφερε.

Το κίνημα των αγανακτισμένων ενώθηκε με τα συνδικάτα και τους εργαζόμενους, με αποτέλεσμα για ένα συγκεκριμένο χρονικό διάστημα η χώρα στην ουσία να μην έχει κυβέρνηση και να αρχίσουν να γίνονται διαδικασίες ποιος θα ενωθεί με ποιον και ποιος θα δώσει στήριγμα στην οποία κυβερνητική επιλογή. Αυτή η εξέλιξη σημαίνει ότι ο κόσμος πρέπει να είναι ενωμένος, γιατί η εργατική τάξη δεν έχει να χωρίσει τίποτα. Αυτό που μας ενώνει είναι τα καθημερινά προβλήματα και η λαίλαπα που έρχεται και θα πρέπει με τον καλύτερο και τον δυνατότερο τρόπο να δώσουμε όλοι το παρόν».

«Σήμερα είμαστε εδώ για να υπερασπίσουμε τα δικαιώματά μας και το επίπεδο ζωής όλων των εργαζομένων», μας είπε ο Γάσπαρης από το Σύλλογο Διπλωματούχων Μηχανικών ΔΕΗ. «Γιατί αν πουληθεί η ΔΕΗ θα χαθεί το φτηνό ρεύμα για όλο τον λαό. Τα προηγούμενα χρόνια γίνανε απανωτές ανατιμήσεις και έπαψε να είναι φτηνό, αλλά μην ξεχνάμε ότι μπήκαν και ιδιωτικοί παραγωγοί, πόσο μάλλον όταν θα γίνει ιδιωτική και η ΔΕΗ. Έχουμε παραδείγματα από τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες που ιδιωτικοποιήθηκε το ρεύμα όπου η τιμή πήγε προς το διπλάσιο και μπορεί και προς το τριπλάσιο. Σήμερα ξεκινάμε έναν αγώνα και θα πρέπει να συνεχίσουμε μέχρι την τελική νίκη. Ο αγώνας μας δεν είναι απομονωμένος από το κίνημα των πλατειών. Εντάσσεται και αυτός μέσα στο ίδιο πλαίσιο. Πρέπει να ενωθούμε όλοι μαζί και όχι μόνο στην Ελλάδα αλλά όλοι οι λαοί της Ευρώπης».

Περιφρουρήσεις έγιναν από τη Δευ-

τέρα 20/6 και στη ΔΕΗ στην Ελαΐδα. Η Εργατική Αλληλεγγύη επισκέφτηκε τους απεργούς την Τρίτη το πρωί για να συζητήσει μαζί τους την προοπτική της απεργίας διαρκείας. Η επιτυχία της απεργίας περνάει μέσα από την οργάνωσή της σε κάθε εργοστάσιο, σε κάθε τεχνική βάση, σε κάθε υπηρεσία. Με εργασιακές επιτροπές που θα οργανώνουν την περιφρούρηση, τη συζήτηση, τις εξορμήσεις στους γύρω χώρους δουλειάς, μπορούν οι ίδιοι οι εργαζόμενοι της ΔΕΗ να εξασφαλίσουν την επιτυχία της απεργίας, να κερδίσουν τη συμπαράσταση από όλη την κοινωνία και να σπάσουν την προπαγάνδα της κυβέρνησης που θέλει να τους απομονώσει από το κίνημα των αγανακτισμένων, τους ανέργους και τους εργαζόμενους του ιδιωτικού τομέα, δείχνοντας ότι έχουν τη δύναμη να «αλλάξουν τα φώτα» και στην «νέα» ανασχηματισμένη κυβέρνηση του ΔΝΤ.

Κατερίνα Θωίδου

ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΜΕΤΡΟ

Συνάδελφοι,

Στο συντονιστικό των μεταφορών είχαμε θέσει κάποιες κόκκινες γραμμές σχετικά με τη διατήρηση του δημόσιου χαρακτήρα των συγκοινωνιών, τις υποχρεωτικές μετατάξεις, τις μονομερείς μετακινήσεις και την διατήρηση των ΣΣΕ. Δυστυχώς όμως δεν προβάλλαμε την απαιτούμενη αντίσταση με αποτέλεσμα να μην καταφέραμε τελικά να ανατρέψουμε κανένα από τα αντεργατικά σχέδια της σημερινής κυβέρνησης.

Προσωπικά εμμένω σταθερός στην αρχική μου πρόταση για απερ-

γία διαρκείας γιατί πιστεύω πως μόνο έτσι υπάρχει περίπτωση να καταφέρουμε να πάρουμε πίσω όσα μας έκλεψαν. Σας καταθέτω λοιπόν επίσημα τις προτάσεις μου:

Σύγκληση κοινής Γενικής Συνέλευσης όλων των μεταφορών με μοναδικό θέμα Απεργία Διαρκείας.

Κατάληψη διαρκείας στο υπουργείο Μεταφορών.

Κατάληψη διαρκείας στα γραφεία προέδρων με σκοπό την παρεμπόδιση των σχεδίων τους.

Αντώνης Σταματόπουλος,
πρόεδρος εργαζομένων ΜΕΤΡΟ

Η απεργία διαρκείας της ΔΕΗ είναι μία κεντρική σύγκρουση ίσως του πιο δυνατού συνδικάτου της χώρας με το Μεσοπρόθεσμο Πρόγραμμα της κυβέρνησης και την πολιτική του ΔΝΤ, που θέλει να γυρίσει όλη την εργατική τάξη στη βαρβαρότητα της φτώχειας, των περικοπών και της ανεργίας.

Δεν είναι τυχαίο ότι η πρώτη συνάντησή του νέου «Τσάρου της Οικονομίας», του Βενιζέλου αμέσως μόλις έκατσε στην καρέκλα του υπουργού Οικονομίας, ήταν να συναντηθεί με την ΠΑΣΚΕ στη ΓΕΝΟΠ ΔΕΗ. Το ίδιο έκανε στη συνέχεια και ο Παπακωνσταντίνου, χωρίς όμως κανείς από τους δύο να καταφέρει να βάλει φρένο στην απεργία διαρκείας.

Αυτή η απεργία χρειάζεται τη στήριξη όλης της εργατικής τάξης, όχι μόνο γιατί ιδιωτικοποίηση της ΔΕΗ θα σημάνει ακριβότερο ρεύμα για όλους, αλλά γιατί μπορεί να γίνει η αιχμή του δόρατος όλης της εργατικής τάξης για να ανατρέψουμε όχι μόνο το νέο μνημόνιο αλλά και το παλιό και όλους όσους τα υπηρετούν.

Η Εργατική Αλληλεγγύη κυκλοφορεί σε όλους τους εργατικούς χώρους προκήρυξη συμπαράστασης στην απεργία διαρκείας της ΔΕΗ, σε μία προσπάθεια να βοηθήσει στην κλιμάκωση των απεργιών παράλληλα σε όλες τις ΔΕΚΟ και στο δημόσιο τομέα. «Στηρίζοντας την απεργία διαρκείας που ξεκινάει η ΔΕΗ, ανοίγει μπροστά μας η προοπτική να ξεσηκώσουμε ένα νικηφόρο απεργιακό τσουνάμι διαρκείας που θα κάνει πράξη το κοινό σύνθημα όλων «Πάρτε το Μνημόνιο και φύγετε από δω». Αυτή η συνέχεια απαιτεί δυο παράλληλα βήματα.

Συμπαράσταση

Σε κάθε χώρο δουλειάς προχωράμε στη συγκρότηση εργασιακής απεργιακής επιτροπής που παίρνει στις πλάτες της τα καθήκοντα οργάνωσης αυτής της απεργιακής προοπτικής βήμα-βήμα: Συμπαράσταση και συντονισμός με τους εργαζόμενους της ΔΕΗ που ξεκινάνε να δώσουν τη μάχη. Να καλέσουμε απεργούς από τη ΔΕΗ να ξεσηκώσουν όλους τους χώρους δουλειάς και να οργανώσουμε με αυτόν τον τρόπο τη συμμετοχή στην 48ωρη πανεργατική απεργία. Γενική συνέλευση των εργαζομένων του χώρου, οργάνωση και περιφρούρηση της 48ωρης απεργίας.

Και παράλληλα ανοίγουμε την προοπτική για τα εργατικά αιτήματα που απαντούν στους εκβιαστές: Στάση πληρωμών εδώ και τώρα και διαγραφή του χρέους, έτσι μπορούμε να βρούμε τα λεφτά για τις ανάγκες μας όσο κι αν φοβερίζουν τα αφεντικά του ΔΝΤ και της ΕΕ. Κρατικοποίηση των τραπεζών κάτω από εργατικό έλεγχο, για να φράξουμε το δρόμο σε όσους απειλούν ότι θα φυγαδεύσουν τα κεφάλαιά τους αν δεν συμμορφωθούμε με τα Μνημόνια. Απαγόρευση των απολύσεων και επιστροφή στις δουλειές τους όλων των απολυμένων με ταυτόχρονη επιστροφή σε δημόσιο έλεγχο όλων των επιχειρήσεων και οργανισμών που ξεπουλήθηκαν».

Η Επιτροπή Αλληλεγγύης Συνδικάτων και Συνδικαλιστών καλεί την Παρασκευή 24 Ιούνη στις 7.30μμ στο Σύνταγμα συγκέντρωση συμπαράστασης στην απεργία της ΓΕΝΟΠ ΔΕΗ με ομιλητές απεργούς της ΔΕΗ.

ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΗ - ΣΕΙΣΜΟΣ

Σε όλη την Ελλάδα

Μαζικά και δυναμικά ήταν τα απεργιακά συλλαλητήρια από άκρη σε άκρη σε όλη τη χώρα. Στις περισσότερες πόλεις οι συγκεντρώσεις των αγανακτισμένων ενώθηκαν με τα συνδικάτα και εργαζόμενοι, φοιτητές, μαθητές, αγρότες βάδισαν κατά χιλιάδες.

«Δεκάδες μαθητές ήρθαν με δική τους πορεία, με κατσαρόλες και σφυρίχτρες στην απεργιακή συγκέντρωση του Εργατικού Κέντρου φωνάζοντας συνθήματα όπως 'Ο Καλλικράτης στη Χωματερή κανένα σχολείο να μη συγχωνευθεί» μας μεταφέρει η Αργυρή Ερωτοκρίτου από τα Γιάννενα. «Μπροστά στην πορεία μετά το πανώ του Εργατικού Κέντρου ήταν οι εργαζόμενοι της Δωδώνης και οι κτηνοτρόφοι. Ήταν εκεί οργανωμένα οι εκπαιδευτικοί από ΕΑΜΕ και ΔΕΠ, οι εργαζόμενοι των νοσοκομείων, οι εργαζόμενοι στο Πράκτικερ, το Μέταλλο, ο Συντονισμός Σωματείων, οι φοιτητές της Εστίας της Δόμπολης που απειλείται με κλείσιμο. Με πανώ συμμετείχαν η ΑΝΤΑΡΣΥΑ και το ΣΕΚ, ενώ ξεχωριστή συγκέντρωση έκανε το ΠΑΜΕ με περίπου 800 άτομα».

«Τη μέρα της Πανεργατικής, οι εργαζόμενοι της Κοζάνης διαδήλωσαν στο κέντρο της πόλης. Στην πορεία που καλούσαν τα συνδικάτα και το Εργατικό Κέντρο, διαμορφώθηκε ένα μαχητικό μπλοκ εργαζομένων που διαδήλωσε σε όλους τους κεντρικούς δρόμους, παρά τις μονούβρες των τοπικών συνδικαλιστικών ηγεσιών που ήθελαν να περιορίσουν την πορεία σε ένα τετράγωνο» μας μεταφέρει ο Πασχάλης Ταπεινόπουλος. «Ο κόσμος αυτός, που συσπειρώθηκε πίσω από το πανό του συνδικάτου ΔΕΗ «Εργατική Αλληλεγγύη», περιλάμβανε εργαζόμενους της ΔΕΗ, κάποιους εκπαιδευτικούς, απεργούς διάφορων κλάδων, αλλά και τους «αγανακτισμένους Κοζάνης» που με συνέλευσή τους αποφάσισαν να συμπορευτούν με τους απεργούς. Μεγάλη αίσθηση σε αυτό το μπλοκ δημιούργησε η προκήρυξη της ΕΠΑΣΣ την οποία μοιράζαμε. Οι διαδηλωτές φώναζαν ασταμάτητα «ΑΝΥΠΑΚΟΗ-ΑΠΕΡΓΙΑ ΔΙΑΡΚΗ», «ΤΗΝ ΚΡΙΣΗ ΝΑ ΠΛΗΡΩΣΟΥΝ ΟΙ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΕΣ», «ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ, ενώ αρκετός κόσμος έβγαине στα παράθυρα και χαιρετούσε. Ακόμη, εντυπωσιακή σε όγκο ήταν η πορεία του ΠΑΜΕ».

Στην Κρήτη, τα Εργατικά Κέντρα είχαν αποφασίσει να μετατρέψουν την απεργία σε 48ωρη. «Στο Ηράκλειο η συγκέντρωση μπορεί να συγκριθεί μόνο με την αντίστοιχη της Πανεργατικής στις 5 Μάη, είχε πάνω από 7000 κόσμο» μας είπε ο Δημήτρης Τσώλης. «Η δια-

δήλωση ξεκίνησε από το Εργατικό Κέντρο, πέρασε από την πλ. Ελευθερίας όπου ενώθηκε με τους αγανακτισμένους. Από εκεί έκανε ένα μεγάλο γύρο της πόλης μέσα από μαγαζιά και γειτονιές για να καταλήξει ξανά στην πλ. Ελευθερίας. Ανάμεσα στα πανώ διακρίναμε των εργαζομένων του ΙΚΑ ΕΤΑΜ, των Οικοδόμων, της ΕΑΜΕ, της ΔΕΗ, ενώ συμμετείχαν και πολλοί φοιτητές. Δώσαμε 36 φύλλα της Εργατικής Αλληλεγγύης».

ΥΠΟ

«Μαζικότατη ήταν η συμμετοχή στη πανεργατική απεργία της 15 Ιούνη και στα Χανιά» μας λέει ο Στέλιος Γιαννούλης. «Εργαζόμενοι και νεολαίοι συμμετείχαν από νωρίς στην απεργιακή διαδήλωση που είχε προγραμματιστεί για τις 10 το πρωί στη πλατεία Αγοράς. Μια πρόχειρη εκτίμηση θα μπορούσε να μιλήσει με σιγουριά για πέντε χιλιάδες κόσμο που συμμετείχε, γεγονός που περιγράφει τη πιο πολυπληθή συγκέντρωση των τελευταίων χρόνων στα Χανιά».

Το παρόν έδωσαν με τα πανό τους οι ταχυδρομικοί και οι δάσκαλοι. Στο μπλοκ των φοιτητών συμμετείχαν και εργαζόμενοι του Πολυτεχνείου καθώς είχε προηγηθεί πανπολυτεχνική συνέλευση που αποφάσισε τη συμμετοχή στην απεργία. Δυστυχώς έλαμψαν δια της απουσίας τους οι εργάτες της ΔΕΗ παρόλο που διάφοροι συμμετείχαν ατομικά. Επίσης μπορούσε κανείς να διακρίνει από τα μπλουζάκια της δουλειάς και εργαζόμενους από πολυκαταστήματα της πόλης που διαδήλωναν σε μικρά γκρουπ. Πίσω από τα πανό των εργαζομένων ήταν τα πανό της ΑΝΤ.ΑΡ.ΣΥ.Α. και του ΣΕΚ και πιο πίσω ακολουθούσαν κι άλλοι μεταξύ των οποίων και οι «αγανακτισμένοι» με το πανό τους, αφού αυτό είχε αποφασιστεί στη συνέλευση της πλατείας. Η πορεία έκανε τον παραδοσιακό κύκλο και συνέχισε προς τα δικαστήρια όπου ακολούθησε συνέλευση και συμβολική κατάληψη της νομαρχίας. Η εργατική τάξη μίλησε και στα Χανιά».

«Με πανώ που έγραφε γενική απεργία διαρκείας-δεν χρωστάμε δεν πληρώνουμε διαδήλωσαν οι αγανακτισμένοι στο Ρέθυμνο, στην πιο μεγάλη απεργιακή συγκέντρωση των τελευταίων χρόνων» μας λέει και η Δήμητρα Τζάκου από το Ρέθυμνο. «Πάνω από 500 άτομα συμμετείχαν σε μια πορεία που είχε πανό, συνθήματα, σφυρίχτρες, ανάμεσά τους με πανώ οι λιμενεργάτες της πόλης, τα πρωτοβάθμια σωματεία η κατάληψη των ΤΕΙ που κλείνει δύο εβδομάδες, καθώς και η ΑΝΤΑΡΣΥΑ».

Πολύ μεγάλη ήταν η συμμετοχή στην Πάτρα, 3000 άτομα με τις πιο μετριοπαθείς εκτιμήσεις. «Η συνέλευση των αγανακτισμένων στην πλατεία του Αγίου Γεωργίου πήρε απόφαση να συμμετάσχει στην απεργιακή συγκέντρωση στην πλατεία Ολγας» μας λέει η Ράνια Κούτσικου. «Μαζεύτηκε πολύς κόσμος, με οργανωμένα μπλοκ συνδικάτων, η ΕΑΒ, η ΔΕΗ, ο ΟΤΕ, καθηγητές κ.α, αλλά και πολλοί άλλοι εργαζόμενοι. Η πορεία βάδισε μέσω Οθωνος Αμαλίας στην πλατεία Γεωργίου».

«Τουλάχιστον οκτακόσιοι διαδηλωτές συμμετείχαν, ίσως στην πιο μεγάλη πορεία που έχει γίνει στην πόλη το τελευταίο διάστημα» μας μεταφέρει η Χριστίνα Λαδά από την Καλαμάτα. «Η πορεία ξεκίνησε από την πλατεία 23 Μαρτίου που βρίσκονται οι αγανακτισμένοι, ενώθηκε με τη συγκέντρωση του Εργατικού Κέντρου και κατέληξε στη Νομαρχία».

Πεντακόσια άτομα συμμετείχαν σε μια από τις μεγαλύτερες συγκεντρώσεις στη Μυτιλήνη μετά από κάλεσμα του Συντονισμού των σωματείων στα Κεντρικά Λύκεια. «Εντυπωσιακή ήταν η μεγάλη παρουσία των εργαζομένων από τους εκπαιδευτικούς, τα νοσοκομεία, τα ΕΛΤΑ και άλλους εργασιακούς χώρους. Όσα φύλλα της Εργατικής Αλληλεγγύης είχα μαζί μου έφυγαν μέσα σε λίγη ώρα. Ο κόσμος βάδισε δυναμικά με συνθήματα στο υπουργείο Αιγαίου. Συγκέντρωση έκανε και το ΠΑΜΕ στην πλ. Σαπφούς», μας είπε η Σοφία Γεωργωκόστα.

«Παρά την καταρακτώδη βροχή, γι' αυτό και η μειωμένη συμμετοχή, 800 άτομα πραγματοποιήσαν μαχητική πορεία στο κέντρο της Λάρισης» μας λέει ο Πέτρος Θεοδοσιάδης. «Συμμετείχε το ΠΑΜΕ, Σωματεία, αγρότες, με πανώ η ΑΝΤΑΡΣΥΑ και οι Παρεμβάσεις. Μετά το τέλος της πορείας έγινε κατάληψη στην Περιφερειακή Διεύθυνση Εκπαίδευσης Θεσσαλίας. Την προηγούμενη της πορείας συμμετείχαμε στην εκδήλωση των αγανακτισμένων έξω από εκδήλωση του ΠΑΣΟΚ η οποία φρουρούνταν από τα ΜΑΤ. Όταν φτάσαμε στην εκπομπή του Λαζόπουλου που γινόταν ζωντανά χιλιάδες κόσμο φώναζε μαζί μας τα συνθήματα κατά του μνημονίου».

«Πεντακόσια περίπου άτομα διαδήλωσαν στην απεργιακή κινητοποίηση στην Αλεξανδρούπολη, σαν ΑΝΤΑΡΣΥΑ συμμετείχαμε με πανώ» μας μεταφέρει ο Γιώργος Μποτσιδής από την Αλεξανδρούπολη. «Η πορεία των αγανακτισμένων ξεκίνησε από το Φάρο και στη συνέχεια ενώθηκε στο Εργατικό Κέντρο με τους υπόλοιπους διαδηλωτές. Βαδίσαμε όλοι μαζί στο δημαρχείο όπου έγινε κατάληψη».

«Στη συγκέντρωση στις 15 Ιούνη, ήταν εντυπωσιακή η οργανωμένη παρουσία των συνδικάτων, ΣΕΚΑΠ, ΠΟΕ ΟΤΑ, Καζίνο Ξάνθης, Μέταλλο. Με πανώ συμμετείχαν και η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, η Πρωτοβουλία Αντίστασης και φοιτητές της ΠΑΣΠ» μας μεταφέρει ο Τζεμαλή Μηλιαζήμ από την Ξάνθη. «Και σε μέγεθος η συγκέντρωση ήταν από τις μεγαλύτερες, ξεπερνούσε τα χίλια άτομα. Εγινε πορεία που ξεκίνησε από το ΕΚΕ και διέσχισε όλη την πόλη, μεγάλο μέρος της οποίας κατέληξε στην κεντρική πλατεία σε συνέλευση μαζί με τους αγανακτισμένους».

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Η μεγαλύτερη απεργιακή πορεία του τελευταίου χρόνου πραγματοποιήθηκε την Τετάρτη 15/6 στη Θεσσαλονίκη παρά την συνεχόμενη καταρακτώδη βροχή που όμως δεν πτόησε τους δεκάδες χιλιάδες διαδηλωτές.

Η πορεία ξεκίνησε από το Εργατικό Κέντρο και αφού ενώθηκε με τα μπλοκ που είχαν προσυγκέντρωση στην Καμάρα (Συντονιστικό Πρωτοβάθμιων Σωματείων, Δασκαλικοί σύλλογοι, ΕΝΙΘ, ΑΝΤΑΡΣΥΑ) και στο Λευκό Πύργο (αγανακτισμένοι), διαδήλωσε στο κέντρο της πόλης και κατέληξε στο πρώην Υπουργείο Μ-Θ όπου τα πανό της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και του Συντονιστικού Πρωτοβάθμιων Σωματείων παρέμειναν για αρκετό χρονικό διάστημα παρά τις αντίξοες καιρικές συνθήκες, φωνάζοντας αντικυβερνητικά συνθήματα.

Δυναμική παρουσία με τα πανό τους είχαν οι ΔΕΚΟ όπως η ΓΕΝΟΠ, η ΕΥΑΘ, τα ΕΛΠΕ, η ΟΤΟΕ, η ΟΜΥΛΕ, η ΟΜΕ - ΟΤΕ, το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο που φώναζαν συνθήματα με αιχμή κατά των ιδιωτικοποιήσεων, κλάδοι του δημοσίου όπως οι ΕΑΜΕ, Δασκαλικοί σύλλογοι, ο Δήμος Καλαμαριάς και σωματεία του ιδ.τομέα όπως η ΕΤΕΡ, τα ΛΙΔΛ, το συνδικάτο ιματισμού. Για πρώτη φορά πολύ μαζική παρουσία είχαν και οι εργαζόμενοι της ΕΡΤ που συμμετείχαν με πανό κερδίζοντας και πολλά χειροκροτήματα. Επίσης εργαζόμενοι από τα εργοστάσια ζάχαρης στη Β.Ελλάδα που βρίσκονται υπό απειλή κλεισίματος. Επίσης αίσθηση προκάλεσε το τεράστιο μπλοκ των «αγανακτισμένων» με πανό «ΔΕΝ ΧΡΩΣΤΑΩ, ΔΕΝ ΠΛΗΡΩΝΩ, ΔΕΝ ΠΟΥΛΑΩ».

Στις συζητήσεις που άνοιξαν τα συνεργεία της Εργατικής Αλληλεγγύης με τους απεργούς, ήταν έντονη η αυτοπεποίθηση ότι οι αγώνες μπορούν να σταματήσουν τα μέτρα αλλά και ο προβληματισμός για το ποια μπορεί να είναι η εναλλακτική λύση του κόσμου απέναντι στο Μνημόνιο, ενώ ένα σημαντικό κομμάτι συμφωνούσε με την πρόταση για διαγραφή του χρέους και κρατικοποίηση των τραπεζών.

Γ.Π.

Νίκος Τουρνάς

Γιάννενα 15/6

15 ΙΟΥΝΗ Η μέρα που μ

ΔΥΝΑΜΗ ΝΙΚΗΣ!

Η δύναμη που μπορεί να ανατρέψει μνημόνια, κυβερνήσεις, τρόικες, ολόκληρο το σύστημα έκανε, πιο ηχηρά από ποτέ, την εμφάνισή της στους δρόμους όλης της χώρας την περασμένη Τετάρτη. Η Γενική Απεργία της 15ης Ιούνη 2011 θα μείνει στην ιστορία. Οχι "μόνο" σαν η μαζικότερη πανεργατική όλων των εποχών αλλά σαν η απεργία που έφερε την κυβέρνηση Παπανδρέου ένα βήμα πριν την κατάρρευση.

Το ότι "οι απλοί άνθρωποι κάνουν την ιστορία" ήταν παραπάνω από εμφανές την περασμένη Τετάρτη. Τα όσα έγιναν στην πανεργατική απεργιακή διαδήλωση της Αθήνας (βλέπε δίπλα) αλλά και στην πανελλαδική έκρηξη την ίδια μέρα με διαδηλώσεις σε κάθε μικρή και μεγάλη πόλη, από τη Κοζάνη και τη Θεσσαλονίκη μέχρι τη Λάρισα και τα Γιάννενα και από την Πάτρα και την Καλαμάτα ως τη Μυτιλήνη και ολόκληρη την Κρήτη (βλέπε σελίδα 7), έδειξαν ότι ο καθοριστικός παράγοντας στις εξελίξεις είναι ο κόσμος και η δράση του.

Η απεργία ήταν το κλειδί ώστε όλοι μαζί, εργαζόμενοι, φοιτητές, μαθητές, αγρότες, συνταξιούχοι, "αγανακτισμένοι" να ενωθούν από άκρη σε άκρη της χώρας. Με την πανεργατική νέκρωση τα πάντα σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα, ενώ η απειλή της γενίκευσής της πρόβαλε σαν φάντασμα πάνω από τα κεφάλια του Παπανδρέου και των φίλων του. Μπορεί τώρα η "ανασχηματισμένη" κυβέρνηση και τα "παπαγαλάκια" της στα ΜΜΕ να κάνουν τα πάντα για να υποβαθμίσουν τη δύναμη των απεργών, την ημέρα της πανεργατικής όμως ήταν όλοι τους τρομοκρατημένοι.

Νεκρανάσταση

Η νεκρανάσταση του ΠΑΣΟΚ τελευταία στιγμή δεν αλλάζει στο ελάχιστο αυτή την εικόνα. Όλες οι μεγάλες δυνάμεις, ντόπιες και ευρωπαϊκές, έπесαν από πάνω για να σώσουν τον Παπανδρέου και φυσικά μαζί με αυτόν το δικό τους τομάρι, όμως η κυβέρνηση συνεχίζει να αργοπεθαίνει. Ούτε ο ανασχηματισμός ούτε καμία άλλη μανούβρα μπορεί να την βγάλει από την κρίση και αυτό φάνηκε αμέσως.

Την ίδια ακριβώς ώρα που το "νέο" κυβερνητικό σχήμα ορκιζόταν, η Διοίκηση της ΓΣΕΕ αποφάσιζε 48ωρη πανεργατική απεργία. Ενώ οι συναντήσεις Βενιζέλου και Παπακωνσταντίνου με συνδικαλιστές της ΠΑΣΚΕ στη ΓΕΝΟΠ το Σαββατοκύριακο που ακολούθησε δεν κατάφεραν να σταματήσουν την έναρξη των 48ωρων επαναλαμβανόμενων απεργιών στην ΔΕΗ. Η δράση των από κάτω δεν αφήνει ούτε τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία να βάζει, όσο κι αν το θέλει, φρένο στους αγώνες.

Οι δυνατότητες να δώσουμε το τελειωτικό χτύπημα στην επίθεση και στους εμπνευστές της είναι πιο πολλές από ποτέ. Σε δημοσκοπήση της Κάπα Research για το Βήμα της Κυριακής (19/6) ένα εντυπωσιακό 45,7% θεωρεί πως το κίνημα του Συντάγματος είναι ένα κίνημα ανατροπής του συστήματος! Χωρίς αμφιβολία ο κόσμος που απαντά δεν θεωρεί το κίνημα του Συντάγματος κάτι διαφορετικό από τις απεργίες ή το ανάποδο. Ειδικά μετά την Πανεργατική της 15 Ιούνη τέτοιου είδους διακρίσεις μόνο ο Πρετεντέρης μπορεί να κάνει. Στην ουσία, αυτό που καταγράφει η δημοσκοπήση είναι πως σχεδόν ο μισός πληθυσμός της χώρας αισθάνεται ότι το κίνημα έχει κάνει ένα βήμα μπροστά ως προς τους στόχους του: από την ανατροπή της κυβέρνησης και των μέτρων της στην ανατροπή ολόκληρου του συστήματος. Είναι μια φοβερή εξέλιξη.

Εκατοντάδες χιλιάδες ξεχύθηκαν στους δρόμους της Αθήνας την Τετάρτη 15 Ιούνη. Από το Πεδίο του Αρεως ως το Μουσείο και από την Ομόνοια ως το Σύνταγμα ένα ποτάμι εργαζόμενων, νεολαίων, ανθρώπων όλων των ηλικιών κατέκλυσε τους δρόμους σε μια πολύωρη οργισμένη απεργιακή διαδήλωση που όμοιά της δεν είχε ξαναδεί η πρωτεύουσα της χώρας. "Απεργούμε σήμερα για το μέλλον μας, για μας, για τα παιδιά μας. Οι κυβερνήτες να πάρουν το ελκικόπερο και να φύγουν. Αγώνα διαρκείας χρειάζομαστε και θα το πετύχουμε", μας είπε χαρακτηριστικά ο Μιχάλης, ιδιωτικός υπάλληλος.

Το κλίμα μύριζε ξεσηκωμό από πολύ νωρίς το πρωί. Στις 5πμ, εργαζόμενοι της ΔΕΗ -που ετοιμάζονταν για τις 48ωρες επαναλαμβανόμενες απεργίες- προχώρησαν σε κατάληψη των κεντρικών γραφείων της επιχείρησης στην Χαλκοκονδύλη πριν συγκεντρωθούν μαζικά στα γραφεία της ΓΕΝΟΠ και βαδίσουν οργανωμένα στο Πεδίο του Αρεως. Λίγη ώρα μετά, η καφετέρια που λειτουργεί στο Μουσείο έκλεισε από τους εργαζόμενους του Σωματείου Σερβιτόρων Μαγειρών ως απάντηση στις τρεις απολύσεις που είχαν γίνει πρόσφατα στο μαγαζί. "Όσο μας ταΐζουν βαρβαρότητα, θα τους σερβίρουμε αντίσταση" εξηγούσε το πανό του Σωματείου που στήθηκε μπροστά στην καφετέρια.

Για ώρες, κόσμος κατέβαινε κατά χιλιάδες, από κάθε γωνιά της Αθήνας, για να συμμετέχει στις συγκεντρώσεις, στο Πεδίο του Αρεως όπου καλούσαν η ΓΣΕΕ και η ΑΔΕΔΥ, στο Μουσείο όπου καλούσαν μια σειρά συνδικάτα μαζί με φοιτητικούς συλλόγους και την αντικαπιταλιστική αριστερά, στην Ομόνοια όπου καλούσε το ΠΑΜΕ. Με την αστυνομία να έχει αποκλείσει την κυκλοφορία σε μία περίμετρο πολλών χιλιομέτρων γύρω από το κέντρο, χιλιάδες ήταν αναγκασμένοι να περπατήσουν για ώρες μέχρι να φτάσουν στις συγκεντρώσεις ή να επιλέξουν να πάνε κατευθείαν στο Σύνταγμα όπου και εκεί χιλιάδες διαδηλωτές συγκεντρωνόταν για να υποδεχτούν τους απεργούς.

Κύματα απεργών

Ο στόχος της ΕΛΑΣ να εμποδίσει τη συμμετοχή στο απεργιακό συλλαλητήριο, ακόμα και με άγριες επιθέσεις σε προσυγκεντρώσεις διαδηλωτών, απέτυχε παταγωδώς. Τα κύματα των απεργών που κατέβαιναν στην πορεία αυξάνονταν ώρα με την ώρα.

Γύρω στις 11πμ το κέντρο της Αθήνας είχε πλέον πλημμυρίσει. Στο Πεδίο του Αρεως είχαν συγκεντρωθεί οι εργαζόμενοι της ΔΕΗ με τα πανό της ΓΕΝΟΠ, οι ταχυδρομικοί με τα πανό της ΠΟΣΤ και των Σωματείων, οι εργάτες των Ναυπηγείων Σκαρμαγκά και Ελευσίνας, οι τραπεζοϋπάλληλοι της ΟΤΟΕ, οι εργαζόμενοι της ΕΑΒ και της ΕΒΟ-ΠΥΡΚΑΛ, οι λιμενεργάτες του ΟΛΠ και η ΟΜΥΛΕ, οι εργαζόμενοι του ΕΙΝ και του ΟΠΑΠ, οι εργαζόμενοι της ΟΜΕ-ΕΥΔΑΠ και της ΟΜΕ-ΟΤΕ.

"Αυτή τη στιγμή ξεπουλιέται το σύνολο της δημόσιας περιουσίας, ο λαός στερείται τα στοιχειώδη δημοκρατικά και κοινωνικά δικαιώματα, σε αυτό για να απαντήσει χρειάζεται συντονισμός και ενότητα όλων των εργαζομένων, όλου του λαού", μας είπε η Φλόρα Παπαδέδε, συνδικαλίστρια στη ΔΕΗ "Δε μπορούμε σήμερα να συνεχίσουμε μέσα στην Ευρώπη, την ΟΝΕ, τις βασικές αιτίες που οδήγησαν σε αυτή την κατάσταση. Η πρότασή μας είναι άρνηση πληρωμής του χρέους, εθνικοποιήσεις των τραπεζών και των βασικών επιχειρήσεων της χώρας και ανάπτυξη σε άλλη κατεύθυνση με τόνωση του λαϊκού εισοδήματος. Σε αυτή την κατεύθυνση και αυτό το πλαίσιο, καλούμε τους εργαζόμενους στις 48ωρες απεργίες οι οποίοι αν έχουν συμμετοχή και αν συντονιστούν με

τον υπόλοιπο λαό μπορούν να έχουν επιτυχία".

Κύρια συζήτηση μέσα στα μπλοκ των εργαζόμενων στα ΕΑΤΑ που συγκεντρώθηκαν νωρίς το πρωί έξω από τα γραφεία της Ομοσπονδίας τους και με πορεία που πέρασε από το Μουσείο κατέληξαν στο Πεδίο του Αρεως, ήταν πως μπορούμε να ανατρέψουμε τα μέτρα, τι θα γίνει με τις απεργίες, αν μπορούμε να ξεκουνήσουμε τις ηγεσίες.

Στο κάλεσμα για συγκέντρωση στο Μουσείο ανταποκρίθηκαν ξανά δεκάδες συνδικάτα και φοιτητικοί σύλλογοι. Το κομμάτι αυτό αποδείχτηκε το πιο μαζικό και μαχητικό. Το πανό του Συντονισμού Πρωτοβάθμιων Σωματείων ακολουθούσαν το Σωματείο Βιβλίου Χάρτου, οι Εκπαιδευτικοί της ΟΛΜΕ και της ΔΟΕ, το Συνδικάτο Ιδιωτικής Υγείας Πειραιά, το Σωματείο Καπνεργατών Παπαστράτος, οι Φοιτητικοί Σύλλογοι Μεταλλειολόγων και Ναυπηγών, το Σωματείο Εργαζόμενων στο Θριά-

σιο και Εργαζόμενοι του Ευαγγελισμού με πανό που έγραφε "Μνημόνιο: δε θεραπεύει, σκοτώνει την υγεία".

Στο Μουσείο επίσης διαδήλωσαν η Ομοσπονδία Βιοτεχνικών Σωματείων Πειραιά καθώς και οι εργαζόμενοι των ΕΛΠΕ με την Ομοσπονδία του κλάδου, ΠΟΕΠΑΧΒ, οι οποίοι παρόλο ότι βρέθηκαν σε κοινή προσυγκέντρωση με τη ΓΕΝΟΠ, στη συνέχεια διαδήλωσαν στο Μουσείο. "Η επίθεση σήμερα δεν έχει να κάνει με τον κάθε κλάδο ή την κάθε εταιρία ξεχωριστά, έχει να κάνει με όλο τον κόσμο" μας είπε ο Σωκράτης εργαζόμενος στα ΕΛΠΕ. "Έχουμε πάρει απόφαση για δύο δεκαήμερες απεργίες αλλά δεν τις έχουμε προσδιορίσει. Η εταιρία ήρθε με καινούργιες απαιτήσεις, μιλάει τώρα για μείωση προσωπικού, παραμένει στο πακέτο της και πάμε για νέες συγκρούσεις. Από την επόμενη βδομάδα θα πάρουμε αποφάσεις για την

48ωρες επαναλαμβανόμενες απεργίες έχει αποφασίσει από τη Δευτέρα το συνδικάτο και θα δούμε πως θα κλιμακωθεί η όλη κινητοποίηση. Είμαι αισιόδοξος ότι τα πράγματα θα αλλάξουν, υπάρχει μια κλιμακούμενη οργή του κόσμου που βλέπουμε ότι πιέζει πολύ τον πολιτικό χώρο και τους εκφραστές του με αποτέλεσμα να νιώθουν πολύ καυτή πλέον την ανάσα του λαού. Και νομίζω ότι οδεύουμε προς κάτι που θα αλλάξει το όλο σκηνικό. Υπάρχει ανησυχία και οργή στους συναδέλφους. Οι εργαζόμενοι δεν είναι υπεύθυνοι για αυτή την κατάσταση.

Κώστας Κολοτούρος, εργαζόμενος στη ΔΕΗ

μίλησε η εργατική τάξη

έναρξη των απεργιών σε συνδυασμό και με τις απεργίες της ΔΕΗ", συμπλήρωσε ο Θωμάς Κώτσας, υπεύθυνος γραφείου τύπου του Σωματείου ΕΛΠΕ.

"Την κρίση να πληρώσουν οι καπιταλιστές" έγραφε το πανό της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και ακολουθούσαν η Επιτροπή Αλληλεγγύης Συνδικαλιστών και Συνδικάτων, η νοσοκομειακή επιτροπή του Αγία Σοφία, το Σωματείο Εργαζομένων στην Ιντρακόμ, εργαζόμενοι στην Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς, το ΣΕΚ, η Ένωση Μεταναστών Εργατών με εκατοντάδες μετανάστες να συνδυάζουν για άλλη μια φορά τα συνθήματα με τα τύμπανα και τα άλλα κρουστά ξεσηκώνοντας την πορεία, οι μαθητές Anticapitalista. "Κατεβαίνουμε για τα δικαιώματά μας και για να ρίξουμε το σύστημα", μας είπε η Φωτεινή, μαθήτρια πρώτης λυκείου, "Μόνο και μόνο που υπάρχει ένας φτωχός πάνω στον πλανήτη, πρέπει να πέσει το σύστημα. Οι μαθητές κατεβαίνουν πάντα στις πορείες, προσωπικά έχω συμμετάσχει σε αντιρατσιστικές και το Δεκέμβρη του '08".

Στο "μπλοκ του Μουσείου" και το Σωματείο ΕΚΑΒ Αθήνας, το Σωματείο Εργαζομένων στο χώρο του χορού, ο Σύλλογος Εργαζομένων στο Γενικό Λογιστήριο Κράτους, η Επιτροπή Αγώνα Δικαστικών Υπαλλήλων, ο Πανελλήνιος Μουσικός Σύλλογος, ο Σύνδεσμος Φορτοεκφορτωτών Ελευσί-

νας, το Σωματείο Εργαζομένων Ταχυδρομικών Επιχειρήσεων Αττικής, το Σωματείο Εργαζομένων Nokia Siemens, τα Σωματεία Wind και Vodafone, το Σωματείο Εργαζομένων Service BSH.

Εκατοντάδες εργαζόμενοι των ΜΜΕ, παρά την απόφαση για αναστολή της απεργίας από τις ηγεσίες των Ενώσεων, ξεκίνησαν επίσης από το Μουσείο με τα πανό της ΕΤΕΡ, της ΠΟΣΠΕΡΤ, της ΕΠΗΕΑ και των Financial Crimes. "Από χτες το πρωί σπηνόταν απεργοσπαστικός μηχανισμός και μαγειρευόταν το σπάσιμο της απεργίας από τους εργοδότες", μας είπε ο Νάσος Μπράτσος από τους Crimes, "Οι εργοδότες κανόνιζαν προσωπικό ασφαλείας με μεγαλύτερο αριθμό εργαζομένων και στις διαμαρτυρίες

Θέλουν να πουλήσουν τα ΕΛΤΑ γιατί είναι κερδοφόρος οργανισμός. Αυτό που δεν έχει κέρδος, δεν το παίρνει κανένας. Εμείς έχουμε τα δάνεια, τις κάρτες, πωλήσεις συλλεκτικών προϊόντων, πάρα πολλά πράγματα που δουλεύουμε. Μας θέλει ο ιδιώτης. Στην απεργία σήμερα έχουμε πολύ μεγάλη συμμετοχή.

Αργυρώ Αθανάσουλ
υπάλληλος ΕΛΤΑ Νεάπολης Αθήνα

απαντούσαν ότι η απεργία δε θα γίνει, άρα γνώριζαν από χτες ότι στην πίεσή τους να ανασταλεί η απεργία οι ηγεσίες των συνδικάτων είχαν ήδη υποχωρήσει".

Λίγο πιο μπροστά διαδήλωναν ο Σύλλογος Οικότροφων Φοιτητικής Εστίας Αθηνών, ο Σύλλογος Εργαζομένων Περιφέρειας Αττικής, ο Σύλλογος Υπαλλήλων Ασφαλιστικών Ταμείων, τα Συνδικάτα ψυχικής υγείας, η Ομοσπονδία Συλλόγων υπουργείου Εσωτερικών με πανό "Ο μόνος δρόμος...όλοι στο δρόμο".

Ουσ!

Το γνωστό πλέον "Εε, Οοο, Πάρτε το μνημόνιο και φύγετε από δω! Ουσ!", αλλά και το "ΓΣΕΕ ΑΔΕΔΥ, απεργία διαρκή" ήταν τα συνθήματα που κυριάρχησαν σε όλη τη διάρκεια της διαδήλωσης. Στο δρόμο προς το Σύνταγμα, στο ύψος της Πεσμαζόγλου, οι εργαζόμενοι του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου χειροκροτούσαν τους διαδηλωτές που περνούσαν από μπροστά τους καθώς περίμεναν υπομονετικά να μπουν στα μπλοκ των συνδικάτων από το Πεδίο του Άρεως που ακολουθούσαν.

Όταν η κορυφή της διαδήλωσης έφτασε στο Σύνταγμα, η πλατεία ήταν ήδη γεμάτη. Ένα μεγάλο μέρος της ήταν κατειλημμένο από το ΠΑΜΕ που είχε προηγηθεί από την Ομόνοια. Η πορεία αναγκάστηκε να ακινητοποιηθεί για πάρα πολύ ώρα στη Σταδίου πριν καταφέρει να μπει (κι αυτό αφού αποχώρησε το ΠΑΜΕ) στο Σύνταγμα. Πέρα από την ίδια την κατέμεστη πλατεία, γεμάτες ήταν η Πανεπιστημίου μέχρι τη Βουκουρεστίου, η Αμαλίας μέχρι περίπου το Ζάππειο, η Φιλελλήνων μέχρι σχεδόν την Αγγλικανική εκκλησία, ενώ γεμάτη από κόσμο ήταν η Ερμού, η Μητροπόλεως και τα στενά κάτω από το Σύνταγμα.

Για ώρες τα ΜΑΤ επέλεξαν να προβοκάρουν την πορεία από Πανεπιστημίου και Καραγιώργη Σερβίας ώστε ο βοριάς να παίρνει τους τόνους των χημικών και των δακρυγόνων και να τους μεταφέρει μέσα στον κόσμο, ενώ στη συνέχεια έφτασαν να μπουν και μέσα στην πλατεία και να χτυπήσουν και μέσα από τον Εθνικό Κήπο. Μεγάλο κομμάτι κόσμου, εξοργισμένο με τη στάση της αστυνομίας παρέμενε στα γύρω στενά, στην Αμαλίας και τη Φιλελλήνων και επέστρεφε για να δεχτεί ξανά δακρυγόνα. Τα μπλοκ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και του ΣΕΚ προσπάθησαν και κατάφεραν, με διαδήλωση γύρω γύρω από την πλατεία, μέσα στα δακρυγόνα, να διώξουν την αστυνομία και να ανοίξουν το δρόμο για την πρώτη ανακατάληψη της πλατείας από τους διαδηλωτές.

Παρότι οι επιθέσεις των ΜΑΤ συνεχίστηκαν ως το απόγευμα, δεν κατάφεραν να διαλύσουν τους συγκεντρωμένους. Ο κόσμος συνέχισε να προσέρχεται μαζικά καθ' όλη τη διάρκεια της μέρας. Το απόγευμα, μετά τις 5μμ, τα ΜΑΤ αποσύρθηκαν και κατά τις 6μμ, νέος κόσμος άρχισε να έρχεται στο Σύνταγμα. Με κουβάδες και μπουκάλια, πολύς κόσμος συμμετείχε στον καθαρισμό του εδάφους από τα δακρυγόνα και ακολούθησε συναυλία και συνέλευση.

Η είσοδος των απεργών στο Σύνταγμα, με τα πανό, τις σημαίες, τις σφυρίχτρες, τα οργισμένα συνθήματα, προκαλούσε ενθουσιασμό στον κόσμο που ήδη βρισκόταν εκεί. Όλοι αισθάνονταν τη δύναμη της γενικής απεργίας που έφερε εκατοντάδες χιλιάδες από το πρωί στο δρόμο, που με τη μαζικότητα της ένωσε όλα τα κομμάτια που διαδήλωναν, που έφτασε την κυβέρνηση ένα βήμα πριν την παραίτηση. Τις ίδιες αυτές στιγμές άνοιξε και το δρόμο για την 48ωρη πανεργατική κλιμάκωση την επόμενη βδομάδα.

Λένα Βερδ

ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΤΗ 48ωρη ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ

Με νέα ακόμα μεγαλύτερη πανεργατική έκρηξη έξω από τη Βουλή θα είναι αναγκασμένοι βουλευτές και υπουργοί του ΠΑΣΟΚ να ψηφίζουν το Μεσοπρόθεσμο Πρόγραμμα στην Ολομέλεια την επόμενη βδομάδα μετά την απόφαση της ΓΣΕΕ για 48ωρη γενική απεργία τις ίδιες μέρες. Το στοίχημα που παίζεται με την πανεργατική αυτή κλιμάκωση είναι: θα τα καταφέρουν;

Από το 1985 ενάντια στο τότε σταθεροποιητικό πρόγραμμα του Σημίτη έχει να γίνει 48ωρη πανεργατική κι από μόνο του αυτό δείχνει το σημείο που είμαστε. Το εργατικό κίνημα είναι τόσο δυνατό, ιδιαίτερα μετά τον πανεργατικό σεισμό της 15 Ιούνη, που αναγκάζει τα ανώτερα κλιμάκια των συνδικάτων να προσαρμοστούν στις διαθέσεις του. Το δείχνει τρανταχτά η ίδια η συνεδρίαση της Ολομέλειας της Διοίκησης της ΓΣΕΕ την Παρασκευή 17 Ιούνη όπου και πάρθηκε η απόφαση για τη 48ωρη.

Η απεργία ψηφίστηκε κόντρα στην γραμμή Παναγόπουλου και την πρότασή του για αναμονή. Συγκεκριμένα, ο πρόεδρος της ΓΣΕΕ πρότεινε εξουσιοδότηση της Εκτελεστικής Επιτροπής για να αποφασίσει νέες απεργιακές κινητοποιήσεις το επόμενο διάστημα χωρίς ωστόσο να μιλήσει για κάποια σαφή ημερομηνία. Το μοναδικό συγκεκριμένο κινηματικό ραντεβού που ανέφερε, τονίζοντας μάλιστα τη μεγάλη σημασία του, ήταν το συλλαλητήριο στη ΔΕΘ το Σεπτέμβρη!! Πρακτικά, ο πρόεδρος της ΓΣΕΕ, κάνοντας ανοιχτά πλάτη στην κυβέρνηση και τις προσπάθειές της να σωθεί στο παρόν πέντε με τον ανασχηματισμό, είπε στους εργαζόμενους "καλό καλοκαίρι, ραντεβού το φθινόπωρο".

Ανατροπή

Η ανατροπή ήρθε πριν καλά καλά ο Παναγόπουλος τελειώσει την ομιλία του. Ο πρόεδρος της ΓΕΝΟΠ ΔΕΗ Ν. Φωτόπουλος μετέφερε -όπως ήταν εξουσιοδοτημένος από το τελευταίο έκτακτο ΔΣ της ΓΕΝΟΠ που πήρε και την κρίσιμη απόφαση της έναρξης των 48ωρων επαναλαμβανόμενων απεργιών στη ΔΕΗ- την πρόταση της Ομοσπονδίας προς τη ΓΣΕΕ για 48ωρη πανεργατική απεργία όταν θα ψηφίζεται το Μεσοπρόθεσμο με πιο πιθανές ημερομηνίες τις 27 και 28 Ιούνη.

Η πρόταση αυτή, από τη μεγαλύτερη Ομοσπονδία της ΓΣΕΕ, καθόρισε και τη συζήτηση αμέσως μετά. Η 48ωρη υποστηρίχτηκε τόσο από τις παρατάξεις της Αριστεράς, Αυτόνομη Παρέμβαση και ΠΑΜΕ, όσο και από τη ΔΑΚΕ δείχνοντας την πίεση που ασκεί πλέον η βάση των εργαζομένων ακόμα και στη δεξιά παράταξη.

Όλοι όσοι στην Αριστερά, ανάμεσά τους η ΑΝΤΑΡΣΥΑ και το ΣΕΚ, πρότειναν μήνες τώρα απεργίες διαρκείας μέχρι τη νίκη, έβαζαν την πρόταση της κλιμάκωσης με 48ωρη πανεργατική μέσα στους εργατικούς χώρους και πάλευαν να γίνει αυτό μαζικό αίτημα της βάσης, συνέβαλαν σε αυτή την εξέλιξη. Η συνέχεια είναι η οργάνωση της 48ωρης ώστε να έχει τη μεγαλύτερη δυνατή επιτυχία και να ανοίξει το δρόμο της γενικής απεργίας διαρκείας που θα σαρώσει την επίθεση και όσους ετοιμάζονται να την ψηφίσουν.

Σε αυτή την προοπτική, κάθε εργατικός χώρος χρειάζεται να μετατραπεί σε κέντρο αγώνα. Κάθε σωματείο και κάθε εργαζόμενος χρειάζεται να πρωτοστατήσει με περιοδεία στο χώρο του, με κάλεσμα για γενική συνέλευση, με πρόταση για δημιουργία ανοιχτής απεργιακής επιτροπής που θα οργανώσει τα απαραίτητα βήματα: περιφρούρηση της απεργίας και τις δύο μέρες, κατάληψη του χώρου όπου είναι δυνατόν, πανό και ραντεβού για συμμετοχή στις απεργιακές συγκεντρώσεις που θα γίνουν εκείνες τις μέρες, απόφαση για κλιμάκωση του αγώνα με απεργία διαρκείας. Ανοίγοντας ταυτόχρονα την πολιτική συζήτηση για την εργατική διάθεση από την κρίση: με διαγραφή του χρέους, κρατικοποίηση των τραπεζών και όλων των επιχειρήσεων χωρίς αποζημίωση για τα αφεντικά και με εργατικό έλεγχο, απαγόρευση των απολύσεων με νόμο, νομιμοποίηση όλων των μεταναστών.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

Οι “κακοί” του Σκόλα

«Βίαιοι, βρώμικοι κακοί». Θα μπορούσε να είναι πετυχημένος χαρακτηρισμός της νέας κυβέρνησης του ΓΑΠ, όμως πρόκειται για την επανακυκλοφορία μιας βραβευμένης ταινίας που γύρισε το 1976 ο Ιταλός αριστερός σκηνοθέτης Έτορε Σκόλα και που δυστυχώς έχει πολλές ομοιότητες με όσα ζούμε σήμερα.

Η ταινία εκτυλίσσεται σε μια παραγκούπολη της Ρώμης (ναι, υπήρχαν πολλές τέτοιες στις λοφώδεις παρυφές της ιταλικής πρωτεύουσας). Σε ένα παράπηγμα μένει ο Τζιατσίντο Ματζατέλλα και μαζί η πολυπληθής οικογένειά του, η γυναίκα του, τα 10 παιδιά τους με τις δικές τους οικογένειες και παιδιά (εντός και εκτός γάμου), καθώς και μια εμβληματική γιαγιά σε αναπηρική πολυθρόνα.

Μετανάστες από το Νότο στις παρυφές της πόλης αλλά και της κοινωνίας, εντελώς λούμπεν στοιχεία, προσπαθούν να επιβιώσουν με κάθε λογής κομπίνες. Σε αυτή τη φαμίλια καθόλου δεν ισχύουν τα ηθικά και θρησκευτικά προτάγματα του καθολικισμού, ούτε οι δεσμοί αίματος. Ο καθένας προσπαθεί να τη βγάλει εις βάρος του άλλου αρπάζοντας, εκβιάζοντας, παρενοχλώντας, με μέσα που εναλλάσσονται από την τραγωδία στη μαύρη κωμωδία και στα όρια μιας υπερβολής που σοκάρει.

Ο πατριάρχης Τζιατσίντο έχει χάσει το ένα του μάτι σε εργατικό ατύχημα και έχει πάρει αποζημίωση ένα εκατομμύριο λιρέτες, τις οποίες εποφθαλμιούν όλα τα μέλη της οικογένειας. Αφού μαχαιρώνει για πολλοστή φορά σ' έναν καυγά τη γυναίκα του και πυροβολεί ένα γιό του, εγκαθιστά στο σπίτι και τη νέα του φίλενάδα. Τότε η φαμίλια αποφασίζει να τον δηλητηριάσει. Όμως η ταινία δεν είναι θρίλερ αλλά άκρως ρεαλιστική φάρσα, η κρίση θα κορυφωθεί με τρόπο σουρεαλιστικό και η ζωή θα συνεχιστεί όπως ακριβώς πριν, με φόντο ένα τηλεοπτικό συνεργείο της ιταλικής τηλεόρασης που εισβάλλει στην παραγκούπολη ρωτώντας τους περίοικους πώς είναι άραγε η ζωή εκεί...

Ο Σκόλα αρχικά ήθελε να γυρίσει ένα ντοκυμαντέρ για τις παραγκούπολεις της Ρώμης, στα χνάρια του Νεορεαλισμού. Έτσι ονομάστηκε το ρεύμα που αναδύθηκε στην Ιταλία στο τέλος του 2ου παγκόσμιου πολέμου μέσα από τα συντρίμια του φασισμού. Το 1943 η «Σινετσιτά» η διάσημη κινηματογραφική βιομηχανία στα προάστια της Ρώμης, που παρήγαγε ταινίες υπό την καθοδήγηση του Μουσολινικού καθεστώτος (υπεύθυνος ήταν ο γιός του δικτάτορα Βιτόριο) και που ονομάζονταν «Λευκά τηλέφωνα» (μιμούμενα την αστική ευδαιμονία των αμερικανικών ταινιών), καταλήφθηκε από πρόσφυγες του πολέμου που κατασκήνωσαν στις εγκαταστάσεις της.

Αντίβαρο

Μια ομάδα αριστερών κινηματογραφιστών γύρω από τον Ρομπέρτο Ροσελίνι, τον Λουκίνο Βισκόντι, τον Βιτόριο Ντε Σίκα και άλλους στράφηκε σαν αντίβαρο στο ρεαλισμό, στην απεικόνιση της κοινωνίας όπως αυτή είναι, με πραγματικούς ήρωες, τις ζωές τους και τις αντιφάσεις τους. Έτσι γυρίστηκαν ταινίες σε ανοιχτούς χώρους, πολλές φορές με πρωταγωνιστές απλούς ανθρώπους -μη επαγγελματίες, εστιάζοντας στην καθημερινή ζωή και τις αυθεντικές -μη επιτηδευμένες αντιδράσεις και συναισθήματα. Η «Εμμόνη» του Βισκόντι, η «Ρώμη - ανοχύρωτη πόλη» από την ιστορική τριλογία του Ροσελίνι και οι «Κλέφτες ποδηλάτων» του Ντε Σίκα είναι οι πιο χαρακτηριστικές ταινίες του Νεορεαλισμού, που επηρέασε καθοριστικά επερχόμενα κινηματογραφικά ρεύματα όπως το βρετανικό «Φρι σίνεμα» και το Γαλλικό «Νέο κύμα».

Ο Νεορεαλισμός έληξε με απότομο τρόπο στις αρχές της δεκαετίας του '50, όταν η αναβαπτισμένη Ιταλία διεκδίκουσε ένα νέο ρόλο στις διεθνείς πολιτικές εξελίξεις, το βιωτικό επίπεδο ανέβαινε και οι ταινίες των νεορεαλιστών ενοχλούσαν αφόρητα. Ο Τζούλιο Αντρεότι, ο διαβόητος δεξιός πολιτικός που αργότερα καταδικάστηκε για διαφθορά είχε πει τότε χαρακτηριστικά «οι ταινίες αυτές είναι άπλυτη μπουγάδα που δεν πρέπει με κανένα τρόπο να πλυθεί και να απλωθεί στον έξω κόσμο...»

Τον νεορεαλισμό διαδέχθηκε η «Ιταλική κωμωδία», με γενικά πιο ανάλαφρες ταινίες που αναμιγνύοντας τα ελαφρά και τα σοβαρά θέματα και κρατώντας μια δύσκολη ισορροπία ανάμεσα στο τραγικό και το κωμικό, θα καταγράψουν τους κοινούς τόπους -ιδεολογικούς, κοινωνικούς και πολιτιστικούς- του μέσου Ιταλού και τις αντιφάσεις της ιταλικής κοινωνίας. Με αυτοσαρκαστική διάθεση και μια ανατρεπτική σάτιρα ποτισμένη μ' ένα πικρόχολο χιούμορ, θα διακωμωδήσει ήθη, νοοτροπίες και συμπεριφορές, βάζοντας μπροστά στο προσώπο της ιταλικής κοινωνίας έναν ενίοτε πολύ «σκληρό» καθρέφτη.

Η «Κομέντια αλ Ιταλιάνα» στηρίχτηκε σε μια απόλυτα συλλογική δουλειά σπουδαίων σκηνοθετών και σεναριογράφων και σε μια πλειάδα μεγαλοφυών ηθοποιών, που κατάφεραν να προσδώσουν στους απλούς καθημερινούς τύπους των ταινιών αυτών το χαρακτήρα οικουμενικών ηρώων ή αντι-ηρώων. Κατάφεραν να συγκεράσουν τα νεορεαλιστικά διδάγματα μιας αριστερής κοινωνικής κριτικής με τον ευτράπελο χαρακτήρα της παραδοσιακής ηθογραφίας. Αυτό τις κάνει αιχμηρές και επίκαιρες. Αυτό το ρεύμα υπηρέτησε ο Σκόλα και η ομάδα του και η ταινία «Βίαιοι, βρώμικοι, κακοί», 35 χρόνια μετά την πρώτη της προβολή μοιάζει λες και μόλις βγήκε απ' το κουτί.

Δήμητρα Κυρίλλου

Φωτό από το blog του “πιτσιρικού”. Τα μπλοκ της ANTAPEYA και του ΣΕΚ μέσα στα δακρυγόνα βοήθησαν στην ανακατάληψη της πλατείας από τους διαδηλωτές.

ΜΑΤ και δακρυγόνα δεν μας σταματούν

Με πόλεμο χημικών και δακρυγόνων απάντησε η αστυνομία στους εκατοντάδες χιλιάδες που συμμετείχαν στην απεργιακή πορεία και στη συγκέντρωση στο Σύνταγμα στις 15 Ιούνη.

Η μέρα των βουλευτών και των συνεργατών της κυβέρνησης είχε ξεκινήσει άσχημα από νωρίς το πρωί. Χρειάστηκε να επιστρατεύσουν εκατοντάδες δικοκλιστές της ομάδας ΔΙΑΣ για να είναι σίγουροι ότι ο κόσμος δεν θα πλησιάσει τις λιμουζίνες που θα τους έφερναν στη Βουλή. Στην προσπάθειά τους αυτή αποφάσισαν να κλείσουν το σταθμό του Μετρό στον Ευαγγελισμό. Το Σωματείο Εργαζόμενων απάντησε με ανακοίνωση-καταγγελία, ενώ με δικιά τους περιφρούρηση κράτησαν ανοιχτό το σταθμό του Συντάγματος.

Ο τρόμος τους ήταν τέτοιος που τους ανάγκασε να μιμηθούν...τον Μπερλουσκόνι στη διαδήλωση της Γένοβας το 2001. Έστησαν ένα φράχτη(!) στο ύψος των Λουλουδάδικων μπροστά από τη γνωστή σειρά με τις κλούβες των ΜΑΤ.

Στο Καλλιμάρμαρο όπου είχε συγκεντρωθεί κόσμος από τις 7 το πρωί για να πάει με πορεία στο Σύνταγμα, οι διαδηλωτές δέχτηκαν αναίτια επίθεση της αστυνομίας με αποτέλεσμα να προσαγάγουν 10 άτομα και να τραυματιστούν 2.

Μέχρι το μεσημέρι, παρά τα προβοκαρίσματα από τη μεριά της αστυνομίας, χιλιάδες είχαν συγκεντρωθεί στο Σύνταγμα. Όταν έφτασαν τα σωματεία, τα συνδικάτα και οι οργανώσεις της αριστεράς από το Μουσείο και το Πεδίον του Άρεως, η Βουλή ήταν πλέον πολιορκημένη από τον πιο επικίνδυνο συνδυασμό: τους «αγανακτισμένους» και το οργανωμένο εργατικό κίνημα.

Η απόφαση της κυβέρνησης ήταν καθαρή. Να διαλύσει αυτό το εκρηκτικό μείγμα αντίστασης με κάθε δυνατό τρόπο. Τα ψέματα της κυβέρνησης και των Πρετεντέρηδων ότι οι «κουκουλοφόροι» θέλησαν να διαλύσουν την «ειρηνική» διαδήλωση έχουν καταρριφθεί με τον καλύτερο τρόπο από φωτογραφίες, βίντεο και μαρτυρίες αυτόπτων μαρτύρων που εξηγούν ότι η αστυνομία είχε στόχο να διώξει τον κόσμο από το Σύνταγμα.

Τα δύο χαρακτηριστικότερα βίντεο που κυκλοφορούν στο Διαδίκτυο αποδεικνύουν το σχέδιο της αστυνομίας. Το πρώτο (http://www.youtube.com/watch?v=eE5xGr_tK08) είναι τραβηγμένο από κτίριο της Ερμού και δείχνει πεντακάθαρα τα ΜΑΤ να στοχεύουν με απανωτές ρίψεις ασφυξιογόνων τον κόσμο που είχε μαζευτεί πάνω στην πλατεία.

Το δεύτερο χαρακτηριστικό βίντεο που μπορείτε να το βρείτε στο www.sekonline.gr είναι φτιαγμένο από την ομάδα του Information Libre. Όχι μόνο δείχνει τους εργαζόμενους από τους δεκάδες εργατικούς χώρους που κατέβηκαν οργανωμένα, αλλά και εικόνες από διεθνή μέσα ενημέρωσης και άλλους χρήστες του youtube.

Ακόμα και μετά από αυτήν την επίθεση, οι διαδηλωτές και οι

απεργοί παρέμεναν στο Σύνταγμα. Χιλιάδες κόσμος βρίσκονταν στους γύρω δρόμους, ειδικά στη Φιλελλήνων. Τα μπλοκ της Επιτροπής Αλληλεγγύης, του ΣΕΚ, της ANTAPEYA και της Ένωσης Μεταναστών Εργατών αποφάσισαν να ξεκινήσουν από την Όθωνος όπου βρίσκονταν και να κατέβουν προς την πλατεία για να μπορέσει ο κόσμος να ξαναβρεθεί στο κέντρο της. Αυτή η πρωτοβουλία συνάντησε θερμή ανταπόκριση και έδωσε την ώθηση σε πολύ κόσμο να κινηθεί με τον ίδιο τρόπο. Εν τω μεταξύ, τα megάφωνα της πλατείας συνεχώς κατήγγειλαν την αστυνομία και καλούσαν τον κόσμο μπροστά στη Βουλή.

“Ο διαδηλωτής με την κόκκινη μπλούζα”

Η αστυνομία συνέχισε τις επιθέσεις. Είναι χαρακτηριστική η περίπτωση του μέλους των Financial Crimes και συνέδρου της ΠΟΕΣΥ. Ο «διαδηλωτής με την κόκκινη μπλούζα», όπως τον ανέφεραν τα κανάλια αφού η σύλληψη του στη γωνία της Μεγάλης Βρετανίας έγινε σε απευθείας μετάδοση από την τηλεόραση, δέχτηκε επίθεση από 10 θρασύδειλους τραμπούκους των ΜΑΤ που του έσκισαν τα ρούχα και τον χτυπούσαν.

Οι κατηγορίες που του...απέδωσαν είναι οι εξής: «διατάραξη κοινής ειρήνης, πρόκληση σωματικής βλάβης και αντίσταση κατά της αρχής». Σε όποιον ήταν εκεί, παρακολουθούσε από την τηλεόραση ή είδε τα βίντεο στο ίντερνετ είναι φανερό τι σημαίνει βαρβαρότητα της αστυνομίας.

Η δίκη του Απ. Λιακόπουλου ορίστηκε για τις 29 Ιούνη (μαζί με άλλους 13 συλληφθέντες), ενώ από την πρώτη στιγμή η ΠΟΕΣΥ και άλλα σωματεία και συνδικάτα έβγαλαν ψηφίσματα συμπαράστασης που ζητούν την άμεση αθώωση όλων.

Τα ίδια έγιναν σε δεκάδες μέρη γύρω από το Σύνταγμα. Μία αυτόπτης μάρτυρας περιγράφει στην Εργατική Αλληλεγγύη τι είδε και βίωσε στο Ζάππειο. «Πήγα στο Ζάππειο για να γλιτώσω από την κάπνα και να πάρω λίγο καθαρό αέρα. Εκεί είχε μαζευτεί κόσμος για τον ίδιο λόγο που δεν είχε καμία σχέση με τα επεισόδια. Τότε, πέρασαν 50 μηχανές της ΔΙΑΣ με δύο αναβάτες η κάθε μία, οπότε καταλαβαίνεις ήταν πολλοί. Σταμάτησαν και έκαναν μια σειρά μπροστά στον κόσμο που καθότανε. Άρχισαν να πιάνουν κόσμο άσχετο, ακόμα και αυτούς που απλώς περνούσαν. Κυρίως αγόρια, ενώ χτύπησαν σοβαρά μια κοπέλα στο γόνατο. Νομίζω ότι της έσπασαν το πόδι. Πήγα κοντά για να υποστηρίξω τα παιδιά που είχαν μαζέψει. Τους ούρλιαζα ότι τους ξέρω, αλλά αυτοί ούτε που με άκουγαν. Τους απομάκρυναν από τον υπόλοιπο κόσμο και τους πίεζαν. Την επόμενη μέρα στα Δικαστήρια τα παιδιά μου έλεγαν ότι δεν ένωσαν τα χέρια τους».

Η καταστολή και τα δακρυγόνα δεν εμπόδισαν τους διαδηλωτές να ανασυνταχθούν. Το απόγευμα η πλατεία ήταν ξανά γεμάτη με κόσμο αποφασισμένο να συνεχίσει μέχρι τη νίκη.

Νεκτάριος Δαργάκης

ΔΙΕΘΝΗ

ΠΕΡΟΥ

Η εκλογή του Ογιάντα Ουμάλα στη θέση του Προέδρου του Περού εκφράζει μια διευρυμένη απόρριψη του νεοφιλελευθερισμού. Ο δεύτερος γύρος των προεδρικών εκλογών (στις 5 του Ιούνη) πραγματοποιήθηκε ενώ εξελίσσονταν σημαντικές συγκρούσεις. Υπάρχουν σε εξέλιξη πάνω από 200 πραγματικές μάχες ανάμεσα σε κοινότητες και στο κράτος. Πάνω από τις μισές είναι μάχες που δίνει ο κόσμος για να υπερασπιστεί περιοχές που έχουν δοθεί χάρισμα από την κυβέρνηση σε πολυεθνικές εξορυκτικές εταιρείες.

Για οχτώ χρόνια, ο Πρόεδρος Άλαν Γκαρσία βρισκόταν επικεφαλής ενός πλάτσικου που πραγματοποιούσε το ξένο κεφάλαιο ενώ ο πληθυσμός βυθιζόταν σε όλο και μεγαλύτερη φτώχεια. Το ποσοστό κέρδους των εξορυκτικών εταιρειών έχει φτάσει στο 40%, ενώ για παράδειγμα στις ΗΠΑ είναι 14%. Στο μεταξύ, ο κατώτατος μισθός είναι παγωμένος στο επίπεδο του 1994, περίπου 115 ευρώ το μήνα. Για να αγοράσει κανείς τα απαραίτητα αγαθά για να ζήσει χρειάζεται περισσότερα από 350 ευρώ.

Οι επιλογές στις εκλογές δεν ήταν πολλές. Από τη μία μεριά ήταν η Κέικο Φουχιμόρι, κόρη του φυλακισμένου πρώην προέδρου Αλμπέρτο Φουχιμόρι. Κατέβηκε στην παράδοση του πατέρα της, ο οποίος ήταν επικεφαλής του πιο διεφθαρμένου και πιο άγρια κατασταλτικού καθεστώτος στην ιστορία του Περού.

Από την άλλη, ήταν ο Ογιάντα Ουμάλα, ένας στρατιωτικός που μέχρι πρόσφατα αυτοπαρουσιαζόταν ως σύμμαχος του Ούγκο Τσάβες της Βενεζουέλας και ως εκφραστής κοινωνικών πολιτικών που θα ωφελήσουν την πλειονότητα του πληθυσμού. Ο κόσμος που ψήφισε τον Ουμάλα θέλει αναδιανομή του πλούτου, αναγνώριση των δικαιωμάτων των αυτόχθονων πληθυσμών και να σταματήσει η διαφθορά.

Όμως ο Ουμάλα ήδη ανακήρυξε τον εαυτό του «φιλό τη αγοράς». Πολλά στοιχεία του θυμίζουν τον Λουίσιο Γκουτιέρρες, τον πολιτικό που εκλέχθηκε στον Ισημερινό για να εκφράσει το κίνημα διαμαρτυρίας, αλλά τελικά στράφηκε ενάντια στο κίνημα και έχασε και την εξουσία.

Η ήττα της Φουχιμόρι είναι σημαντικό γεγονός. Ο Ουμάλα συγκεντρώνει την υποστήριξη του μαζικού κινήματος, αλλά ο κόσμος δεν μπορεί να σπρηχθεί πάνω του για να έρθει η αλλαγή. Η αλλαγή θα έρθει μόνο με αγώνα από τα κάτω. Αυτό είναι το μάθημα της τελευταίας δεκαετίας στη Λατινική Αμερική.

Μάικ Γκονζάλες

ΤΣΕΧΙΑ

Την Πέμπτη 16 του Ιούνη, μια πανεθνική απεργία στις μεταφορές σταμάτησε τα τρένα σε ολόκληρη την Τσεχία. Στην Πράγα, κινήθηκε μόνο ένα στα επτά τραμ και ένα στα 15 λεωφορεία. Επίσης σημαντικό είναι ότι το μετρό συμμετείχε σε απεργία για πρώτη φορά από το 1989.

Περιορισμένα ήταν τα οχήματα που κινήθηκαν στις περιφερειακές πρωτεύουσες, όπως στο Μπρνο της νότιας Μοραβίας, στο Όλομουτς της βόρειας Μοραβίας και στο Ούστι ναντ Λάμπεκ της βόρειας Βοημίας.

Η απεργία προκηρύχθηκε ενάντια στις μεταρρυθμίσεις που έχει η κυβέρνηση στα σκαριά όσον αφορά στις συντάξεις, την υγεία, το κοινωνικό κράτος και το φορολογικό σύστημα. Η κυβέρνηση, μια συμμαχία δεξιών κομμάτων, θέλει να ιδιωτικοποιήσει τα ασφαλιστικά ταμεία, να αυξήσει τα ποσά που πληρώνουν οι ασθενείς για την περίθαλψή τους, και να μειώσει τους φόρους που πληρώνουν οι πολύ πλούσιοι και οι πολυεθνικές.

Την απεργία καλούσε η Συμμαχία Συνδικάτων στις Μεταφορές που συναπαρτίζεται από 13 διαφορετικά συνδικάτα. Δύο μεγάλες συνδικαλιστές οργανώσεις υποστήριξαν την απεργία και ζήτησαν από τον κόσμο να συμπαρασταθεί. Όπως έδειξαν πρόσφατες δημοσκοπήσεις, οι Τσέχοι στην πλειοψηφία τους δηλώνουν πως οι μεταρρυθμίσεις της κυβέρνησης θα είναι τόσο καταστροφικές ώστε χρειάζονται απεργίες και διαδηλώσεις για να τις σταματήσουμε.

Όλα αυτά παρά το γεγονός ότι δεξιοί πολιτικοί και τα ΜΜΕ έχουν εξαπολύσει άγριες επιθέσεις κατά των συνδικαλιστών. Ο Πρόεδρος Κλάους έκανε κι αυτός επίθεση στους εργαζόμενους στις μεταφορές. Ίσως το έκανε γιατί του χάλασαν τη γιορτή για τα 70ά του γενέθλια που ήταν τη μέρα της απεργίας. Ή γιατί θυμάται ακόμη ότι η κυβέρνησή του το 1997 έπεσε μετά από μια σκληρή μάχη με τα συνδικάτα λόγω της συμπίεσης των πραγματικών μισθών.

Περίπου 2000 άνθρωποι πήραν μέρος στη διαδήλωση των συνδικάτων που ξεκίνησε με συγκέντρωση στην Πλατεία Πάλατσι στην Πράγα, όπου οι ηγέτες των συνδικάτων έκαναν ομιλίες κριτικάροντας την κυβέρνηση. Η πορεία, όπως και ολόκληρη η απεργία είχε και την υποστήριξη της συμμαχίας ενάντια στις περικοές ProAit.

Ο ρόλος της ProAit είναι κρίσιμος στις κινητοποιήσεις. Όχι μόνο είναι η πρώτη μη-συνδικαλιστική οργάνωση που συνεργάζεται με τα συνδικάτα σε σταθερή βάση, αλλά κινητοποιεί ευρύτερα στρώματα κόσμου στις διαδηλώσεις κατά των περικοπών, ενισχύοντας την υποστήριξη της κοινής γνώμης στις κινητοποιήσεις. Αν η κυβέρνηση συνεχίσει στο ίδιο μοτίβο, είναι πολύ πιθανό να δούμε μια γενική απεργία ή αποκλεισμούς δρόμους το φθινόπωρο.

Γιαν Μάγιτσεκ

Σφιχταγγαλιασμένοι με το Ισραήλ

Την ώρα που το Ισραήλ περικυκλώνεται από την Αραβική επανάσταση, η ελληνική κυβέρνηση συνεχίζει στη γραμμή βαθιάς συνεργασίας με το κράτος-δοιοφόνο. Μέσα στον Ιούλη θα συνεδριάσει στην Ιερουσαλήμ το Ανώτατο Συμβούλιο Συνεργασίας, ένα απίστευτο όργανο έμπνευσης Παπανδρέου και Νετανιάχου, στο οποίο συμμετέχουν από κοινού Έλληνες και Ισραηλινοί υπουργοί. Σε ρόλο μεγάλου διαφημιστή αυτής της σύμπλευσης, ο Παπούλιας θα κάνει και αυτός επίσκεψη στο Ισραήλ στις αρχές Ιούλη. Ο Γιώργος Παπανδρέου ήταν ο πρώτος Έλληνας πρωθυπουργός που επισκέφθηκε το Ισραήλ, ο Νετανιάχου ο πρώτος Ισραηλινός πρωθυπουργός που ήρθε στην Ελλάδα, και απ'ότι φαίνεται έχουν βάλει πλώρη να σπάσουν όλες τις πρωτίες.

Ο Παπούλιας θα επισκεφθεί το σιωνιστικό κράτος ένα μήνα μετά τη δολοφονία άμαχων Σύρων και Παλαιστίνιων διαδηλωτών από τον ισραηλινό στρατό, επειδή τόλμησαν να πλησιάσουν τα κατεχόμενα υψώματα του Γκολάν. Από τον άνθρωπο που είχε δώσει πρόσφατα συγχαρητήρια στη Σουζάν Μουμπάρακ "για τα όσα προσέφερε στον αιγυπτιακό λαό", δεν θα περίμενε κανείς να καταγγείλει το κράτος-σφαγέα. Μέσα στον Ιούνη στο Ισραήλ θα πάει και ο Μπεγλίκης που πήρε τα ηνία του Υπουργείου Άμυνας από τον Βενιζέλο, αλλά και ο Παμπούκης που έχει ξανακάνει επίσκεψη.

Πώς εξηγούνται όλες αυτές οι επισκέψεις; Σύμφωνα με το ρεπορτάζ του Τάσου Τσακίρογλου στην Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία, με τον εύγλωττο τίτλο "Το ελληνοϊσραηλινό φλερτ πάει να γίνει δεσμός":

"Στο επίκεντρο θα βρεθεί ο τομέας της ενέργειας, ενώ αξιοσημείωτη πρόοδος έχει επιτευχθεί στους τομείς του περιβάλλοντος, της άμυνας, της αγροτικής οικονομίας, του τουρισμού και του πολιτισμού, καθώς το έδαφος έχει ήδη ετοιμαστεί από την ανταλλαγή επισκέψεων υπουργών. Σε όσα από τα πεδία η κατάσταση χαρακτηρίζεται ώριμη θα υπάρξει υπογραφή συμφωνιών."

Ο σχεδιασμός έχει να κάνει με το κοίτασμα Λεβιάθαν που βρίσκεται στην Ανατολική

Μεσόγειο, το οποίο σκοπεύει να εκμεταλλευθεί το Ισραήλ στέλνοντας αέριο στην Ευρώπη με αγωγό μέσω Ελλάδας. Στο μεταξύ μπαίνει και ένας πιο άμεσος στόχος, να κατασκευαστούν σταθμοί μεταφοράς υδροπλημένου αερίου σε Ελλάδα και Κύπρο.

Όλη η συζήτηση περί κήρυξης ελληνικής ΑΟΖ (Αποκλειστικής Οικονομικής Ζώνης) πάει χέρι-χέρι με τις προσπάθειες του Ισραήλ να αρπάξει μεγαλύτερο κομμάτι των κοιτασμάτων της Ανατολικής Μεσογείου, σε βάρος του Λιβάνου και της Τουρκίας. Η ελληνική κυβέρνηση, μαζί με την ελληνοκυπριακή, έχουν αποδειχθεί οι πιο φανατικοί σύμμαχοι αυτής της επιθετικής προσπάθειας.

Λόμπι

Τα σχέδια δεν είναι αμιγώς οικονομικά. Στις αρχές του Ιούνη ένα ρεπορτάζ της ισραηλινής εφημερίδας Τζερουσάλεμ Ποστ αποκαλούσε τον Νετανιάχου "νέο λομπίστα της Ελλάδας". Αντίστοιχα, η ελληνική κυβέρνηση μετατρέπεται σε "λομπίστα του Ισραήλ. Με λίγα λόγια, η ελληνική κυβέρνηση αναλαμβάνει να γίνει εκπρόσωπος του τελευταίου ρατσιστικού καθεστώτος απαρτχάιντ στον κόσμο.

Στο μεταξύ συνεχίζεται και η στρατιωτική συνεργασία. Από τις 20 ως τις 30 Ιούνη θα βρεθούν στην Ελλάδα τουλάχιστον τέσσερα επιθετικά ισραηλινά ελικόπτερα Απάτσι και άλλα τέσσερα Μπلاك Χοκ για να πάρουν μέρος σε κοινή άσκηση με την ελληνική αεροπορία στρατού. Η άσκηση θα γίνει με βάση τη Λάρισα, γιατί όπως αναφέρεται ο χώρος στο Στεφανοβίκειο του Βόλου, όπου εδρεύει η ελληνική αεροπορία στρατού, δεν επαρκεί.

Δηλαδή, ενώ η ελληνική κυβέρνηση κάνει μπίζνες για τις μοιρασίες της Μεσογείου, το Ισραήλ εκπαιδεύει τους πιλότους του στη Λάρισα για να βομβαρδίσουν κι άλλους Παλαιστίνιους κι άλλους Άραβες. Η ηγεσία του ελληνικού στρατού δηλώνει κατενθουσιασμένη με τη συνεργασία της με το Ισραήλ και πιέζει για περισσότερες ασκήσεις. Η πο-

λεμοκαπηλία και από τις δυο μεριές χτυπάει κόκκινο. Ελλάδα και Ισραήλ βρίσκονται στην πρώτη δεκάδα των χωρών όσον αφορά στις στρατιωτικές δαπάνες αναλογικά με τον πληθυσμό τους. Η Ελλάδα είναι στην 8η θέση και το Ισραήλ στην 3η.

Μια χάρη προς το παρόν ζητάει ο Νετανιάχου από τον Παπανδρέου. Να βάλει όσο το δυνατόν περισσότερα εμπόδια στο Στόλο της Ελευθερίας II που ετοιμάζεται ξανά να πλεύσει προς τη Λωρίδα της Γάζας. Στο Στόλο της Ελευθερίας I, η ελληνοκυπριακή κυβέρνηση ήταν αυτή που ανέλαβε τη βρωμοδουλειά να εμποδίσει ορισμένα πλοία είτε να αποπλεύσουν είτε να παραλάβουν ακτιβιστές. Ενώ, την ώρα που δολοφονούνταν οι ήρωες του Μαβί Μαρμαρά από τους ισραηλινούς κομάντος, γίνονταν ξανά κοινές ελληνο-ισραηλινές αεροπορικές ασκήσεις στο Αιγαίο. Τότε, η κυβέρνηση ανάγκασε να τις διακόψει, για να τις συνεχίσει ωστόσο αργότερα.

Το Ισραήλ βρίσκεται σε μια πρωτοφανή κατάσταση. Βλέπει τον κόσμο ξεσηκωμένο σε όλες τις αραβικές χώρες, να παλεύει ενάντια σε όλα τα καταπιεστικά καθεστώτα και να απειλεί να διαλύσει το καθεστώς ανοχής που βιώνει το Ισραήλ τις τελευταίες δεκαετίες. Το σύνορο Λωρίδας της Γάζας στη Ράφαχ έχει ανοίξει, έστω και με πολλούς περιορισμούς, και ο εκδημοκρατισμός στην Αίγυπτο θα οδηγήσει σε ακόμη μεγαλύτερη αυτοπεποίθηση και κατακτήσεις για τους Παλαιστίνιους. Υπάρχει ανοιχτή η προοπτική ότι το επόμενο διάστημα θα υπάρξει κοινή παλαιστινιακή κυβέρνηση Χαμάς-Φατάχ, την οποία το Ισραήλ δηλώνει ότι δεν θα αναγνωρίσει.

Μέσα σε αυτές τις συνθήκες ο Γιώργος Παπανδρέου είναι αυτός που απλώνει χέρι βοήθειας προς το Ισραήλ. Αυτό το χέρι βοήθειας θα κοπεί από το κίνημα στην Ελλάδα, το κίνημα αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη, μαζί με όλους τους ξεσηκωμένους Άραβες.

Νίκος Λούντος

Από την περσινή μαζική διαδήλωση στην Ισραηλινή πρεσβεία μετά τη δολοφονία των ακτιβιστών του "Στόλου της Ελευθερίας"

«Καπιταλισμός Ζόμπι» στη Θεσσαλονίκη

Πάνω από 30 άτομα παρακολούθησαν την βιβλιοπαρουσίαση του βιβλίου "Καπιταλισμός Ζόμπι" που οργάνωσε το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο την Πέμπτη 16 Ιουνίου με ομιλητές τον Σταύρο Μαυρουδέα, πανεπιστημιακό και τον Σωτήρη Κοντογιάννη, μέλος της συντακτικής ομάδας από το περιοδικό Σοσιαλισμός από τα Κάτω.

Ο Σωτήρης Κοντογιάννης αρχικά αναφέρθηκε στα γεγονότα της τρέχουσας περιόδου (απεργία 15/6, κυβερνητική αστάθεια, αδιέξοδο του μνημονιακού δρόμου) αναδεικνύοντας το ρόλο του βιβλίου όχι από μια ακαδημαϊκή σκοπιά, αλλά ως ένα σημαντικό εργαλείο για όποιον αγωνιστή σήμερα θέλει να παλέψει ενάντια στη βαρβαρότητα του καπιταλισμού. Τόνισε ότι η σημερινή κρίση δεν είναι ούτε ανταγωνιστικότητα όπως υποστηρίζει η ίδια η κυβέρνηση, αλλά ούτε καν κρίση "χρηματοπιστωτικοποίησης" της οικονομίας όπως υποστηρίζουν κύκλοι και μέσα στην Αριστερά, αλλά κρίση που έχει να κάνει με την πτωτική τάση του ποσοστού κέρδους. Άρα δεν μπορεί να ξεφύγει από αυτή με μεταρρυθμιστικό τρόπο παρά μόνο με επανάσταση.

Ο Σταύρος Μαυρουδέας, αρχικά ανέφερε ότι ούτε η νεοκλασική – νεοφιλελεύθερη οικονομική σχολή, αλλά ούτε η νεοκενσιανή κατάφεραν όχι να αντιμετωπίσουν την κρίση, αλλά ούτε καν να την προβλέψουν.

Δομική κρίση

Υποστήριξε ότι η κρίση που διανύουμε είναι μια κλασική δομική κρίση του καπιταλισμού που πατάει στη δεκαετία του '70 (πετρελαϊκή κρίση), τονίζοντας τη συμβολή του βιβλίου και γενικότερα της ανάλυσης του Κρις Χάρμαν σε αυτή τη άποψη.

Στη συνέχεια είπε ότι οι κυρίαρχες οικονομικές σχολές (είτε ορθόδοξες είτε ετερόδοξες) κατέφυγαν σε αναλύσεις λανθασμένες στην τελευταία 40ετία (καπιταλισμός "καζίνο", "χρηματοπιστωτικοποίηση") λόγω της βασικής τους ανικανότητας να ανάλυσουν τα κρίσιμα στοιχεία του συστήματος στο ίδιο το μοντέλο αναπαραγωγής του, κοινώς στην ύπαρξη της πτωτικής τάσης του ποσοστού κέρδους.

Κλείνοντας τόνισε ότι η ύπαρξη ενός προγράμματος ανατροπής του καπιταλισμού θα έπρεπε να είναι μονόδρομος για την Αριστερά σήμερα (αν και δεν είναι τουλάχιστον για όλη), ότι αιτήματα όπως διαγραφή του χρέους, έξοδος από την ΕΕ, κρατικοποίηση των τραπεζών είναι αναπόσπαστα κομμάτια ενός τέτοιου προγράμματος, αλλά και ταυτόχρονα ότι δεν είναι αρκετά και μπορούν να γίνουν εν τέλει ενσωματώσιμα αν δεν συμπληρωθούν από ένα εναλλακτικό μοντέλο μιας κομμουνιστικής κοινωνίας.

N. T.

ΜΑΡΞΙΣΤΙΚΑ ΦΟΡΟΥΜ

ΠΑΤΡΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 22/6 Εργατικό Κέντρο 7.30μμ
Κυβερνήσεις της Αριστεράς
Ομιλητής: Γιάννης Αγγελόπουλος

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 22/6 καφέ Obsession 7μμ
Η κρίση του ιμπεριαλισμού
Ομιλήτρια: Σοφία Κορίλη

ΧΑΝΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 22/6
καφέ Γωνία των Αγγέλων 8μμ
Νίκη στις αραβικές επαναστάσεις
Ομιλητής: Χρήστος Κιούπης

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 22/6 καφέ Quiz 7.30μμ
Η εργατική τάξη σήμερα
Ομιλητής: Χρήστος Αργύρης

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ - ΚΕΝΤΡΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 22/6 καφέ Κέικ 7.30μμ
Κυβερνήσεις της Αριστεράς
Ομιλήτρια: Λίτσα Στυλιανοπούλου

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 22/6 καφέ Παπαμώνης 8μμ
Κυβερνήσεις της Αριστεράς
Ομιλήτρια: Χαρίκλεια Πετράκη

ΙΛΙΟΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ 22/6
καφέ Της μηλ.άς το Λάζο 7.30μμ
Τα Ιουλιανά
Ομιλητής: Ηλίας Κολαβός

ΧΑΛΑΝΔΡΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 22/6 Στέκι (Αβέρωφ 8Α) 8μμ
Πώς οργανώνουμε
τη 48ωρη Γενική Απεργία
Ομιλήτρια: Αλεξάνδρα Μαρτίνη

ΑΙΓΑΛΕΟ

ΠΕΜΠΤΗ 23/6 καφέ Μίχας 7μμ
Το Κομμουνιστικό Μανιφέστο
Ομιλήτρια: Νίκη Παπαδοπούλου

ΙΛΙΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 23/6 καφέ Munches 7.30μμ
Το έγκλημα της Φουκουσίμα
Ομιλητής: Χάρης Παπαδόπουλος

ΡΕΘΥΜΝΟ

ΠΕΜΠΤΗ 23/6 Στέκι Πολιτιστικών Συλλόγων πανεπιστημίου Κρήτης 7.30μμ
Οι εργατικές επαναστάσεις
Ομιλήτρια: Αλεξάνδρα Κρητή

ΒΡΙΑΝΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 23/6 Στέκι Δράσης 7μμ
Πώς λειτουργούν τα σοβιέτ
Ομιλητής: Κώστας Λιώλης

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΠΕΜΠΤΗ 23/6 Goody's 5μμ
Πώς οργανώνουμε
τη 48ωρη Γενική Απεργία
Ομιλητής: Σταμάτης Χατζηδμήμου

ΜΑΡΟΥΣΙ

ΠΕΜΠΤΗ 23/6
καφέ Γαρδένια (πλ. Ηρώων) 8μμ
Πώς οργανώνουμε
τη 48ωρη Γενική Απεργία
Ομιλήτρια: Αναστασία Μουστάκα

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 23/6 πατάρι Ionía cafe
(σταθμός ΗΣΑΠ) 7μμ
Πώς οργανώνουμε
τη 48ωρη Γενική Απεργία
Ομιλητής: Στέλιος Μιχαηλίδης

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ

ΠΕΜΠΤΗ 23/6 καφέ Τσέλο
(ισόγειο δημαρχείου) 8.30μμ
Κυβερνήσεις της αριστεράς
Ομιλητής: Νεκτάριος Χαϊντάρ

ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΠΕΜΠΤΗ 23/6 καφέ Αδράχτι 7.30μμ
Οι εργατικές επαναστάσεις
Ομιλητής: Γιώργος Τσαμούρης

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

ΠΕΜΠΤΗ 23/6 καφέ Λουξίν 7μμ
Οι εργατικές επαναστάσεις
Ομιλητής: Μάνος Νικολάου

ΗΡΑΚΛΕΙΟ - ΝΟΤΙΟ ΚΕΝΤΡΟ

ΠΕΜΠΤΗ 23/6 Πάρκο Γεωργιάδη 6μμ
Ισπανία του '36
Ομιλήτρια: Στέλλα Κωστάκη

ΗΡΑΚΛΕΙΟ - ΒΟΡΕΙΟ ΚΕΝΤΡΟ

ΠΕΜΠΤΗ 23/6 καφέ Λα Μπρασσερί 5μμ
Μαζική απεργία, κόμμα, συνδικάτα
Ομιλητής: Γιάννης Μακαρώνας

ΠΑΤΡΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 29/6 Εργατικό Κέντρο 7.30μμ
Το Κομμουνιστικό Μανιφέστο
Ομιλήτρια: Σοφία Τόγια

ΠΕΡΑΙΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 29/6 πατάρι καφέ Στάνη
(πλ. Κοραή) 7.30μμ
Υπάρχει διέξοδος από το ευρώ;
Ομιλητής: Κώστας Σαρρής

ΧΑΡΙΛΑΟΥ - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 29/6 καφέ Καντάθ 8.30μμ
Οι εργατικές επαναστάσεις
Ομιλητής: Γιάννης Κερατιδής

ΓΚΥΖΗ - ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 29/6 καφέ Κιβωτός 7.30μμ
Οι καταλήψεις στα εργοστάσια
στις ΗΠΑ
Ομιλήτρια: Λένα Βερδέ

ΚΟΥΚΑΚΙ - ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 30/6
καφέ Στα Καλά Καθούμενα(Φιξ) 8μμ
Λένιν: Κράτος και Επανάσταση
Ομιλητής: Νεκτάριος Δαργάκης

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

ΠΕΜΠΤΗ 30/6 καφέ Λουξίν 7.30μμ
Η εργατική τάξη σήμερα
Ομιλητής: Αθανάσιος Μπόλαρης

Κίνηση ΕΝΩΜΕΝΟΙ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΡΑΤΣΙΣΜΟ ΚΑΙ ΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΑΠΕΙΛΗ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Στα πλαίσια του αντιρατσιστικού φεστιβάλ
(4ο πάρκο παραλίας)
ΚΥΡΙΑΚΗ 26/6, 7.30μμ

Η πάλη ενάντια στο ρατσισμό και τη φασιστική απειλή
Ομιλητές: Πέτρος Κωνσταντίνου, Νίκος Χαντζάρας

ΑΝΤΑΡΣΥ.Α.

ΞΑΝΘΗ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 24/6 Εργατικό Κέντρο 7.30μμ
Μνημόνιο, χρέος, η απάντηση του λαϊκού κινήματος
Ομιλητής: Γρηγόρης Πουλέας

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ

Στα 93.000 ευρώ έφτασε ο δείκτης της οικονομικής καμπίνας για την Εργατική Αλληλεγγύη με τα 4.300 ευρώ της περασμένης βδομάδας. Ευχαριστούμε τις φίλες και τους φίλους της εφημερίδας που μας έστειλαν: από 125 ευρώ Μαρία Τ. και Γρηγόρης Α., από 100 ευρώ Κώστας Δ., Νίκος Σ., Μαρία Κ. και Ελένη Μ., Γιάννης Κ. 65 ευρώ, από 50 ευρώ Λία Φ., Μάρκος Χ., Χρήστος Κ., Βαγγέλης Τ., Δήμητρα Π. και Ηρακλής Π., από 20 ευρώ Στέλλα Σ., Μαρία Π., Κατερίνα Τ., Γιώργος Τ., Τάκης Π. και Σωκράτης Σ. Συνεχίζουμε με την ίδια ορμή μέσα στο καυτό καλοκαίρι των αγώνων!

Στόχος 120.000 ευρώ

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ

μέσα από την ανεξάρτητη
δράση της εργατικής τάξης

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή και τη διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

και όχι ρεφορμισμό

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύει τα

συμφέροντά της άρχουσας τάξης. Η εργατική τάξη θα χρειαστεί το δικό της κράτος, στηριγμένο στην άμεση δημοκρατία, στα συμβούλια αντιπροσώπων απ' τους χώρους δουλειάς και στην εργατική πολιτοφυλακή.

ΔΙΕΘΝΙΣΜΟ

όχι "σοσιαλισμό σε μια χώρα" ή "σοσιαλισμό με εθνικά χρώματα"

Η εμπειρία της Ρωσίας αποδεικνύει ότι ακόμα και μια νικηφόρα εργατική σοσιαλιστική επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του 1917 δεν μπορεί να επιβιώσει σε απομόνωση. Τα καθήκοντά της ΕΣΣΔ μετά την επικράτηση του σταλινισμού, της Κίνας και των άλλων ανατολικών χωρών ήταν κρατικοί καπιταλισμοί. Γι' αυτό παλεύουμε για τη διεθνιστική ενότητα των εργατών σε όλον τον κόσμο χωρίς διακρίσεις εθνικότητας γλώσσας, θρησκείας, φύλου, φυλής ή σεξουαλικής προτίμησης. Υποστηρίζουμε όλα τα εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα που αντιστέκονται στην ιμπεριαλιστική

καταπίεση. Η δύναμη που θα τσακίσει τελωτικά τον ιμπεριαλισμό είναι η ενότητα της εργατικής τάξης σε διεθνή κλίμακα από τη Νέα Υόρκη ως τη Σεούλ και από το Λονδίνο ως το Σάο Πάολο.

Αντιπαλεύουμε κάθε μορφή σοβινισμού, ρατσισμού ή σεξιστικών διακρίσεων που απειλεί να διασπάσει τους εργάτες. Απέναντι στην αντιπουρκακή πολεμοκαπηλεία της "δικής μας" άρχουσας τάξης υποστηρίζουμε το σύνθημα Έλληνες και Τούρκοι εργάτες ενωμένοι.

Είμαστε αντίθετοι στην καταπίεση των μειονοτήτων στη Θράκη και τη Μακεδονία και στα μέτρα αστυνόμευσης των μεταναστών.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ της εργατικής πρωτοπορίας

Η εργατική τάξη μπορεί να απελευθερώσει τον εαυτό της και όλους τους καταπιεσμένους μέσα από τη δική της δράση. Για να κερδηθούν όλα τα κομμάτια της τάξης σε αυτή την πάλη είναι απαραίτητο να οργανωθούν τα πιο ξεκάθαρα και μαχητικά τμήματα

σε ένα επαναστατικό σοσιαλιστικό εργατικό κόμμα. Ένα τέτοιο κόμμα μπορεί να πείθει τους εργάτες για την επαναστατική προοπτική παρεμβαίνοντας στους μαζικούς αγώνες. Είμαστε αντίθετοι σε κάθε αντίληψη υποκατάστασης της τάξης, απ' όπου και αν προέρχεται.

Θέλω να γίνω μέλος του ΣΕΚ

Όνομα

Διεύθυνση

Πόλη

Τηλέφωνο

Σωματείο - Σύλλογος

Γράψτε μας στη διεύθυνση:

Τ.Θ.8161, Ομόνοια, 100 10 Αθήνα

Εξορμήσεις με την εργατική αλληλεγγύη

ΠΕΜΠΤΗ 23/6

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 6.30μμ
ΚΟΥΚΑΚΙ Φιξ 6.30μμ

ΠΑΤΡΑ πλ. Γεωργίου 7μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 24/6

ΠΑΤΗΣΙΑ Αγ. Νικόλαος ΗΣΑΠ 7μμ
ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ Βερόπουλος 7μμ
ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ πλ. Ελευθερίας 6μμ
ΠΑΣΑΛΙΜΑΝΙ πεζόδρομος Σωτήρος 6.30μμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ πλατεία Κύπρου 6.30μμ
ΓΑΛΑΤΣΙ Γαλασίου και Βείκου 7μμ
ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 6.30μμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ ΜΕΤΡΟ 7.30μμ
ΠΕΡΑΜΑ πλ. Ηρώων 6.30μμ
ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ Λαϊκή 12μμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΛΟΦΟΣ 6.30μμ
ΜΑΡΟΥΣΙ πεζόδρομος Ερμού 6μμ
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Πετρουπόλεως & Βάρναλη 6.30μμ

ΙΛΙΟΝ πλ. Ιλίου 6.30μμ

ΤΑΥΡΟΣ ΗΣΑΠ 6μμ

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ πεζόδρομος 6.30μμ

ΒΥΡΩΝΑΣ Hondos Center 6.30μμ

ΑΙΓΑΛΕΟ Μοσχονησιών 12μμ

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ πεζόδρομος Μ.Ασίας 6.30μμ

ΖΩΓΡΑΦΟΥ Market In 6.30μμ

ΠΑΝΝΕΝΑ Νομαρχία 7μμ

ΧΑΝΙΑ πλ. Αγοράς 7μμ

ΡΕΘΥΜΝΟ Παλιά Πόλη 6.30μμ

ΠΑΤΡΑ πλ. Γεωργίου 7μμ

ΚΑΛΑΜΑΤΑ Εθν. Τράπεζα 7μμ

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

Λιοντάρια 6.30μμ

Κορνάρου 6.30μμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΚΑΜΑΡΑ Ναυαρίνου και Τιμισκή 6.30μμ

ΚΕΝΤΡΟ Αγ. Λαμπράκη 6.30μμ

ΚΑΤΩ ΤΟΥΜΠΑ πάρκο Αγ. Θεράποντα 6.30μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 25/6

ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή 11μμ

ΒΡΙΑΝΣΣΙΑ Μετρό Δουκ. Πλακεντίας 11.30μμ

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 11.30πμ

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ κεντρική πλατεία 12μμ

ΙΛΙΣΙΑ Σκλαβενίτης 11.30πμ

ΧΑΛΑΝΔΡΙ Χαϊμαντά 11μμ

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ πεζόδρομος Έβρου (πλ. Λαού) 11μμ

ΠΑΓΚΡΑΤΙ Coffee Way 11.30πμ

ΕΛΛΗΝΙΚΟ Σκλαβενίτης Ιασηνίδου 11πμ

ΖΑΚΥΝΘΟΣ Αλεξάνδρου Ρώμα 11.30πμ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ Δημαρχείο 11.30πμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ πλ. Επταλόφου 11.30πμ

ΧΑΡΙΛΑΟΥ πλ. Οσίας Ξένης 11.30πμ

Βδομαδιατική Εφημερίδα του Σοσιαλιστικού Εργατικού Κόμματος

Εκδοτής: Τάσος Αναστασιάδης
Διευθυντής: Πάνος Γκαργκάνας
Σύνταξη: Σωτήρης Κοντογιάννης,
Κατερίνα Θωίδου, Αθανάσιος Μπόλαρης,
Λένα Βερδέ, Γιώργος Πίττας,
Κυριάκος Μπάνος, Νεκτάριος Δαργάκης,
Νίκος Λουντος
Εκτύπωση: News Press Hold, Κορωπί
Ηλεκτρονική σελιδοποίηση: Πάνος Γαραντζιώτης
Παντελής Γαβριηλίδης
e-mail: ergatikoi@otenet.gr
Γραφεία: Αναγάρρα 14Α, Ομόνοια
τηλ. 210 52 41001, fax 210 52 27177
Διεύθυνση Αλληλεγγύης:
ΤΘ 8161 Ομόνοια 102 10 Αθήνα
Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΟΠΩΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Η πολιτική κρίση δεν έπεσε από τον ουρανό

Μια έκρηξη ηφαιστείου, ένας σεισμός, η κατάρρευση ενός κτηρίου φαίνονται ξαφνικά περιστατικά, αλλά δεν είναι. Ενός σεισμού προηγείται σταδιακή συσσώρευση ενέργειας στα έγκατα του πλανήτη, τεράστιες τριβές στις πλάκες του φλοιού της γης. Η κατάρρευση, πάλι, ενός κτηρίου εξαρτάται από τα υλικά του, την κατασκευή του, τις φθορές που του έχει προκαλέσει το πέρασμα του χρόνου, οι προηγούμενοι μεγάλοι σεισμοί.

Η κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ θυμίζει ετοιμόρροπο κτήριο χτυπημένο από μεγάλο σεισμό, έτοιμο να πέσει με το πρώτο ταρακούνημα. Η αποτυχημένη προσπάθεια του ΓΑΠ να προχωρήσει σε κυβέρνηση εθνικής ενότητας είναι απτή απόδειξη της χρεοκοπίας και της επερχόμενης κατάρρευσης. Το ίδιο θα μπορούσε να ισχυριστεί κανείς συνολικά για το πολιτικό σύστημα στην Ελλάδα με τα δύο παραδοσιακά κόμματα της άρχουσας τάξης να περνάνε την πιο βαθιά στην ιστορία τους ταυτόχρονη κρίση. Και βέβαια για την Ευρωπαϊκή Ένωση που νοιώθει απειλητικά πλέον από άκρη σε άκρη της την ένταση των δονήσεων.

Οι εκατοντάδες χιλιάδες στην Πανεργατική απεργία στις 15 Ιούνη και την πανευρωπαϊκή μέρα δράσης την Κυριακή 5 Ιούνη στο Σύνταγμα, οι δεκάδες χιλιάδες που συμμετέχουν καθημερινά στις συγκεντρώσεις, το ξέσπασμα της απεργίας διαρκείας στη ΔΕΗ αποτελούν κορυφώσεις ενός - πολιτικού - σεισμού που έχει βαρέσει κατακέφαλα την ελληνική άρχουσα τάξη. «Επιτέλους ξυπνήσαμε», είναι το μότο χιλιάδων νέων αγωνιστών που κατεβαίνουν για πρώτη φορά στο δρόμο ή επιστρέφουν μετά από χρόνια απραξίας.

Άλματα

Αυτά τα γεγονότα δεν μπορούν να εξηγηθούν σαν προϊόντα μαζικής θείας επιφώτισης. Πρόκειται για ποιοτικά άλματα, στην ταξική πάλη και στις συνειδήσεις των ανθρώπων, άλματα που έχουν πίσω τους μια τεράστια ποσοτική συσσώρευση αντιστάσεων, προδοσιών και εμπειριών όλα τα τελευταία χρόνια. Με αυτήν την έννοια, το ερώτημα δεν είναι αν ξυπνήσαμε, είναι αν αλήθεια κοιμηθήκαμε ποτέ.

Αν υπάρχει μια χρονιά που θα μπορούσε να χαρακτηριστεί χρονιά λήθαργου για την ελληνική πραγματικότητα, αυτή είναι σίγουρα το 2004. Η χρονιά των μεγάλων «εθνικών επιτυχιών» του Euro, των Ολυμπιακών, της Eurovision... Η χρονιά της εκλογής της Νέας Δημοκρατίας στην κυβέρνηση μετά από 11 χρόνια, με το σλόγκαν «οι έλληνες μαζί, μπορούμε». Ο Καραμανλής φάνταζε παντοδύναμος στο θρόνο του. Αλλά δεν ήταν.

Ο «Κώστας» κέρδισε τις εκλογές το 2004 προβάλλοντας το προφίλ του «προσιτού», του «κεντρώου» (θυμηθείτε τα προσκυνήματα στον Αη Στράτη) και του «τίμιου» που «θα σώσει τη χώρα από τη διαφθορά του ανάλγητου Σημίτη» που είχε στην πλάτη και το φιάσκο του χρημα-

Ο ΓΑΠ το Σεπτέμβριο του 2009 στη Θεσσαλονίκη. Ένα μήνα πριν κερδίσει τις εκλογές

τιστηρίου.

Κέρδισε μεν τις εκλογές, αλλά μέσα σε ένα περιβάλλον αγώνων και απεργιών που έφθειραν την κυβέρνηση Σημίτη, από την πανεργατική που γκρέμισε το ασφαλιστικό του Γιαννίτη το 2001 μέχρι τα τεράστια αντιπολεμικά συλλαλητήρια ενάντια στη συμμετοχή στον πόλεμο στο Ιράκ το 2003. Ένα περιβάλλον που, επιπλέον, μπορούσε να διαμορφώσει μειοψηφίες αρκετά μαζικές ώστε το 2004 να διαδηλώνουν κόντρα στην απαγόρευση εν μέσω Ολυμπιακών και να αποτρέπουν την επίσκεψη του αμερικάνου υπουργού Εξωτερικών Πάουελ στην Αθήνα.

Στην πραγματικότητα, η κυβέρνηση Καραμανλή ήταν μια δεξιά κυβέρνηση, που βρέθηκε στην εξουσία σαν αποτέλεσμα μιας αριστερής στροφής μέσα στην κοινωνία. Αυτή η αντίθεση έσκασε θεαματικά τα επόμενα πέντε χρόνια. Πολύ γρήγορα το πραγματικό πρόσωπο και οι αντιθέσεις άρχισαν να βγαίνουν στην επιφάνεια.

Από τη μια, βρώμα και δυσωδία της «αγοράς», με κορυφαία, ανάμεσα στα δεκάδες, σκάνδαλα: Τις μαζικές απαγωγές Πακιστανών από ελληνικές και ξένες μυστικές υπηρεσίες το καλοκαίρι του 2005. Τις υποκλοπές της Vodafone και την εξαγορά της Γερμανός από την Cosmote το 2006. Τα δομημένα ομόλογα με τα αποθεματικά των ταμείων και την πλήρη διάλυση του κρατικού μηχανισμού απέναντι στις πυρκαγιές που κατέκαψαν δάση, καλλιεργήσιμες εκτάσεις και ανθρώπους το καλοκαίρι του 2007.

Και από την άλλη: «Μαριέττα Γιαννάκου τις καταλήψεις άκου και ρώτα τον Αρσένι τι σε περιμένει» - τα δύο κύματα των φοιτητικών καταλήψεων και η απεργία διαρκείας των δασκάλων το 2006 που αναγκάζουν την κυβέρνηση σε υποχωρήσεις. Αλλά και η αδυσώπητη βία - θυμηθείτε τη ζαρντινιέρα - ενάντια σε ένα κίνημα που όλο και ριζοσπαστικοποι-

είται. Η μαζική συμμετοχή και απήχηση που έχει το 4ο Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Φόρουμ που γίνεται την ίδια χρονιά στην Αθήνα (συνέχεια του κινήματος της Γένοβα και των αντιπολεμικών του 2003), δημιουργεί μια νέα ριζοσπαστικοποίηση που ανδρώνεται μέσα στις καταλήψεις.

Ο Καραμανλής θα καλέσει εκλογές το Σεπτέμβριο του 2007 με τη χώρα να καπνίζει ακόμα από τις φωτιές του Αυγούστου. Τις κερδίζει, εν μέρει παίζοντας το επικοινωνιακό χαρτί του «πολιτικού με πυγμή» εν μέσω των πυρκαγιών, αλλά κυρίως λόγω της πλήρους ανεπάρκειας της αντιπολίτευσης του ΠΑΣΟΚ του Παπανδρέου να συνδεθεί με τους αγώνες, αλλά και να προβάλει εναλλακτική λύση στην άρχουσα τάξη. Τους επόμενους μήνες μετά τις εκλογές, το ΠΑΣΟΚ βλέπει τα ποσοστά του να καταρρέουν κι άλλο και την εσωκομματική κόντρα Βενιζέλου-Παπανδρέου να είναι εκτός ελέγχου.

Ξέσπασμα

Αλλά ακόμα κι έτσι, η νέα κυβέρνηση δεν θα καταφέρει να κρατήσει ούτε δύο χρόνια. Προσπαθώντας να περάσει το ασφαλιστικό, (με υπουργό το Μαγγίνα και μετά από αυτόν την Πετραλιά), θα βρεθεί αντιμέτωπη με πανεργατικές απεργίες, αλλά και με απεργίες διαρκείας στη ΔΕΗ, στους δήμους, την Τράπεζα Ελλάδος. Στην τελευταία, οι απεργοί, κάτι πρωτοφανές, μπλοκάρουν το Χρηματιστήριο και όλες τις συναλλαγές του κράτους. Το ξέσπασμα της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης το φθινόπωρο του 2008 θα βάλει τεράστια πίεση στην κυβέρνηση Καραμανλή που θα τρέξει να εξασφαλίσει 28 δις για τις τράπεζες.

Το Δεκέμβριο του 2008 οι μαθητές θα επιτεθούν στα αστυνομικά τμήματα σε όλη τη χώρα και η Αθήνα και οι μεγάλες πόλεις θα ζήσουν μέρες εξέγερσης μετά τη δολοφονία του Αλέξη Γρηγορόπουλου. Η κυβέρνηση Καραμανλή θα κάνει τα πάντα για να διαλύσει αυτό το κίνημα.

Θα παίξει το χαρτί «του νόμου και της τάξης» προβοκάροντας και χρησιμοποιώντας την πιο σκληρή βία απέναντι στο κίνημα. Θα παίξει το χαρτί του ρατσισμού, ιδιαίτερα λίγο πριν τις Ευρωεκλογές την άνοιξη του 2009. Αλλά, οι προβοκάσιες που θα στήσει μαζί με τους Χρυσάυγες στο Εφετείο, το σκίσιμο του Κορανιού από αστυνομικούς, οι εμπρησμοί στα τζαμιά, θα βρεθούν αντιμέτωπες με μεγάλα αντιρατσιστικά συλλαλητήρια. Η κυβέρνηση δεν θα καταφέρει να γυρίσει το κλίμα.

Η Κωνσταντίνα Κούνεβα, η μετανάστρια που ύψωσε το ανάστημά της στο ρατσισμό και την εργοδοσία θα γίνει σύμβολο αντίστασης για ολόκληρο το εργατικό κίνημα. Η κυβέρνηση Καραμανλή θα καταρρεύσει με πάταγο το φθινόπωρο του 2009, με τα σκάνδαλα - ξεπούλημα του ΟΛΠ στους κινέζους και του ΟΤΕ στην Deutsche Telekom, Βατοπέδι, Siemens, να συνεχίζονται μέχρι την τελευταία στιγμή.

Σήμερα δεν χρειάζεται να αναφερθεί κανείς, με λεπτομέρειες, στα ψέματα με τα οποία ο ΓΑΠ κατάφερε να πάρει την νίκη στις εκλογές τον Οκτώβριο του 2009: Ότι ενώ ήδη πριν από τις εκλογές ήταν σε συνεννόηση με το ΔΝΤ, υποσχονταν «κοινωνική πολιτική» γιατί τα λεφτά υπάρχουν, «εκδημοκρατισμό» και τέρμα στις «ζαρντινιέρες», νομιμοποίηση και πολιτικά δικαιώματα στους μετανάστες και τόσο άλλα που πραγματικά μπορούν να τον καταστήσουν επάξια το μεγαλύτερο ψεύτη από ιδρύσεως του ελληνικού κράτους.

Εχει όμως ενδιαφέρον - και όχι μόνο σημειολογικά - να θυμήσουμε ότι οι εκλογές της 4ης Οκτωβρίου 2009 διεξήχθησαν με τα λιμάνια κλειστά και τους λιμενεργάτες να βρίσκονται σε απεργία διαρκείας.

Πριν ακόμα ορκιστεί, αυτή η κυβέρνηση βρέθηκε αντιμέτωπη με τις φοβερές αντιστάσεις του εργατικού κινήματος.

Για τους γκρινιάρηδες (που μέχρι και πριν ένα μήνα παραπονιόνταν ότι «οι αντιδράσεις είναι αναντίστοιχες των επιθέσεων»), πρέπει να θυμίσουμε ότι σε κάθε μήνα διακυβέρνησης ΓΑΠ αντιστοιχεί περίπου μια πανεργατική απεργία με αμείωτη συμμετοχή και ένταση για είκοσι ολόκληρους μήνες. Και κάθε μια πανεργατική αντιστοιχεί σε πολύ περισσότερες απεργίες και ανταρσίες που ξέσπασαν από τα κάτω στον δημόσιο και ιδιωτικό τομέα. Όσο κι αν ψάξει κανείς στο πρόσφατο παρελθόν δεν θα βρει χώρα που να έχει υπάρξει τέτοια συνεχής αντίσταση, σίγουρα μέσα στην ΕΕ.

Η κυβέρνηση ΓΑΠ χρησιμοποίησε όλες τις μεθόδους προπαγάνδας για να διασπάσει αυτό το κίνημα: Στην αρχή είπε ότι τα μέτρα αφορούν μόνο τους «προνομιούχους δημόσιους υπάλληλους». Συκοφάντησε στους stagiers και τους συμβασιούχους σαν βύσματα της δεξιάς που πρέπει να απολυθούν. Επιτέθηκε στους φορτηγατζήδες. Συκοφάντησε τους απεργούς ναυτεργάτες ότι «χτυπάνε τον τουρισμό». Επιτέθηκε στους γιατρούς. Συκοφάντησε τους εργαζόμενους των ΔΕΚΟ γιατί «είναι συντεχνίες». Επιτέθηκε στους εργαζόμενους στους δήμους. Επιτέθηκε και συκοφάντησε τους πάντες.

Μήνυμα

Τίποτα από αυτά δεν έπιασε. Στις περιφερειακές εκλογές, το μήνυμα ήρθε καθαρά, με την κυβέρνηση να βυθίζεται δραματικά χάνοντας πάνω από ένα εκατομμύριο ψήφους.

Από τον περσινό Μάη και μετά, η κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ έπαιξε και εξακολουθεί να παίζει συστηματικά τα ίδια χαρτιά που έπαιξε στα τελευταία του ο Καραμανλής: Βάρβαρη αστυνομική καταστολή με αποκορύφωση το χτύπημα στις πανεργατικές στις 11 Μάη και 15 Ιούνη. Σκούπες, στρατόπεδα συγκέντρωσης και απερίοριστη ρατσιστική λάσπη ενάντια στους μετανάστες.

Η ΕΛ.ΑΣ του «προοδευτικού Γιωργάκη» έφτασε να οργανώνει μαζί με τους νεοναζί της Χρυσής Αυγής ρατσιστικό πογκρόμ στο κέντρο της Αθήνας, την ίδια στιγμή που ο Παπουτσής δέχεται σαν συνομιλητή του στην Βουλή τον «εκπρόσωπο» της «Επιτροπής κατοίκων του Αγίου Παντελεήμονα» της οποίας ο έτερος εκπρόσωπος, μέλος της Χ.Α και πληρωμένος φονιάς βρίσκεται στη φυλακή για τις δολοφονίες δύο ανθρώπων!

Τα αντιρατσιστικά και αντιφασιστικά συλλαλητήρια στην πλ. Δημαρχείου και στα Πατήσια στην Αθήνα, στα Χανιά, το Ηράκλειο και αλλού ήταν μια πρώτη απάντηση.

Το μαζικό εργατικό κίνημα στις πλατείες και τις απεργιακές φρουρές έχει τη δύναμη να κάνει συμπαράλια αυτές τις μεθοδεύσεις - και μαζί τους την κυβέρνηση Παπανδρέου, το μνημόνιο και το μεσοπρόθεσμο, ανοίγοντας το δρόμο για μια εργατική έξοδο από την κρίση σε αντικαπιταλιστική προοπτική.

Γιώργος Πίττας

ΑΝΤΑΡΣΥΑ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Με μεγάλη επιτυχία πραγματοποιήθηκε την Παρασκευή 17/6 η εκδήλωση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ Ανατολικής Θεσσαλονίκης στο πάρκο του Αγ. Θεράποντα στην Τούμπα με θέμα την κρίση και την απάντηση της αντικαπιταλιστικής αριστεράς.

Ο Σωτήρης Κοντογιάννης άνοιξε τη συζήτηση τονίζοντας ότι το κίνημα των απεργιών και των πλατειών έδωσε την προηγούμενη βδομάδα με την πανεργατική απεργία τη χαριστική βολή στην πρώτη κυβέρνηση του Μνημονίου. Αναφέρθηκε στη βασική αιτία της οικονομικής κρίσης: την πτωτική τάση του ποσοστού κέρδους και ότι η διόγκωση του δημόσιου χρέους είναι η μορφή εμφάνισής της στην Ελλάδα. Κατέληξε λέγοντας ότι η προοπτική βρίσκεται στην κλιμάκωση των απεργιών και στη σύνδεση του εργατικού κινήματος με το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα που μπορεί να ανοίξει το δρόμο ανατροπής του καπιταλισμού.

Ο Σπύρος Μαρκέτος, πανεπιστημιακός, αναφέρθηκε σε ιστορικά προηγούμενα κρίσεων δίνοντας έμφαση στο γεγονός ότι ο καπιταλισμός είναι το σύστημα της μεγαλύτερης συσσώρευσης πλούτου που γεννά όμως και την πιο ακραία φτώχεια. Επίσης, τόνισε πως το σύστημα και οι πολιτικοί του εκφραστές είναι λίγοι και αδύναμοι, ενώ το κίνημα είναι δυνατό, με αυτοπεποίθηση και δυναμισμό, αλλά αναφέρθηκε και στην ανεπάρκεια των ηγεσιών της επίσημης αριστεράς.

Η συζήτηση που ακολούθησε ήταν πολύ πλούσια με ερωτήσεις για το τι θα σημάνει η διαγραφή του χρέους, ποιες θα είναι οι πιθανές συνέπειες μιας ρήξης με το Ευρώ, τα αποτελέσματα των ιδιωτικοποιήσεων, αλλά και η στάση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ απέναντι στην υπόλοιπη αριστερά από έναν φίλο του ΚΚΕ. Έγινε, επίσης, πλήθος τοποθετήσεων για τις απεργίες, το κίνημα των «αγανακτισμένων» και το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα, αλλά και κάλεσμα συμμετοχής όλων στις απεργιακές φρουρές της ΔΕΗ.

Μπάμπης Κουρουνδής

ΠΑΤΡΑ

Το Σάββατο 18 Ιουνίου η ΑΝΤΑΡΣΥΑ οργάνωσε στην Πάτρα μια εξαιρετικά πετυχημένη εκδήλωση από την οποία πέρασαν πάνω από 200 άτομα. Η εκδήλωση έγινε δίπλα στην πλατεία Γεωργίου στην οποία συγκεντρώνονται οι «Αγανακτισμένοι».

Ομιλητές ήταν ο Παναγιώτης Σωτήρης, ο Άγγελος Χάγιος και ο Κώστας Πίττας. Ο πρώτος ομιλητής αναφέρθηκε στις προοπτικές που ανοίγονται για την ΑΝΤΑΡΣΥΑ από την κατάσταση στις πλατείες και τόνισε ότι βρισκόμαστε σε περίοδο «οργανικής κρίσης», όπως έλεγε ο Γκράμσι.

Ο Άγγελος Χάγιος ξεκίνησε λέγοντας ότι η κατάσταση απαιτεί μεγάλα βήματα παρέμβασης και εμβάθυνσης της προσπάθειας της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Εξήγησε ότι ζούμε σε εποχές που οι παλαιότεροι περίμεναν για αυτό χρειάζεται να είμαστε εξοπλισμένοι και προετοιμασμένοι.

Ο Κώστας Πίττας εξήγησε ότι υπάρχει μεγάλη κρίση των από πάνω και σε αυτό

έχει συμβάλλει το εργατικό κίνημα με τις 12 Πανεργατικές και τις κλαδικές απεργίες. Τόνισε ότι υπάρχει δομική κρίση του καπιταλισμού και έχουμε μπροστά μας μεγαλύτερες μάχες. Εξήγησε ότι έχει σημασία να βγαίνουμε με το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα που στηρίζει η ΑΝΤΑΡΣΥΑ με αιχμή τη διαγραφή του χρέους. Έκλεισε λέγοντας ότι η απάντηση στην κρίση δεν είναι οι εκλογές και τα δημοψηφίσματα, αλλά οι εργατικές λύσεις από τα κάτω.

Ακολούθησε συζήτηση. Ενδιαφέρουσα ήταν η παρέμβαση του Άρη που τόνισε ότι πρέπει να πάμε προς την εργατική τάξη, να μην φοβόμαστε να βάζουμε πολιτικά περιεχόμενα μέσα στους εργατικούς χώρους και να προωθούμε νέα όργανα πάλης.

Από τη δική μας μεριά τονίσαμε ότι η απάντηση στα μέτρα που φέρνουν δεν μπορεί να είναι άλλη από τις απεργίες διαρκείας. Εξηγήσαμε ότι πρέπει να στηρίξουμε την απεργία της ΔΕΗ και να ενώσουμε τους «αγανακτισμένους» με το οργανωμένο εργατικό κίνημα.

Δημήτρης Μπελιάς

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

Πάνω από 50 αγωνιστριες και αγωνιστές συμμετείχαν στην εκδήλωση που οργάνωσε η τοπική ΑΝΤΑΡΣΥΑ Πετρωλώνων-Κουκαίου-Θησείου-Κεραμεικού την Παρασκευή 17/6 στην πλ. Μερκούρη στα Άνω Πετράλωνα.

Ο Π. Μαυροειδής ανοίγοντας τη συζήτηση τόνισε πως σε συνθήκες εξέγερσης του κόσμου στις πλατείες κι ανόδου των εργατικών αγώνων οι δυνατότητες και τα καθήκοντα της ΑΝΤ.ΑΡ.ΣΥ.Α. πολλαπλασιάζονται.

Ο Π. Κωνσταντίνου εξήγησε πως οι κινήσεις πανικού της κυβέρνησης φανερώνουν τον τρόπο της άρχουσας τάξης, αλλά και της Ε.Ε., από τις 12 πανεργατικές απεργίες τον τελευταίο χρόνο και την προοπτική κλιμάκωσής τους. Ο δρόμος των απεργιών διαρκείας μπορεί να μας οδηγήσει στην ανατροπή της κυβέρνησης και στην ριζική αλλαγή των συσχετισμών και όχι ο δρόμος των εκλογών.

Γιάννης Μαραβελάκης

“ΝΑ ΣΑΡΩΣΟΥΜΕ ΤΑ ΜΝΗΜΟΝΙΑ ΤΗΣ ΧΡΕΟΚΟΠΙΑΣ” Συμμετοχή και ζωντανή συζήτηση

ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ

Εκίνησε από τον Κορυδαλλό την Πέμπτη 16 Ιούνη, ο κύκλος των εκδηλώσεων που διοργανώνει το ΣΕΚ με θέμα «Να σαρώσουμε τα Μνημόνια της χρεοκοπίας». Στην εκδήλωση συμμετείχαν πάνω από 40 άτομα, με μεγάλη συμμετοχή εργαζόμενων από το Δήμο Κορυδαλλού.

Την εκδήλωση άνοιξε ο Δημήτρης Καλπίδης εργαζόμενος στο Δήμο. Τόνισε το ρόλο που έπαιξε το απεργιακό κίνημα σε αυτό τον ένα χρόνο, κάνοντας αναδρομή στις 12 πανεργατικές, τα συλλαλητήρια και τις καταλήψεις, όπως του Δημαρχείου Αθήνας. «Σήμερα αυτός ο κόσμος αρχίζει να διαμορφώνει μεστό πολιτικό λόγο, παραμερίζοντας τις συνδικαλιστικές γραφειοκρατίες», τόνισε. «Σε αυτό συνέβαλε αποφασιστικά η μάχη που έδωσε η αντικαπιταλιστική αριστερά και ιδιαίτερα το ΣΕΚ για απεργία διαρκείας». Πρότεινε τη δημιουργία απεργιακών επιτροπών σε κάθε χώρο δουλειάς για να πιέσουν της ηγεσίες των σωματείων να κλιμακώσουν και να βάλουν το ζήτημα της διαγραφής του χρέους.

ΚΑΛΑΜΑΤΑ

Ζωντανή συζήτηση, με πολλές παρεμβάσεις έγινε στην Καλαμάτα στην εκδήλωση του ΣΕΚ να σαρώσουμε τα μνημόνια της χρεοκοπίας, με ομιλητή τον Γιάννη Σηφακάκη από το ΣΕΚ, ενώ ενημέρωση έγινε και από απεργό της ΔΕΗ.

Συμμετείχαν 17 συνολικά άτομα, από διάφορους χώρους, εργαζόμενοι από τη ΔΕΗ, τον ΟΠΑΔ, το νοσοκομείο, εκπαιδευτικοί, σιδηράδες. Η συζήτηση περιστράφηκε γύρω από πολλά ζητήματα, τη διαγραφή του χρέους, πως μπορούν να νικήσουν οι αγώνες, τη συμπαράσταση στην απεργία διαρκείας στη ΔΕΗ. Με ενθουσιασμό έγινε αποδεκτή η πρόταση απεργοί της ΔΕΗ να πάνε στο νοσοκομείο και να καλέσουν σε συμπαράσταση τους εργαζόμενους.

Στη συνέχεια πήγαμε όλοι μαζί στη συνέλευση των αγανακτισμένων, όπου οι απεργοί της ΔΕΗ μοιράσανε υλικό στο συγκεντρωμένο κόσμο και τον κάλεσαν και από το μικρόφωνο να συμμετάσχει στην απεργιακή φρουρά την επόμενη μέρα. Το πρωί είκοσι άτομα από τη συνέλευση πλαισίωσαν τους απεργούς στην απεργιακή φουρά της ΔΕΗ.

Χριστίνα Λαδά

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

Γύρω στα τριάντα άτομα συμμετείχαν στη συζήτηση “να σαρώσουμε τα Μνημόνια της χρεοκοπίας” στα Γιάννενα.

Τη συζήτηση άνοιξαν η Θένια Ασλανίδη, γιατρός και μέλος του ΣΕΚ, ο Ανδρέας Μπότσιος, κτηνοτρόφος και ο Λάμπρος Μπουραντάς, μέλος του ΔΣ της Ε.Ι.Ν.Η. και ειδικευόμενος γιατρός.

Η Θένια επιχειρηματολόγησε γιατί η ψήφιση του Μεσοπρόθεσμου δεν εξασφαλίζει τίποτα, ούτε καν την 5η δόση, ποιες μάχες έπαιξαν καθοριστικό ρόλο για να φτάσουμε εδώ που είμαστε και γιατί η διαγραφή του χρέους με κρατικοποιήσεις κάτω από εργατικό έλεγχο είναι η μόνη διέξοδος από την κρίση.

Ο Ανδρέας έβαλε την εμπειρία των τελευταίων βδομάδων της μάχης ενάντια στην ιδιωτικοποίηση του ερ-

στη συνέχεια το λόγο πήρε ο Αντώνης Σταματόπουλος, πρόεδρος του σωματείου εργαζομένων στο ΜΕΤΡΟ. Αφού κατήγγειλε την βάρβαρη επίθεση των ΜΑΤ στους διαδηλωτές τους Συντάγματος, είπε: «Μέσα σε ένα χρόνο κάναμε συνολικά 34 24ωρες απεργίες χωρίς τη στήριξη της ΓΣΕΕ. Εγώ προσωπικά έχω πάει 11 φορές στον εισαγγελέα». Όπως ενημέρωσε, κατέθεσε πρόσφατα στο Συντονιστικό των συνδικάτων στα Μέσα Μαζικής Μεταφοράς γραπτή πρόταση για κοινή συνέλευση με προοπτική να βγει η απεργία διαρκείας σε όλα τα ΜΜΜ.

«Οι διαδηλώσεις στο Σύνταγμα είναι δείγμα ότι ο κόσμος έχει κάνει πολιτικά βήματα», τόνισε ο Πάνος Γκαργκάνας από την Εργατική Αλλη-

λεγγύη. «Είναι δυνατόν σε κάθε χώρο δουλειάς να γίνει ότι έγινε στο Δήμο της Αθήνας».

Η λύση είναι στάση πληρωμών, κρατικοποίηση των τραπεζών με εργατικό έλεγχο, να διοικεί την τράπεζα η συνέλευση των εργαζομένων και όχι η συνέλευση των μετόχων. Να γυρίσουν όσοι απολύθηκαν την περίοδο της κρίσης».

Κεντρικό θέμα στις τοποθετήσεις που έγιναν ήταν το πώς μπορούμε να παλέψουμε ενάντια στις απολύσεις και την ανεργία και ιδιαίτερα στον ιδιωτικό τομέα. Το παράδειγμα της απεργίας στο ΕΘΝΟΣ, όπου οι εργαζόμενοι ανάγκασαν την ΕΣΗΕΑ να προκηρύξει απεργία με θέμα την επαναπρόσληψη μίας εργαζόμενης κέρδισε τα περισσότερα χειροκροτήματα.

ΒΥΡΩΝΑΣ

Την συζήτηση στον Βύρωνα, για το πώς μπορεί να γίνει πράξη το σύνθημα που κυριαρχεί σε εργατικούς χώρους και “πλατείες” (ΝΑ ΦΥΓΕΙ ΤΟ ΜΝΗΜΟΝΙΟ), άνοιξαν με τις εισηγήσεις τους ο πρόεδρος του Σωματείου Εργαζομένων δήμου Υμηττού, Κώστας Τσιμπούκογλου και ο Γιάννης Σηφακάκης από το ΣΕΚ. Και οι δύο ομιλητές τόνισαν την κρίσιμότητα της συνέχισης των καθοριστικών απεργιακών κινητοποιήσεων που έχουν ξεσπάσει τα τελευταία δύο χρόνια.

Την αστάθεια της κυβέρνησης και την αδυναμία των μηχανισμών να αντιμετωπίσουν την παγκόσμια οικονομική κρίση, θα πρέπει να αντικαταστήσει η δυναμική και ενωτική απεργιακή δράση των εργατών σε όλους τους χώρους, τόνισε ο Κ. Τσιμπούκογλου.

Επίσης, αναγκαία και ελπιδοφόρα χαρακτήρισε ο Κώστας Μηναΐδης, αντιπρόεδρος του Σωματείου Εργαζομένων στον δήμο Βύρωνα, την πρωτοβουλία της κλιμάκωσης αυτής της προσπάθειας από κομμάτια της ΠΑΣΚΕ που αποστασιοποιούνται και αποδεσμεύονται από την κυβερνητική καθοδήγηση. Η συζήτηση και οι εμπειρίες, από τα περίπου 40 άτομα που συμμετείχαν, ανέδειξε το πόσο κρίσιμο είναι η αντικαπιταλιστική αριστερά να πρωτοστατήσει τόσο στη συμπαράσταση όσο και στην οργάνωση απεργιών διάρκειας, όπως αυτής της ΔΕΗ, που μπορούν πραγματικά να σαρώσουν τα μνημόνια.

Αργυρή Ερωτοκρίτου

Γιώργος Παπαγγελής

Συνέδριο ΠΟΕΣΥ Επιτυχία για τα ριζοσπαστικά σχήματα

Συνέδριο με σημαντικές ανακατατάξεις ήταν το 6ο συνέδριο της ΠΟΕΣΥ (Πανελλήνια Ομοσπονδία Ενώσεων Συντακτών), με το κεντροαριστερό μπλοκ (κυβερνητικό ΠΑΣΟΚ, Κουβέληδες) να βγαίνει πρώτη δύναμη με 48 ψήφους και τρεις έδρες (και μια τέταρτη από επαρχιακή ένωση που λόγω ποσόστωσης προέρχεται από άλλο ψηφοδέλτιο) και να απομένει, όπως οι ίδιοι λένε δημοσίως, η υλοποίηση της προεκλογικής συμφωνίας με το ψηφοδέλτιο του ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ (32 ψήφοι και 2 έδρες) για να βγάλουν προεδρείο, εκτός αν η ζωή επιφυλάσσει εκπλήξεις.

Καταποντίστηκε το ψηφοδέλτιο της συνεργασίας των δεξιών της παράταξης που είχε ιδρύσει ο Σόμπολος, με τον Τσαλαπάτη (άλλο τμήμα ΠΑΣΟΚ) που με 31 ψήφους πήρε μια έδρα και έχασε για μια ψήφο τη δεύτερη, ενώ οι εκλεγμένοι σύνεδροι του ήταν 34. Ακολούθησε ένα μπαράζ καταγγελιών, ενστάσεων, κλπ με στόχο να πλήξει το κύρος του συνεδρίου, πρακτική γνωστή, αφού κάθε φορά που χάνει, αυτά κάνει. Μια έδρα πήρε με την ποσόστωση, συντηρητικής απόχρωσης εκπρόσωπος από τη Θεσσαλία και μια έδρα η παράταξη που στήριζε το ΠΑΜΕ με 19 ψήφους.

Η συνεργασία ριζοσπαστικών σχημάτων από τις τρεις από τις πέντε δημοσιογραφικές ενώσεις που είναι μέλη της ομοσπονδίας, ΕΣΗΕΑ, ΕΣΠΗΤ, ΕΣΗΕΜΘ (την οποία στήριξαν και οι Financial Crimes) πήρε με 22 ψήφους και δύο έδρες (δεν είχε καμία), μια στην ΕΣΗΕΜΘ και μία με τα υπόλοιπα στην ΕΣΠΗΤ. Παράλληλα, στο ψηφοδέλτιο για το 20μελές γενικό συμβούλιο της ΠΟΕΣΥ, με 25 ψήφους εξέλεξε τρεις αντιπροσώπους, (είχε 1). Υπήρξαν μερικοί μικρότεροι συνδυασμοί που δεν έβγαλαν έδρα. Στην εφορευτική επιτροπή του συνεδρίου (που ισχύει μέχρι και το επόμενο συνέδριο) εξελέγη πρώτη από το σώμα των συνέδρων με 68 ψήφους, η Σοφία Στυλιανού, μέλος της ΕΣΗΕΑ και των Financial Crimes.

Ψηφίσματα

Στα θετικά του συνεδρίου, ήταν το ομόφωνο ψήφισμα για συγκέντρωση στα δικαστήρια στις 29 Ιούνη, στη δίκη του Απόλλωνα Λιακόπουλου (που εξελέγη και στο γενικό συμβούλιο και υπό αυτή την ιδιότητα θα δώσει και τη δικαστική μάχη), ψήφισμα αλληλεγγύης στους συγκεντρωμένους στο Σύνταγμα και στις πλατείες, ψήφισμα καταδίκης των ατομικών συμβάσεων, για τους εργαζόμενους στα ιντερνετικά ΜΜΕ, ζητώντας απεργία με αίτημα την εργασιακή και ασφαλιστική εξομίσωσή τους με τους υπόλοιπους εργαζόμενους στα ΜΜΕ, αλλά και εναντίον συνδικαλιστικών διώξεων συναδέλφων.

Η επόμενη μέρα δεν χρειάζεται να πούμε ότι είναι ιδιαίτερα σκληρή, αφού η επίθεση στα εργασιακά εντείνεται, τα μέτωπα είναι ανοιχτά και ο καθένας, ατομικά και συλλογικά, έχει να αποδείξει στην πράξη ότι βαδίζει στην πορεία και στις κατευθύνσεις που απαιτεί η πάλη ενάντια σε κυβέρνηση και τρόικα.

Νάσος Μπράτσος,

μέλος του γενικού συμβουλίου της ΠΟΕΣΥ

Ο Α. Λιακόπουλος δέχεται την επίθεση των ΜΑΤ στις 15/6

ΠΟΕ-ΟΤΑ Εμπρός για καταλήψεις

Τη συμμετοχή της στην περικύκλωση της Βουλής την Τρίτη 21 Ιούνη κατά τη διάρκεια της συζήτησης της ψήφου εμπιστοσύνης της κυβέρνησης και στη 48ωρη απεργία που αποφάσισαν ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ κατά την ψηφοφορία του Μεσοπρόθεσμου στη Βουλή, αποφάσισε η ΠΟΕ ΟΤΑ.

Όσοσο την Τετάρτη 22 Ιούνη θα συνεδριάσει το Γενικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας για να προσδιοριστούν οι δράσεις και οι πρωτοβουλίες της ομοσπονδίας κατά της πολιτικής του Μνημονίου.

Ήδη η ΠΟΕ ΟΤΑ έχει αποφασίσει να προχωρήσει σε καταλήψεις σε Δημαρχεία και στη Χω-

ματερή της Φυλής, απεργίες, τοπικές συγκεντρώσεις. Η υλοποίηση αυτών των αποφάσεων θα σημάνει πρακτικά το μπλοκάρισμα κάθε υπηρεσίας και της αποκομιδής των σκουπιδιών σε κάθε δήμο.

Συνελεύσεις

Για το σκοπό αυτό η Ομοσπονδία καλεί τους Συλλόγους να προετοιμάσουν τις καταλήψεις πραγματοποιώντας άμεσα Γενικές Συνελεύσεις, Συγκεντρώσεις και περιοδείες για την ενημέρωση όλων των εργαζομένων του κλάδου καθώς επίσης και τοπικές συσκέψεις συνδικαλιστικών οργανώσεων Δημόσιου και Ιδιωτικού Τομέα και άλλων

φορέων.

Ήδη ο Σύλλογος εργαζομένων Δήμου Νέας Ιωνίας καλεί την Τετάρτη 22/6 στις 7μμ συνάντηση σωματείων και φορέων του Δήμου στα γραφεία του συλλόγου (Ηρακλείου 268) για συντονισμό δράσης ενάντια στην πολιτική του μνημονίου και την αποτροπή ψήφισης του μεσοπρόθεσμου προγράμματος.

Επίσης την Παρασκευή 24/6 προχωρά σε κατάληψη κτηρίου του Δημαρχείου και ανοικτή γενική συνέλευση στις 10πμ στην αίθουσα του Δημοτικού Συμβουλίου για τις δράσεις του Συλλόγου και την συμμετοχή των εργαζομένων στην 48ωρη απεργία.

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΔΟΕ Ενισχυμένη αριστερά

Με ενισχυμένη την αριστερά βάσει των τελικών αποτελεσμάτων για τους αντιπροσώπους ξεκίνησε την Τρίτη 21 Ιούνη η 80η Γενική Συνέλευση της ΔΟΕ. Οι διαδικασίες θα κρατήσουν μέχρι την Παρασκευή 24 Ιούνη, μέρα που θα γίνουν οι εκλογές για το νέο ΔΣ της Ομοσπονδίας.

Οι ΔΑΚΕ και η ΠΑΣΚΕ έχασαν 45 και 46 αντιπροσώπους αντίστοιχα, ενώ αυξήθηκαν οι αντιπρόσωποι των Παρεμβάσεων και του ΠΑΜΕ. Αλλαγές υπέρ της αριστεράς αναμένεται να γίνουν και στο ΔΣ αφού ΠΑΣΚΕ και ΔΑΚΕ χάσουν από μια θέση, τις οποίες θα καταλάβουν αντιπρόσωποι από τις Παρεμβάσεις και την Ριζοσπαστική Συνεργασία-Αυτόνομη Παρέμβαση. Η αύξηση της δύναμης της αριστεράς πρέπει

να μεταφραστεί σε αγωνιστικές αποφάσεις στην κατεύθυνση της κλιμάκωσης των αγώνων.

Αναλυτικά τα αποτελέσματα των αντιπροσώπων (στις παρενθέσεις βρίσκονται τα νούμερα από την προηγούμενη Γενική Συνέλευση το 2009):

ΠΑΣΚΕ 219, ποσοστό 36,6%(264 και 41,3%), ΔΑΚΕ 178, ποσοστό 29,8% (224 και 35%), Παρεμβάσεις 85, ποσοστό 14,2% (63 και 9,8%), ΕΣΑΚ-ΠΑΜΕ 66, ποσοστό 11% (54 και 8,4%), Ριζοσπαστική Συνεργασία-Αυτόνομη Παρέμβαση 29, ποσοστό 4,8% (31 και 4,8%), Άλλα αριστερά σχήματα με τη συμμετοχή και των Παρεμβάσεων 14, ποσοστό 2,3%, Αγωνιστικές Κινήσεις 2(2), Αντεπίθεση Εκπαιδευτικών 2(1), Ριζοσπαστική Πρωτοβουλία 1(0), Α.Σ.Ε 1(0).

ΦΟΙΤΗΤΙΚΕΣ ΕΣΤΙΕΣ

Στρατηγική επιλογή του κράτους αυτή τη στιγμή είναι να καταργήσει τη φοιτητική μέριμνα γενικά, βλέπουμε τι γίνεται με τα συγγράμματα, τι γίνεται με τα εστιατόρια που όλα ιδιωτικοποιούνται ή κλείνουν σιγά σιγά, το επόμενο βήμα είναι να κλείσουν οι εστίες. Το σχέδιο λέει ότι καταργείται ο φορέας που λειτουργεί τις εστίες σε πρώτη φάση, οπότε αυτομάτως αυτό σημαίνει και κατάργηση των εστιών. Στις εστίες αυτή τη στιγμή στεγάζονται 7.500 φοιτητές πράγμα που σημαίνει 1 με 2%, με το νέο πλάνο, στην καλύτερη περίπτωση, θα στεγάζονται σε ιδιωτικές εστίες και με ενοίκιο γύρω στους 3000 φοιτητές.

Αυτή τη στιγμή τα κριτήρια για να μείνει κάποιος στην εστία είναι κοινωνικοοικονομικά, δηλαδή μένουν φοιτητές από τα κατώτερα οικονομικά στρώματα. Οι κανονισμοί που θα έρθουν καταργούν αυτά τα κριτήρια και βάζουν στη θέση τους τα ανταποδοτικά με βαθμολογίες κλπ. Προσπαθήσαμε να δημιουργήσουμε σχέσεις με τους εργαζόμενους του ΕΙΝ, η παρουσία τους σήμερα στην απεργία είναι ένα θετικό βήμα, παρόλα αυτά υπάρχουν εμπόδια που βάζει η ηγεσία του σωματείου στη συνεργασία μας. Το Συντονιστικό Εστιών έχει πάρει αποφάσεις συνείσας του αγώνα. Την Παρασκευή θα πάμε στο υπουργείο Παιδείας σε παράσταση διαμαρτυρίας όλες οι εστίες και φοιτητικοί σύλλογοι από όλη την Ελλάδα, Κομοτηνή, Γιάννενα, Θεσσαλονίκη.

Δημήτρης Παπαγεωργίου, Σύλλογος Οικότροφων Φοιτητικής Εστίας Πανεπιστημίου Αθηνών

ΣΕΦΚ

Σε συγκέντρωση έξω από τα γραφεία των εργοδοτών στα φροντιστήρια κάλεσε ο ΣΕΦΚ την περασμένη Τρίτη ενάντια στην απόφαση τους να καταγγείλουν τη ΣΣΕ απαιτώντας 33,6% μείωση μισθού, κατάργηση διακοπών Πάσχα, ποινικοποίηση της συνδικαλιστικής δράσης και ακύρωση των κατακτήσεων του κλάδου. Ενώ τω μεταξύ σε συγκέντρωση καλεί την Τετάρτη 22/6, 7μμ στο Δημαρχείο Ηλιούπολης η Επιτροπή Αλληλεγγύης ενάντια στις απολύσεις στα φροντιστήρια «Ενεκα Παιδείας».

Όπως αναφέρει η ανακοίνωση της Επιτροπής,

στις μαζικές παραστάσεις- συγκεντρώσεις διαμαρτυρίας την Πέμπτη 16/6 «πολύς κόσμος ανταποκρίθηκε στο κάλεσμα της επιτροπής και απέκλεισε στην κυριολεξία τα φροντιστήρια του ομίλου σε Ηλιούπολη και Άγιο Δημήτριο». Πάνω από 100 άτομα συμμετείχαν στις κινητοποιήσεις αναφέρει ο ΣΕΦΚ που την επόμενη πραγματοποίησε την πιο μαζική συνέλευση που έχει κάνει ποτέ.

Κάτω από αυτήν την πίεση η εργοδοσία αποδέχτηκε να υπογράψει τις συμβάσεις και να επαναπροσλάβει έναν από τους τέσσερις απολυμένους. «Δεν θα υποχωρήσουμε αν δεν προσληφθούν και οι υπόλοιποι εργαζόμενοι» καταλήγει η ανακοίνωση της Επιτροπής.

Το Μνημόνιο διαλύει τέχνες και πολιτισμό

14 σωματεία και φορείς από το χώρο της τέχνης και του πολιτισμού καλούν την Τετάρτη 22 Ιούνη στις 11πμ συγκέντρωση στο Μουσείο της Ακρόπολης και πορεία που θα καταλήξει στο υπουργείο Πολιτισμού. Επίσης τα ίδια σωματεία κατεβαίνουν σε απεργία τη μέρα που θα έρθουν για συζήτηση στη Βουλή «τα νέα μέτρα- λαϊμητόμος».

Βασικά αιτήματα της κινητοποίησης είναι να δοθεί αύξηση του κρατικού προϋπολογισμού για τον πολιτισμό τουλάχιστον στο 2%. Να σταματήσει η επιχειρηματική λειτουργία στα κρατικά θέατρα, τα ΔΗΠΕΘΕ, τη Λυρική, τις κρατικές ορχήστρες, μουσικά σύνολα και γενικά στις κρατικές πολιτιστικές δομές. Να ακυρωθεί η συμφωνία παραχώρησης της Εθνικής Λυρικής Σκηνής και της Εθνικής Βιβλιοθήκης στο ίδρυμα Νιάρχος. Αύξηση των κρατικών επιχορηγήσεων για το θέατρο, το χορό, τον κινηματογράφο και τη μουσική.

Καμία απόλυση καλλιτεχνών που δουλεύουν στους δήμους (μουσικούς, ηθοποιούς, εικαστικούς) οι οποίοι θα πρέπει να δουλεύουν με μόνιμη σχέση εργασίας και πλήρη ασφαλιστικά δικαιώματα. Να σταματήσει κάθε προσπάθεια κατάργησης ή συγχώνευσης κρατικών θεάτρων και ορχηστρών, ΔΗΠΕΘΕ, δημοτικών μουσικών συνόλων και ωδείων.

Επίσης πρόσληψη μόνιμου προσωπικού για τις κενές οργανικές θέσεις στα ΝΠ του Πολιτισμού. Κατάργηση του περιορισμού του 24μηνου που επιβάλλει ο νόμος Παυλόπουλου για αρχαιολόγους, καλλιτέχνες και τεχνικούς των κρατικών θεάτρων. Κατάργηση των 100 ενσήμων ως προϋπόθεση στην περιθάλψη, και ασφαλιστικά βιβλιάρια στους εικαστικούς και λογοτέχνες. Ασφάλιση για όλους τους καλλιτέχνες χωρίς όρους και προϋποθέσεις κ.α.

Ι.Σ.Α.

Ολοκληρώθηκε η διαδικασία των εκλογών για τον Ιατρικό Σύλλογο Αθήνας που έγινε το διήμερο 19-20 Ιούνη. Τα αποτελέσματα είναι τα παρακάτω, σε παρένθεση οι ψήφοι, το ποσοστό και οι έδρες στις τελευταίες εκλογές.

ΔΗΚΙ(ΝΔ) 2760 ψήφοι, ποσοστό 50,97% και 9 έδρες (3418, ποσοστό 50,55%, έδρες 9), ΠΑΣΚ (ΠΑΣΟΚ) 613 ψήφοι, 11,32% και 2 έδρες (1207 ψήφοι, ποσοστό 17,85 και 3 έδρες), ΑΡΣΙ 389 ψήφοι, 7,18% και μία έδρα (400 ψήφοι, 5,92% και 1 έδρα), ΔΗΠΑΚ(ΚΚΕ) 378 ψήφοι, 6,98% και 1 έδρα(434 ψήφοι, 6,42% και 1 έδρα), ΑΕΓ(Συνασπισμός) 336 ψήφοι, ποσοστό 6,2% και 1 έδρα (Ενωτικό Ψηφοδέλτιο ΣΥΡΙΖΑ 522 ψήφοι, 7,72% και 1 έδρα), ΙΑΣΥ(Δημοκρατική Αριστερά) 289 ψήφοι, ποσοστό 5,34% και 1 έδρα (Ενωτικό Ψηφοδέλτιο ΣΥΡΙΖΑ 522 ψήφοι, 7,72% και 1 έδρα), ΚΙΑΝ 175 ψήφοι, ποσοστό 3,23% και 1 έδρα (218 3,22% και 1 έδρα), ΑΙΚ 216 ψήφοι, 3,99% και 1 έδρα (297 ψήφοι, 4,39% και 1 έδρα), Ιατρικός Συναγερμός (ΛΑΟΣ) 154 ψήφοι, ποσοστό 2,84% (139 ψήφοι, 2,06%), Πρωτοβουλία Γένοβα-Νυστέρι 68 ψήφοι, 1,26% (88 ψήφοι, 1,3%), Ανεξάρτητος υποψήφιος 58 ψήφοι, 1,07% (39 ψήφοι, 0,58 %).

Τα αποτελέσματα των εκλογών του Ιατρικού Συλλόγου Πειραιά δεν είχαν ανακοινωθεί το μεσημέρι της Τρίτης 21/6 που η ΕΑ πήγαινε στο τυπογραφείο.

Αντιφασιστική δράση παντού

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Την Τετάρτη στις 15/06/2011 έλαβε χώρα εκδήλωση-συζήτηση της Κίνησης Ενωμένοι Ενάντια στον Ρατσισμό και τη Φασιστική Απειλή στο Εργατικό Κέντρο Θεσσαλονίκης. Στην εκδήλωση παρευρέθηκαν γύρω στα 30 άτομα, μεταξύ των οποίων και πολλοί μετανάστες, ενώ εισηγητές ήταν, εκ μέρους της Ένωσης Μεταναστών Εργατών, ο Wally N' Dour και, εκ μέρους της Κίνησης, ο Νίκος Χατζάρας, συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ στη Θεσσαλονίκη.

Η εκδήλωση είχε ως κεντρικό θέμα την "Πάλη ενάντια στον Ρατσισμό και τους Φασίστες της Χρυσής Αυγής". Την κουβέντα άνοιξε ο Wally, περιγράφοντας προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι μετανάστες στην καθημερινότητά τους, τονίζοντας τον φόβο λόγω των φασιστικών επιθέσεων οι οποίες καλύπτονται και στηρίζονται αποκάλυπτα από την Ελληνική Αστυνομία. Επίσης, απηύθυνε έκκληση προς όλους τους μετανάστες να ταχθούν στο πλευρό της ΕΜΕ, καθώς και της ΚΕΕΡΦΑ, ώστε να δώσουμε όλοι μαζί τη μάχη με το σάπιο αυτό σύστημα, που ολοένα εξωθεί τον καθέναν από εμάς στην ανέχεια. Στη συνέχεια, ο Νίκος μίλησε για τη συνεχή δράση της ΚΕΕΡΦΑ το τελευταίο διάστημα και εστίασε στην επιτακτική ανάγκη να τεθεί μια και καλή ένα τέλος στην άκρως επικίνδυνη και ρατσιστική πολιτική που εφαρμόζει η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ σε συνεργασία με τη ΝΔ, το ΛΑΟΣ και τους νεοναζί της Χρυσής Αυγής, προκειμένου να διασπάσει την εργατική αντίσταση και να χρησιμοποιήσει τους μετανάστες ως αποδιοπομπαίους τράγους της οικονομικής κρίσης.

Διάφοροι παρευρισκόμενοι πήραν τον λόγο. Ξεχώρισε, η τοποθέτηση ενός μετανάστη από τη Σενεγάλη, ο οποίος ανέφερε πως πολλοί συμπατριώτες του, εξακολουθούν να μένουν παρατηρητές της δράσης και να μην περνούν στην πρώτη γραμμή του αγώνα. Η απάντηση του ιδίου, καθώς και του συμπατριώτη του εισηγητή, ήταν πως θα πρέπει εφεξής να βγούμε όλοι μας πιο δυναμικά και με μεγαλύτερη εξωστρέφεια στην κοινωνία, ώστε να συστειρώσουμε όλους τους αντιρατσιστές και τους αντιφασίστες, Έλληνες και μετανάστες, και να στείλουμε οριστικά όλους τους φασίστες και τους υποστηρικτές τους στους υπονόμους της ιστορίας, όπου και ανήκουν.

Ιωάννης Γιάγκος

● Την Τρίτη 21/6 στις 7.30μμ στην ΕΔΟΘ, η ΚΕΕΡΦΑ Θεσσαλονίκης κάλεσε σύσκεψη με θέμα την μαζική αντιφασιστική απάντηση στην συγκέντρωση της Χρυσής Αυγής το Σάββατο 25/6 στο Αγαλμα Αλεξάνδρου

Αντιφασιστικό συλλαλητήριο στα Χανιά την Παρασκευή 17/6

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

Την Παρασκευή 17/6 στο Ηράκλειο οργανώθηκε από την τοπική ΚΕΕΡΦΑ, πορεία ενάντια στην νεοναζιστική συμμορία της Χρυσής Αυγής. Συμμετείχαν γύρω στα 150 άτομα, με συνθήματα όπως "ποτέ ξανά φασισμός", "σύννορα ανοιχτά για την εργασία", "ούτε στο Ηράκλειο ούτε πουθενά τσακίστε τους φασίστες σε κάθε γειτονιά". Η πορεία έγινε με αφορμή τα γεγονότα που διαδραματίστηκαν τον τελευταίο μήνα στην πόλη του Ηρακλείου, όπου φασίστες έκαναν την εμφάνισή τους, χτυπώντας και βρίζοντας μετανάστες και αριστερούς. Στην προσπάθειά τους να οργανωθούν στην πόλη ανακοίνωσαν και το άνοιγμα των γραφείων τους.

Έτσι πήραμε την πρωτοβουλία να ανοίξουμε την καμπάνια ενάντια στο άνοιγμα των γραφείων τους. Με μαζικές εξορμήσεις σε γειτονιές του Ηρακλείου αλλά και στην πλατεία με τους "αγανακτισμένους", όπου οι φασίστες προσπάθησαν να ανοιχτούν, το αντιφασιστικό αντιρατσιστικό δυναμικό της πόλης άρχισε να μπαίνει στη διαδικασία να δώσει αυτή τη μάχη οργανωμένα. Πέρασε ψήφισμα από τη λαϊκή συνέλευση της πλατείας Ελευθερίας για συμμετοχή στην πορεία αλλά και ανάρτηση πανώ που να λέει "Εξω οι φασίστες από τη πλατεία". Διάφοροι φοιτητικοί Σύλλογοι και Σωματεία συμφώνησαν με το ψήφισμα ενάντια στα γραφεία της Χρυσής Αυγής. Στόχος είναι παράλληλα να πιέσουμε το Περιφερειακό Συμβούλιο και το Δικηγορικό Σύλλογο Ηρακλείου, να πάρουν αντίστοιχη απόφαση.

Οι νεοναζί ποτέ δε κατάφεραν να ριζώσουν στο Ηράκλειο. Από τη μία γιατί η συντριπτική πλειοψηφία των εργαζομένων καταλαβαίνουν τι σημαίνει να είναι νόμιμη μια τέτοια συμμορία και από την άλλη γιατί η αριστερά ήταν πάντα δυνατή. Επειδή όμως μυρίζονται εκλογές, θέλουν να δώσουν τη μάχη αυτή όσο πιο αποτελεσματικά γίνεται. Δε θα τους αφήσουμε, διεκδικούμε ότι καμία ψήφος από το Ηράκλειο δε θα πάει στους νοσταλγούς του Ολοκαυτώματος. Έξω οι φασίστες από τις γειτονιές μας, τις πόλεις μας και ολόκληρο τον πλανήτη, μαζί με το σύστημα που τους γεννάει.

Κασσάνδρα Κουμάκη

Καλλιτέχνες,
μουσικοί & ακτιβιστές
ενάντια
στο ρατσισμό &
τους νεοναζί

10 Ιούλη Τεχνόπολις
Γκάζι

συμμετέχουν

Μίλτος Πασχαλίδης
Big Band του Δήμου Αθήνας
African Drums
Νίκος Τουλιάτος
MOTIVO 4
Crescendo Ensemble
SoulNek & RSN Dagobah
Κώστας Γανωτής
Κάτια Γέρου
Έλενα Πατρίκιου
Κυριάκος Παπαεμμανουήλ

16.00-18.00
Καλλιτεχνικά δρώμενα
έκθεση φωτογραφίας

18.00-20.00
Συνέλευση

20.00
Συναυλία

Ενωση Μεταναστών Εργατών
Union of Immigrant Workers
www.unimigrantworkers.org

Κίνηση ΕΝΩΜΕΝΟΙ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ
ΡΑΤΣΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΗ ΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΑΠΕΙΛΗ
www.kinisi-enomenoi.org

Ο μόνος τρόπος για να αντιμετωπιστούν τα κάθε είδους προβλήματα είναι ο κοινός αγώνας των ανθρώπων, πέρα από ηλικία, χρώμα, θρησκεία, καταγωγή, κλπ απέναντι σε όσους επιβουλεύονται την ζωή τους οι οποίοι είναι επίσης πέρα από ηλικία, χρώμα, θρησκεία, καταγωγή κλπ!! Αλήθειες απλές και αιώνιες. Μόνο που τα απλά είναι δύσκολα...

Ο μόνος τρόπος να μην γίνει αυτό είναι να μην χανόμαστε στους κατανάλωτικούς δρόμους, να μην χαλαρώνουμε στους καναπέδες μας, να σπάσουμε τον απομονωτισμό μας και την «ασφάλεια» της δήθεν ζωής μας, να ξαναγίνουμε γείτονες, να ξαναζήσουμε τις πλατείες μας, να αντιληφθούμε τον πραγματικό εχθρό, να μάθουμε να συμβιώνουμε, να ανεχόμαστε, να κατανοήσουμε την θέση μας και τον ρόλο μας, να αποφασίσουμε με ποιον πάμε και ποιον αφήνουμε. Σε αυτό το κοινωνικό περιβάλλον ο ναζισμός δεν βρίσκεται έδαφος. Δεν μπορεί να ανθίσει.

Νίκος Τουλιάτος, μουσικός

ΧΑΝΙΑ

Εγινε την προηγούμενη Παρασκευή στα Χανιά με επιτυχία το αντιφασιστικό συλλαλητήριο με περίπου 200 άτομα - εργαζόμενους, φοιτητές, μαθητές και μετανάστες- να διαδηλώνουν στους δρόμους της πόλης ενάντια στις επιθέσεις των φασιστών, στο ρατσισμό και στη δημιουργία στρατοπέδου συγκέντρωσης μεταναστών στην Κρήτη.

Απόφαση για συμμετοχή στο συλλαλητήριο είχε πάρει δύο μέρες πριν και η συνέλευση των "αγανακτισμένων" της πλατείας Αγοράς. Στην κορυφή της πορείας βρισκόταν το κοινό πανό των φορέων «Ποτέ ξανά φασισμός» και ακολουθούσε το πανό της ΚΕΕΡΦΑ «Νόμιμοι οι μετανάστες, εκτός νόμου οι ναζιστικές συμμορίες, έξω οι φασίστες από την Κρήτη». Το επόμενο διάστημα θα ανοίξουμε καμπάνια ενάντια στη δημιουργία στρατοπέδου συγκέντρωσης, που αποφάσισε το περιφερειακό συμβούλιο, και γι' αυτό ετοιμάζουμε ανοιχτή σύσκεψη της ΚΕΕΡΦΑ τις επόμενες μέρες.

Την επόμενη μέρα με συμμετοχή εκατοντάδων αγωνιστών πραγματοποιήθηκε στο Πάρκο Ειρήνης και Φιλίας εκδήλωση της πρωτοβουλίας "Ένα καράβι για τη Γάζα". Η εκδήλωση άνοιξε με ανάγνωση ποιημάτων και ακολούθησε η τοποθέτηση Παλαιστίνιου φοιτητή για τη ζωή στην περιοχή. Ο Βαγγέλης Πισσίας μίλησε για τις δύο προηγούμενες αποστολές του 2008 και 2010 και έθεσε το στόχο να φτάσουν τα πλοία με τη βοήθεια στο μαρτυρικό λαό της Γάζας. Ακολούθησε συναυλία με το Ross Daly και τους Χαλικοτύπδες ενώ Παλαιστίνιοι έδωσαν ιδιαίτερο χρώμα στην εκδήλωση, χορεύοντας παραδοσιακούς χορούς της πατρίδας τους. Τα μέλη της Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο στήριξαν την καμπάνια τόσο με αφισκολλήσεις όσο και με παρεμβάσεις στις συνελεύσεις στην πλατεία Αγοράς, συνδέοντας το ταξίδι στη Γάζα με τη μάχη να κλείσει η βάση της Σούδας και την αλληλεγγύη στις εξεγέρσεις των αραβικών λαών.

Γιώργος Μαλινάκης, Χρήστος Κιούπης

Το Αντιρατσιστικό Φεστιβάλ που είχε προγραμματιστεί να γίνει 24-26 Ιούνη στο Γουδί θα «μεταφερθεί» στις πλατείες όπως αναφέρει η ανακοίνωση των οργανωτών.

Ένα κομμάτι της ανακοίνωσης του Συντονιστικού: «Στις παρούσες κοινωνικές συνθήκες το Συντονιστικό του Αντιρατσιστικού Φεστιβάλ αποφάσισε τη "μεταφορά" του φετινού Φεστιβάλ από το Πάρκο Γουδί στους δρόμους και στις πλατείες της πόλης. Γιατί πιστεύουμε πως οι ζωές και η ευημερία όλων μας, ντόπιων και μεταναστών/ριων, κρίνονται φέτος πολύ περισσότερο στους δρόμους και στις πλατείες των πόλεων που ζούμε. Δίνουμε λοιπόν ραντεβού με όλους και όλες που στηρίζουν και συμμετέχουν στο Αντιρατσιστικό Φεστιβάλ, άτομα, οργανώσεις, συλλογικότητες, μεταναστευτικές κοινότητες, στις πλατείες, για να να δυναμώσουμε τον αγώνα ενάντια στο Μεσοπρόθεσμο, για να αναδείξουμε τα αιτήματα και τα προβλήματα των μεταναστών/ριων για να ενισχύσουμε τον κοινό αγώνα όλων των ανθρώπων που κατοικούν σε αυτή τη χώρα για δικαιοσύνη, ισότητα και αξιοπρέπεια».

εργατική αλληλεγγύη